

Επίσημη Εφημερίδα C 269

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

50ό έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

10 Νοεμβρίου 2007

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
IV	Πληροφορίες	
	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 269/01	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 247 της 20.10.2007	1
V	Γνωστοποιήσεις	
	ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	
	Δικαστήριο	
2007/C 269/02	Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων	2
2007/C 269/03	Τοποθέτηση των δικαστών στα τριμελή τμήματα	2
2007/C 269/04	Πίνακες που χρησιμεύουν για τον καθορισμό της συγκροτήσεως των δικαστικών σχηματισμών	2
2007/C 269/05	Ορισμός του πρώτου γενικού εισαγγελέα	3
2007/C 269/06	Ορκωμοσία των νέων μελών του Πρωτοδικείου	3

ELΤιμή:
18 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2007/C 269/07	Υπόθεση C-227/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Maria-Luise Lindorfer κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Επαγγελματικές δραστηριότητες προγενέστερες της προσλήψεως στις Κοινότητες — Υπολογισμός των συντάξιμων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως)	3
2007/C 269/08	Υπόθεση C-260/04: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δημόσιες συμβάσεις παραχωρήσεως υπηρεσιών — Ανανέωση 329 συμβάσεων παραχωρήσεως για τη διαχείριση και τη συλλογή στοιχημάτων υποδρομιών χωρίς προσφυγή σε διαδικασία διαγωνισμού — Υποχρεώσεις δημοσιότητας και διαφάνειας)	4
2007/C 269/09	Υπόθεση C-16/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του House of Lords -Ηνωμένο Βασίλειο- για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari κατά Secretary of State for the Home Department (Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου — Ρήτρα standstill — Περιεχόμενο — Νομοθεσία κράτους μέλους με την οποία θεσπίστηκαν, μετά την έναρξη ισχύος του προσθέτου πρωτοκόλλου, νέοι περιορισμοί όσον αφορά την είσοδο Τούρκων υπηκόων στο έδαφός του, προκειμένου να ασκήσουν την ελευθερία εγκαταστάσεως)	4
2007/C 269/10	Υπόθεση C-76/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Herbert Schwarz Marga Gootjes-Schwarz κατά Finanzamt Bergisch Gladbach (Άρθρο 8 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 18 ΕΚ) — Ευρωπαϊκή ιδιγένεια — Άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 49 ΕΚ) — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος — Διδάκτρα — Δικαίωμα έκπτωσης που ισχύει μόνο για τα διδάκτρα που καταβάλλονται σε εγχώρια ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα)	5
2007/C 269/11	Υπόθεση C-287/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — D.P.W. Hendrix κατά Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Άρθρα 12 ΕΚ, 17 ΕΚ, 18 ΕΚ και 39 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 4, παράγραφος 2α, και 10α, καθώς και παράρτημα Ια — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα — Προβλεπόμενη από την ολλανδική νομοθεσία παροχή για νεαρά άτομα με ειδικές ανάγκες — Δεν χορηγείται εκτός ημεδαπής)	5
2007/C 269/12	Υπόθεση C-297/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Αναγνώριση και υποχρεωτικός τεχνικός έλεγχος προ της ταξινόμησεως οχημάτων εντός κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Οδηγίες 96/96/ΕΚ και 1999/37/ΕΚ — Αναγνώριση των αδειών κυκλοφορίας που εκδίδονται και των τεχνικών ελέγχων που διενεργούνται εντός άλλων κρατών μελών)	6
2007/C 269/13	Υπόθεση C-304/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εργασιών διαρρυθμίσεως για χιονοδρομικές πίστες)	7
2007/C 269/14	Υπόθεση C-307/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Juzgado de lo Social de San Sebastián (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yolanda Del Cerro Alonso κατά Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού για τη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια του όρου «συνθήκες απασχόλησης» — Επιδόματα αρχαιότητας — Χορήγηση — Αντικειμενικοί λόγοι που δικαιολογούν διακριτική μεταχείριση — Έλλειψη)	7

2007/C 269/15	Υπόθεση C-318/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος — Δίδακτρα — Δικαίωμα έκπτωσης που ισχύει μόνο για τα διδακτρα που καταβάλλονται σε εγχώρια ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα) 8	8
2007/C 269/16	Υπόθεση C-388/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Ζώνη Ειδικής Προστασίας «Valloni e steppe pedegarganiche») 8	8
2007/C 269/17	Υπόθεση C-431/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda. κατά Merck & Co. Inc. Merck Sharp & Dohme Lda. (Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου — Άρθρο 33 της Συμφωνίας για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου (TRIPS) — Διπλώματα ευρεσιτεχνίας — Ελάχιστη διάρκεια της προστασίας — Νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπουσα μικρότερη διάρκεια — Άρθρο 234 ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Άμεσο αποτέλεσμα) 9	9
2007/C 269/18	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-439/05 P και C-454/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Land Oberösterreich, Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγία 2001/18/ΕΚ — Απόφαση 2003/653/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Άρθρο 95, παράγραφος 5, ΕΚ — Εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουσες από μέτρο εναρμονίσεως, οι οποίες δικαιολογούνται από νέα επιστημονικά στοιχεία και από συγκεκριμένο πρόβλημα ενός κράτους μέλους — Αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης) 9	9
2007/C 269/19	Υπόθεση C-443/05 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Common Market Fertilizers SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Δασμοί αντιντάμπινγκ — Άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα — Διαγραφή τελωνειακών δασμών — Άρθρο 907, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 — Ερμηνεία — Νομιμότητα — Απόφαση της Επιτροπής — Ομάδα εμπειρογνομόνων που συνεδριάζει στο πλαίσιο της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Διακριτή λειτουργική οντότητα — Άρθρα 2 και 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου — Άρθρο 4 του εσωτερικού κανονισμού της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα — Έλλειψη πρόδηλης αμέλειας) 10	10
2007/C 269/20	Υπόθεση C-458/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic κατά Princess Personal Service GmbH (PPS) (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Έννοια «μεταβιβάσεως» — Επιχείρηση διαθέσεως εργατικού δυναμικού) 10	10
2007/C 269/21	Υπόθεση C-17/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Cour d'appel de Nancy (Γαλλία)] — Céline SARL κατά Céline SA (Σήματα — Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Δικαίωμα του δικαιούχου καταχωρισμένου σήματος να απαγορεύσει τη χρήση σημείου πανομοιότυπου με το σήμα από τρίτο — Χρήση του σημείου ως εταιρικής ή εμπορικής επωνυμίας ή ως διακριτικού τίτλου — Δικαίωμα του τρίτου να χρησιμοποιεί το όνομά του) 11	11

2007/C 269/22	Υπόθεση C-74/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 90 ΕΚ — Τέλος ταξινόμησης εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων — Προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας — Απομείωση της αξίας βάσει μόνον της παλαιότητας — Δημοσιότητα των κριτηρίων — Δυνατότητα αμφισβήτωσης του αντικειμενικού τρόπου υπολογισμού) 11	11
2007/C 269/23	Υπόθεση C-84/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Staat der Nederlanden κατά Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV (Κοινοτικός κώδικας για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Άδεια κυκλοφορίας και καταχώριση — Ανθρωποσοφικά φάρμακα) 12	12
2007/C 269/24	Υπόθεση C-116/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Tampereen käräjäoikeus, Φινλανδία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Sari Kiiski κατά Tampereen kaupunki (Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Προστασία των εγκύων εργαζομένων — Άρθρο 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ — Δικαίωμα αδείας μητρότητας — Άρθρα 8 και 11 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ — Επιπτώσεις επί του δικαιώματος της ενδιαφερομένης να επιτύχει τροποποίηση της διάρκειας μιας «αδειας ανατροφής τέκνου») 12	12
2007/C 269/25	Υπόθεση C-177/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων — Ασυμβατότητα με την κοινή αγορά — Απόφαση της Επιτροπής — Εκτέλεση — Κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων — Αναστολή καταβολής των εκκρεμών ενισχύσεων — Ανάκτηση των διατεθεισών ενισχύσεων — Παράβαση — Αμυντικοί ισχυρισμοί — Παράνομη απόφαση — Απόλυτη αδυναμία εκτέλεσεως) 13	13
2007/C 269/26	Υπόθεση C-193/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Société des Produits Nestlé SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Quick restaurants SA (Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «QUICKY» — Ανακοπή του δικαιούχου των προγενεστέρων εθνικών σημάτων QUICKIES — Κίνδυνος συγχύσεως — Συνολική εκτίμηση) 14	14
2007/C 269/27	Υπόθεση C-234/06 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) F.M.G. Textiles Srl πρώην Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Καταχώριση του σήματος BAINBRIDGE — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο προγενέστερων εθνικών σημάτων που έχουν ως κοινό στοιχείο τη λέξη «Bridge» — Απόρριψη της ανακοπής — Οικογένεια σημάτων — Απόδειξη της χρήσεως — Έννοια της φράσεως «σήματα αμυντικού χαρακτήρα») 14	14
2007/C 269/28	Υπόθεση C-371/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Benetton Group SpA κατά G-Star International BV (Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφοι 1, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, και 3 — Σημείο — Σχήμα προσδίδον ουσιαστική αξία στο προϊόν — Χρήση — Διαφημιστικές εκστρατείες — Έλεγχος του σχήματος κτηθείσα πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, λόγω της φήμης του ως διακριτικού σημείου) 15	15
2007/C 269/29	Υπόθεση C-381/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/14/ΕΚ — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 15	15

2007/C 269/30	Υπόθεση C-400/06: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)] — Codirex Expeditie BV κατά Staatssecretaris van Financiën (Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση 0202 30 50 (υποδιαίρεση συνδυασμένης ονοματολογίας) — Κατεψυγμένα και αποστεωμένα μέρη μπροστινού τετάρτου βοδινών σφαγίων)	16
2007/C 269/31	Υπόθεση C-315/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία) στις 9 Ιουλίου 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt	16
2007/C 269/32	Υπόθεση C-316/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Gießen (Γερμανία), στις 9 Ιουλίου 2007 — Markus Stoß κατά Wetteraukreis	16
2007/C 269/33	Υπόθεση C-330/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) στις 16 Ιουλίου 2007 — Jobra Nermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH κατά Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs	17
2007/C 269/34	Υπόθεση C-332/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 17 Ιουλίου 2007 — Josef Holzinger κατά Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur	17
2007/C 269/35	Υπόθεση C-337/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 20 Ιουλίου 2007 — Ibrahim Altun κατά Stadt Böblingen	18
2007/C 269/36	Υπόθεση C-339/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 20 Ιουλίου 2007 — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Verwalter in dem Insolvenzverfahren über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH κατά Deko Marty Belgium N.V.	18
2007/C 269/37	Υπόθεση C-350/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sächsisches Landessozialgericht (Γερμανία) στις 30 Ιουλίου 2007 — Kattner Stahlbau GmbH κατά Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft	19
2007/C 269/38	Υπόθεση C-358/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Kulpa Automatenervice Asperg GmbH κατά Land Baden-Württemberg	19
2007/C 269/39	Υπόθεση C-359/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH κατά Land Baden-Württemberg	19
2007/C 269/40	Υπόθεση C-360/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Andreas Kunert κατά Land Baden-Württemberg	20
2007/C 269/41	Υπόθεση C-361/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil de prud'hommes [Εργατοδικείο] του Beauvais (Γαλλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Olivier Polier κατά Najar EURL	20
2007/C 269/42	Υπόθεση C-362/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού στις 2 Αυγούστου 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH κατά Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων]	21
2007/C 269/43	Υπόθεση C-363/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού στις 2 Αυγούστου 2007 — Hewlett Packard International SARL κατά Administration des douanes-Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων]	21
2007/C 269/44	Υπόθεση C-369/07: Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	22

2007/C 269/45	Υπόθεση C-375/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 3 Αυγούστου 2007 — Staatssecretaris van Financiën κατά Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV	23
2007/C 269/46	Υπόθεση C-376/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 3 Αυγούστου 2007 — Staatssecretaris van Financiën κατά Kamino International Logistics BV	23
2007/C 269/47	Υπόθεση C-378/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Κ. Αγγελιδάκη, Α. Αϊβαλή, Α. Βαβουράκη, Χ. Καπαρού, Μ. Λιονή, Ε. Μακρυγιαννάκη, Ε. Νησανάκη, Χ. Παναγιώτου, Α. Πιτσιδιανάκη, Μ. Χαλκιαδάκη, Χ. Χαλκιαδάκη κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ρεθύμνης	24
2007/C 269/48	Υπόθεση C-379/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Χαρίκλεια Γιαννούδη κατά Δήμου Γεροποτάμου	25
2007/C 269/49	Υπόθεση C-380/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Γεώργιος Καραμπουσάνος και Σοφοκλής Μιχόπουλος κατά Δήμου Γεροποτάμου	27
2007/C 269/50	Υπόθεση C-381/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 8 Αυγούστου 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS κατά Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables	29
2007/C 269/51	Υπόθεση C-385/07 P: Αίτηση αναίρεσεως της Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH, που κατατέθηκε στις 13 Αυγούστου 2007	29
2007/C 269/52	Υπόθεση C-391/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Υπόθεση C-396/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 27 Αυγούστου 2007 — Mirja Juuri κατά Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Υπόθεση C-397/07: Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας	31
2007/C 269/55	Υπόθεση C-400/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 29 Αυγούστου 2007 — SALF SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Υπόθεση C-401/07: Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	33
2007/C 269/57	Υπόθεση C-405/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2007 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2007 στην υπόθεση T-182/06, Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	33
2007/C 269/58	Υπόθεση C-406/07: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	34
2007/C 269/59	Υπόθεση C-414/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 11 Σεπτεμβρίου 2007 — Magooa Sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	35

2007/C 269/60	Υπόθεση C-421/07: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Vestre Landsret (Δανία) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Anklagemyndigheden κατά Frede Damgaard	35
2007/C 269/61	Υπόθεση C-425/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 η ΑΕΠΙ Α.Ε. Ελληνική Εταιρεία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-229/05, ΑΕΠΙ Α.Ε. Ελληνική Εταιρεία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	36
2007/C 269/62	Υπόθεση C-427/07: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας	36
2007/C 269/63	Υπόθεση C-431/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2007 η Bouygues SA και η Bouygues Télécom SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 4 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-475/04, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής	37
2007/C 269/64	Υπόθεση C-433/07: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	38
2007/C 269/65	Υπόθεση C-434/07: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	38
2007/C 269/66	Υπόθεση C-435/07: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας	39
2007/C 269/67	Υπόθεση C-436/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-312/05, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευφροσύνης Αλεξιάδου	39

Πρωτοδικείο

2007/C 269/68	Εκλογή του Προέδρου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	40
2007/C 269/69	Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων	40
2007/C 269/70	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	40
2007/C 269/71	Σύνθεση του τμήματος μείζονος συνθέσεως	41
2007/C 269/72	Ολομέλεια	41
2007/C 269/73	Τμήμα αναρρέσεων	42
2007/C 269/74	Κριτήρια της αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα	42
2007/C 269/75	Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο υπό την ιδιότητά του ως δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων	42
2007/C 269/76	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-8/95 και T-9/95: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pelle και Kongrad κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη — Γάλα — Συμπληρωματική εισφορά — Ποσότητα αναφοράς — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2187/93 — Αποζημίωση των παραγωγών — Διακοπή της παραγραφής)	42

2007/C 269/77	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Akzo Nobel Chemicals και Akros Chemicals κατά Επιτροπής («Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Έγγραφα κατασχθέντα κατά τον έλεγχο — Προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών — Παραδεκτό») 43	43
2007/C 269/78	Υπόθεση T-375/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών από ανανεώσιμες πρώτες ύλες — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις συμβατές με την κοινή αγορά — Προκαταρκτική διαδικασία εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Έννοια του ενδιαφερομένου κατά το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Υποχρέωση της Επιτροπής να κινήσει την κατ' αντιπαράθεση διαδικασία) 44	44
2007/C 269/79	Υπόθεση T-418/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2007 — La Mer Technology κατά ΓΕΕΑ — Laboratoires Goëmar (LA MER) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος LA MER — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα LABORATOIRE DE LA MER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απουσία κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94) 44	44
2007/C 269/80	Υπόθεση T-201/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Microsoft κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Λειτουργικά συστήματα για διαμετακομιστές — Λειτουργικά συστήματα για μικροϋπολογιστές ομάδων εργασίας — Διατάξεις αναγνώσεως πολυμέσων που παρέχουν τη δυνατότητα συνεχούς λήψεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παραβάσεις του άρθρου 82 ΕΚ — Άρνηση της κατέχουσας δεσπόζουσας θέσεως επιχειρήσεως να παράσχει τις αφορώσες τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες και να επιτρέψει τη χρήση τους — Προμήθεια από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση του λειτουργικού συστήματός της για διαμετακομιστές υπό την προϋπόθεση της ταυτόχρονης αγοράς της διατάξεως της αναγνώσεως πολυμέσων — Διορθωτικά μέτρα — Ορισμός ανεξάρτητου εντολέα — Πρόστιμο — Καθορισμός του ποσού — Αναλογικότητα) 45	45
2007/C 269/81	Υπόθεση T-240/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής (Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας — Επενδύσεις — Ανακοίνωση των σχεδίων επενδύσεων στην Επιτροπή — Δεπτομερής διαδικασία — Κανονισμός (Ευρατόμ) 1352/2003 — Αναρμοδιότητα της Επιτροπής — Άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου) 46	46
2007/C 269/82	Υπόθεση T-461/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Imagination Technologies κατά ΓΕΕΑ (PURE DIGITAL) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος PURE DIGITAL — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας κτηθείς διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94) 46	46
2007/C 269/83	Υπόθεση T-136/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — EARL Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα μετατροπής ποικιλιών οιναιμπέλου — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει συμβατές και εν μέρει ασύμβατες προς την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εκτίμηση βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ) 47	47
2007/C 269/84	Υπόθεση T-254/05: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών που παράγονται από ανανεώσιμες πρώτες ύλες — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα τις ενισχύσεις σύμφωνες με την κοινή αγορά — Προκαταρκτική διαδικασία εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Επαγγελματική ένωση — Έννοια όρου «ενδιαφερόμενος» κατά το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Λόγοι αφορώντες το βάσιμο της αποφάσεως — Απαράδεκτο) 47	47

2007/C 269/85	Υπόθεση T-295/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 — Document Security Systems κατά ΕΚΤ (Νομισματική Ένωση — Έκδοση των τραπεζογραμματίων ευρώ — Υποτιθέμενη χρήση εφευρέσεως καλυπτομένης από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προς αποφυγή της παραχαράξεως — Αγωγή λόγω παράνομης χρήσεως εφευρέσεως καλυπτομένης από ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως)	48
2007/C 269/86	Υπόθεση T-49/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — González Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Bankinter (ENCUENTA) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Άρθρο 63, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης — Απαράδεκτο)	48
2007/C 269/87	Υπόθεση T-305/07: Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Offshore Legends κατά ΓΕΕΑ — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (ασπρόμαυρο)]	48
2007/C 269/88	Υπόθεση T-306/07: Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Offshore Legends NV κατά ΓΕΕΑ — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (σε γαλάζιο, μαύρο, πράσινο)]	49
2007/C 269/89	Υπόθεση T-308/07: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2007 — Tegebauer κατά Κοινοβουλίου	49
2007/C 269/90	Υπόθεση T-317/07: Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή κατά B2Test	50
2007/C 269/91	Υπόθεση T-321/07: Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten κατά ΓΕΕΑ — Applus Servicios Tecnológicos (A+)	50
2007/C 269/92	Υπόθεση T-322/07: Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Kenitex Química κατά ΓΕΕΑ — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)	51
2007/C 269/93	Υπόθεση T-323/07: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — El Morabit κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως	52
2007/C 269/94	Υπόθεση T-325/07: Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe κατά ΓΕΕΑ (SURFCARD)	52
2007/C 269/95	Υπόθεση T-330/07: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — Kuiburi Fruit Canning κατά Συμβουλίου	53
2007/C 269/96	Υπόθεση T-332/07: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής	53
2007/C 269/97	Υπόθεση T-333/07: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Entrance Services κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	54
2007/C 269/98	Υπόθεση T-334/07: Προσφυγή/αγωγή της 31ης Αυγούστου 2007 — Denka International κατά Επιτροπής	55
2007/C 269/99	Υπόθεση T-335/07: Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Mergel κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ (Patentconsult)	55
2007/C 269/100	Υπόθεση T-336/07: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής	55
2007/C 269/101	Υπόθεση T-337/07: Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — Brilliant Hotelsoftware κατά ΓΕΕΑ (BRILLIANT)	56
2007/C 269/102	Υπόθεση T-338/07 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2007 η Irène Bianchi κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Ιουνίου 2007 στην υπόθεση F-38/06, Bianchi κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης	57

2007/C 269/103	Υπόθεση T-339/07: Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Juwel Aquarium κατά ΓΕΕΑ — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)	57
2007/C 269/104	Υπόθεση T-340/07: Αγωγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής	57
2007/C 269/105	Υπόθεση T-341/07: Προσφυγή του J. M. Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2007	58
2007/C 269/106	Υπόθεση T-342/07: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ryanair κατά Επιτροπής	59
2007/C 269/107	Υπόθεση T-343/07: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — allsafe Jungfalk κατά ΓΕΕΑ (ALLSAFE)	59
2007/C 269/108	Υπόθεση T-344/07: Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — O2 (Germany) κατά ΓΕΕΑ (Homezone)	60
2007/C 269/109	Υπόθεση T-345/07: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — La Banque Postale κατά Επιτροπής	60
2007/C 269/110	Υπόθεση T-346/07: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Duro Sweden κατά ΓΕΕΑ (EASYCOVER)	61
2007/C 269/111	Υπόθεση T-348/07: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Al-Aqsa κατά Συμβουλίου	61
2007/C 269/112	Υπόθεση T-349/07: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — FMC Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	62
2007/C 269/113	Υπόθεση T-352/07: Αγωγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Rednap	62
2007/C 269/114	Υπόθεση T-353/07: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ester κατά ΓΕΕΑ — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/C 269/115	Υπόθεση T-354/07: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/C 269/116	Υπόθεση T-355/07: Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (ISDIN Pediatrics)	64
2007/C 269/117	Υπόθεση T-356/07: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/C 269/118	Υπόθεση T-357/07: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — Focus Magazin Verlag κατά ΓΕΕΑ — Editorial Planeta (FOCUS Radio)	65
2007/C 269/119	Υπόθεση T-362/07: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — El Fatmi κατά Συμβουλίου	65
2007/C 269/120	Υπόθεση T-363/07: Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Hamdi κατά Συμβουλίου	66
2007/C 269/121	Υπόθεση T-369/07: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2007 — Λεττονία κατά Επιτροπής	66

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2007/C 269/122	Υπόθεση F-32/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2007 — de la Cruz κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία (Υπάλληλοι — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Πρώην τοπικοί υπάλληλοι — Καθορισμός της κατατάξεως σε βαθμό και των αποδοχών κατά την πρόσληψη — Αντιστοιχία θέσεων εργασίας — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού) 68	68
2007/C 269/123	Υπόθεση F-43/06: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — Tuomo Talvela κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για το έτος 2004 — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης της εκθέσεως — Διοικητική έρευνα) 68	68
2007/C 269/124	Υπόθεση F-10/07: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Botos κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ασθενείας — Κάλυψη των ιατρικών εξόδων — Σοβαρή ασθένεια — Επιτροπή διαχειρίσεως — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη) 69	69
2007/C 269/125	Υπόθεση F-146/06: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Speiser κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή) 69	69
2007/C 269/126	Υπόθεση F-12/07 AJ: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — O'Connor κατά Επιτροπής (Ευεργέτημα της πείνας) 69	69
2007/C 269/127	Υπόθεση F-65/07: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Aayhan κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου 70	70
2007/C 269/128	Υπόθεση F-71/07: Αγωγή της 16ης Ιουλίου 2007 — Καρατζόγλου κατά ΕΥΑ 70	70
2007/C 269/129	Υπόθεση F-85/07: Προσφυγή της Ana Anselmo κ.λπ. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 22 Αυγούστου 2007 71	71
2007/C 269/130	Υπόθεση F-89/07: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — Kuchta κατά ΕΚΤ 71	71
2007/C 269/131	Υπόθεση F-90/07: Προσφυγή/αγωγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Traore κατά Επιτροπής 72	72
2007/C 269/132	Υπόθεση F-91/07: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Torijano Montero κατά Συμβουλίου 72	72
2007/C 269/133	Υπόθεση F-100/07: Προσφυγή που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2007 — Τσιριμιάγκος κατά Επιτροπής των Περιφερειών 73	73
2007/C 269/134	Υπόθεση F-101/07: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2007 — Cova κατά Επιτροπής 73	73

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(2007/C 269/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 247 της 20.10.2007

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 235 της 6.10.2007

EE C 223 της 22.9.2007

EE C 211 της 8.9.2007

EE C 183 της 4.8.2007

EE C 170 της 21.7.2007

EE C 155 της 7.7.2007

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων

(2007/C 269/02)

Κατά τη σύσκεψη της 25ης Σεπτεμβρίου 2007 οι δικαστές του Δικαστηρίου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τους A. Tizzano, L. Bay Larsen, U. Løhmus και Γ. Αρέστη ως προέδρους του πέμπτου, του έκτου, του εβδομού και του ογδού τριμελούς τμήματος, αντιστοίχως, για περίοδο ενός έτους, η οποία λήγει στις 6 Οκτωβρίου 2008.

Τοποθέτηση των δικαστών στα τριμελή τμήματα

(2007/C 269/03)

Κατά τη συνεδρίασή του της 9ης Οκτωβρίου 2007 το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει τους δικαστές στα τμήματα ως ακολούθως:

Πέμπτο τμήμα

A. Tizzano, πρόεδρος,

R. Schintgen, A. Borg Barthet, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές

Έκτο τμήμα

L. Bay Larsen, πρόεδρος,

K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Kūris, J.-C. Bonichot, και C. Toader, δικαστές

Έβδομο τμήμα

U. Løhmus, πρόεδρος,

J. N. Cunha Rodrigues, M. Klučka A. Ó Caoimh, P. Lindh και M. Arabadjiev, δικαστές

Όγδοο τμήμα

Γ. Αρέστη, πρόεδρος,

R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský και T. von Danwitz, δικαστές

Πίνακες που χρησιμεύουν για τον καθορισμό της συγκροτήσεως των δικαστικών σχηματισμών

(2007/C 269/04)

Κατά τη συνεδρίασή του της 9ης Οκτωβρίου 2007 το Δικαστήριο κατάρτισε τους πίνακες περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 11γ, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας για τον προσδιορισμό της συγκροτήσεως των τριμελών τμημάτων ως εξής:

Πέμπτο τμήμα

R. Schintgen

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

Έκτο τμήμα

K. Schiemann

J. Makarczyk

P. Kūris

J.-C. Bonichot

C. Toader

Έβδομο τμήμα

J. N. Cunha Rodrigues

J. Klučka

M. Ó Caoimh

P. Lindh

M. Arabadjiev

Όγδοο τμήμα

R. Silva de Lapuerta

E. Juhász

J. Malenovský

T. von Danwitz

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Maria-Luise Lindorfer κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

(Υπόθεση C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Επαγγελματικές δραστηριότητες προγενέστερες της προσλήψεως στις Κοινότητες — Υπολογισμός των συντάξιμων ετών — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ — Γενικές εκτελεστικές διατάξεις — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2007/C 269/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ορισμός του πρώτου γενικού εισαγγελέα

(2007/C 269/05)

Δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας το Δικαστήριο όρισε, για περίοδο ενός έτους που λήγει στις 6 Οκτωβρίου 2008, τον L. M. Poiares Maduro ως πρώτο γενικό εισαγγελέα.

Ορκωμοσία των νέων μελών του Πρωτοδικείου

(2007/C 269/06)

Διορισθέντες δικαστές στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Απριλίου 2007 ⁽¹⁾ και της 23ης Μαΐου 2007 ⁽²⁾, για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2007 έως 31 Αυγούστου 2013, οι A. Dittrich, S. Soldevila Fragoso και L. Tsuchot ορκίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 2007.

Διορισθείς δικαστής στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 25ης Απριλίου 2007 ⁽³⁾, για την περίοδο από 17 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2010, ο S. Frimodt Nielsen ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 2007.

⁽¹⁾ EE L 114 της 1.5.2007, σ. 27.

⁽²⁾ EE L 139 της 31.5.2007, σ. 32.

⁽³⁾ EE L 114 της 1.5.2007, σ. 26.

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Maria-Luise Lindorfer (εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Levi δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: F. Anton και M. Sims-Robertson)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 18 Μαρτίου 2004 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-204/01, Lindorfer κατά Συμβουλίου, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 2000, περί υπολογισμού των συντάξιμων ετών της ανααιρεσίουσας κατόπιν μεταφοράς, στο κοινοτικό σύστημα του κατ' αποκοπήν ποσού εξαγοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε αποκτήσει η ανααιρεσίουσα βάσει του αυστριακού συνταξιοδοτικού συστήματος.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18ης Μαρτίου 2004, T-204/01, Lindorfer κατά Συμβουλίου, καθόσον απέρριψε την προσφυγή της M.-L. Lindorfer για τον λόγο ότι δεν υφίστατο διάκριση λόγω φύλου.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως της 3ης Νοεμβρίου 2000, περί καθορισμού των συντάξιμων ετών της M.-L. Lindorfer.
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

⁽⁴⁾ EE C 190 της 24.7.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-260/04) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελευθερία εγκαταστάσεως και ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δημόσιες συμβάσεις παραχωρήσεως υπηρεσιών — Ανανέωση 329 συμβάσεων παραχωρήσεως για τη διαχείριση και τη συλλογή στοιχημάτων υποδρομιών χωρίς προσφυγή σε διαδικασία διαγωνισμού — Υποχρεώσεις δημοσιότητας και διαφάνειας)

(2007/C 269/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Wiedner, C. Catabriga και L. Visaggio)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Braguglia και G. De Bellis, δικηγόρος)

Παρεμβαίνοντα υπέρ της καθής: Βασιλείο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde), Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: F. Díez Moreno)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παραβίαση της αρχής της διαφάνειας και της υποχρεώσεως δημοσιότητας που απορρέουν από τα άρθρα 43 ΕΚ επ. και 49 ΕΚ επ. — Ανανέωση, χωρίς προηγούμενη πρόσκληση για υποβολή προσφορών, 329 συμβάσεων παραχωρήσεως για τη σύναψη στοιχημάτων υποδρομιών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, ανανεώνοντας 329 συμβάσεις παραχωρήσεως για τη διαχείριση και τη συλλογή στοιχημάτων για υποδρομίες χωρίς προσφυγή σε διαδικασία προκηρύξεως διαγωνισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και, ειδικότερα, τη γενική αρχή διαφάνειας και την υποχρέωση δημοσιότητας που απορρέουν από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του House of Lords -Ηνωμένο Βασίλειο- για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-16/05) ⁽¹⁾

(Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου — Ρήτρα standstill — Περιεχόμενο — Νομοθεσία κράτους μέλους με την οποία θεσπίστηκαν, μετά την έναρξη ισχύος του προσθέτου πρωτοκόλλου, νέοι περιορισμοί όσον αφορά την είσοδο Τούρκων υπηκόων στο έδαφός του, προκειμένου να ασκήσουν την ελευθερία εγκαταστάσεως)

(2007/C 269/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari

κατά

Secretary of State for the Home Department

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — House of Lords — Ερμηνεία του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Συνδέσεως, που υπεγράφη στις Βρυξέλλες στις 23 Νοεμβρίου 1970, και αποτελεί παράρτημα της Συμφωνίας Συνδέσεως Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Τουρκίας περί των ληπτέων μέτρων για την έναρξη ισχύος του (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/002, σ. 151) — Ευχέρεια των κρατών μελών να εισάγουν νέους περιορισμούς όσον αφορά την πρόσβαση στο έδαφός τους Τούρκων υπηκόων που επιθυμούν να αναπτύξουν επιχειρηματικές δραστηριότητες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 41, παράγραφος 1, του προσθέτου πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχει την έννοια ότι απαγορεύει τη θέσπιση, μετά την ημερομηνία κατά την οποία το πρωτόκολλο αυτό άρχισε να ισχύει ως προς το οικείο κράτος μέλος, νέων περιορισμών στην άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων και όσων αφορούν τις ουσιαστικές και/ή τις διαδικαστικές προϋποθέσεις για την πρώτη είσοδο στο έδαφος του κράτους αυτού Τούρκων υπηκόων που επιθυμούν να ασκήσουν επαγγελματική δραστηριότητα στο κράτος αυτό.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 19.3.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Finanzgericht Köln (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Herbert Schwarz Marga Gootjes-Schwarz κατά Finanzamt Bergisch Gladbach

(Υπόθεση C-76/05) ⁽¹⁾

(Άρθρο 8 Α της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 18 ΕΚ) — Ευρωπαϊκή ιδιγένεια — Άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 49 ΕΚ) — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος — Δίδακτρα — Δικαίωμα έκπτωσης που ισχύει μόνο για τα δίδακτρα που καταβάλλονται σε εγχώρια ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα)

(2007/C 269/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

κατά

Finanzamt Bergisch Gladbach

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Köln — Συμβατότητα με τα άρθρα 18, 39, 43 και 49 ΕΚ της εθνικής νομοθεσίας περί φορολογίας εισοδήματος η οποία παρέχει το ευεργέτημα της φορολογικής μείωσης μόνο για τα δίδακτρα των τέκνων των φορολογουμένων που φοιτούν σε ορισμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα της ημεδαπής — Τέκνα που φοιτούν σε εκπαιδευτικά ιδρύματα άλλων κρατών μελών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Όταν οι υπέχοντες φορολογική υποχρέωση σε ένα κράτος μέλος στέλνουν τα τέκνα τους σε σχολείο που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και χρηματοδοτείται κυρίως από ιδιωτικούς πόρους, το άρθρο 49 ΕΚ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτό η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει τη δυνατότητα των φορολογουμένων να εκπίπτουν, ως ειδικές δαπάνες για τις οποίες παρέχεται δικαίωμα μείωσης του φόρου εισοδήματος, τα δίδακτρα που καταβάλλουν σε ορισμένα ιδιωτικά σχολεία εγκατεστημένα στην εθνική επικράτεια, αλλά αποκλείει γενικά τη δυνατότητα αυτή όταν πρόκειται για δίδακτρα που καταβάλλονται σε ιδιωτικό σχολείο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.
- 2) Όταν οι υπέχοντες φορολογική υποχρέωση σε ένα κράτος μέλος στέλνουν τα τέκνα τους να φοιτήσουν σε σχολείο εγκα-

τεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, σχολείο του οποίου οι παροχές δεν καλύπτονται από το άρθρο 49 ΕΚ, αντιβαίνει στο 18 ΕΚ η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει τη δυνατότητα των φορολογουμένων να εκπίπτουν, ως ειδικές δαπάνες για τις οποίες παρέχεται δικαίωμα μείωσης του φόρου εισοδήματος, τα δίδακτρα που καταβάλλουν σε ορισμένα σχολεία εγκατεστημένα στην εθνική επικράτεια, αλλά αποκλείει γενικά τη δυνατότητα αυτή όταν πρόκειται για δίδακτρα που καταβάλλονται σε σχολείο εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — D.P.W. Hendrix κατά Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Υπόθεση C-287/05) ⁽¹⁾

(Κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων — Άρθρα 12 ΕΚ, 17 ΕΚ, 18 ΕΚ και 39 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρα 4, παράγραφος 2α, και 10α, καθώς και παράρτημα Ια — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ειδικές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα — Προβλεπόμενη από την ολλανδική νομοθεσία παροχή για νεαρά άτομα με ειδικές ανάγκες — Δεν χορηγείται εκτός ημεδαπής)

(2007/C 269/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

D.P.W. Hendrix

κατά

Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Centrale Raad van Beroep — Ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 2α, 10α και του παραρτήματος Ια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων

κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997 L 28, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1223/98 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ L 168, σ. 1), καθώς και των άρθρων 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ L 257, σ. 2)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Παροχή όπως η χορηγούμενη βάσει του νόμου περί ασφαλίσεως κατά της ανικανότητας προς εργασία νεαρών ατόμων με ειδικές ανάγκες (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*), της 24ης Απριλίου 1997, πρέπει να θεωρείται ως ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 1223/98 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1998, οπότε, αφενός, στα πρόσωπα όπως ο εφεσείων της κύριας δίκης πρέπει να εφαρμόζεται αποκλειστικώς και μόνον η συντονιστική ρύθμιση του άρθρου 10α του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, η παροχή αυτή μπορεί νομίμως να καταβάλλεται κατ' αποκλειστικότητα στους κατοίκους εντός του εδάφους του κράτους μέλους που την χορηγεί. Το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος εισέπραττε κατά το παρελθόν παροχή για νεαρά άτομα με ειδικές ανάγκες η οποία μπορούσε να χορηγηθεί και εκτός ημεδαπής δεν ασκεί επιρροή στην εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.
- 2) Τα άρθρα 39 ΕΚ και 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία η οποία, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4, παράγραφος 2α, και 10α του κανονισμού 1408/71, προβλέπει ότι ειδική παροχή μη ανταποδοτικού χαρακτήρα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ια του κανονισμού αυτού χορηγείται μόνο στα πρόσωπα που κατοικούν εντός του εδάφους του οικείου κράτους μέλους. Εντούτοις, η εφαρμογή αυτής της εθνικής νομοθετικής διατάξεως δεν πρέπει να θίγει τα δικαιώματα προσώπου ευρισκόμενου στην κατάσταση του εφεσείοντος της κύριας δίκης κατά τρόπον που να βιάσει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του αντικειμενικού σκοπού που αυτή επιδιώκει. Το εθνικό δικαστήριο, το οποίο οφείλει, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύσει την εθνική νομοθετική διάταξη κατά τρόπο σύμφωνο προς το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να λάβει ιδίως υπόψη ότι ο εργαζόμενος αυτός έχει διατηρήσει όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς δεσμούς του με το κράτος μέλος της καταγωγής του.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-297/05) ⁽¹⁾

(Αναγνώριση και υποχρεωτικός τεχνικός έλεγχος προ της ταξινόμησης οχημάτων εντός κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Οδηγίες 96/96/ΕΚ και 1999/37/ΕΚ — Αναγνώριση των αδειών κυκλοφορίας που εκδίδονται και των τεχνικών ελέγχων που διενεργούνται εντός άλλων κρατών μελών)

(2007/C 269/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και D. Zijlstra)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: H.G. Sevenster και D.J.M. de Grave)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: E. Bygglin)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Τεχνικοί έλεγχοι επιβαλλόμενοι, πριν από την ταξινόμηση στις Κάτω Χώρες, επί των ήδη ταξινομηθέντων εντός άλλου κράτους μέλους αυτοκινήτων

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, διενεργώντας επί των άνω των τριών ετών παλαιότητας οχημάτων που έχουν ταξινομηθεί προηγουμένως σε άλλα κράτη μέλη έλεγχο της καταστάσεώς τους πριν από την ταξινόμησή τους στις Κάτω Χώρες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-304/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Οδηγία 79/409/ΕΟΚ — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εργασιών διαρρυθμίσεως για χιονοδρομικές πίστες)

(2007/C 269/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και G. Fiengo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. εκδ. 15/1, σ. 202) — Διεύρυνση της χιονοδρομικής ζώνης της Santa Caterina Valfurva, η οποία βρίσκεται στο εθνικό πάρκο του Stelvio (ζώνη ειδικής προστασίας IT 2040044), χωρίς προηγούμενη εκτίμηση των επιπτώσεων του σχεδίου στο περιβάλλον — Παράλειψη λήψεως μέτρων για την αποφυγή της διαταράξεως και της υποβαθμίσεως του οικοτόπου των ειδών για τα οποία η εν λόγω τοποθεσία έχει χαρακτηριστεί ως ζώνη ειδικής προστασίας

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία,

— επιτρέποντας να ληφθούν μέτρα που μπορούν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη ζώνη ειδικής προστασίας IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, χωρίς να υποβάλει τα μέτρα αυτά σε δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεών τους όσον αφορά τους στόχους διατηρήσεως της εν λόγω ζώνης,

— επιτρέποντας να ληφθούν τέτοια μέτρα χωρίς να τηρήσει τις διατάξεις βάσει των οποίων η πραγματοποίηση ενός σχεδίου επιτρέπεται, παρά τα αρνητικά συμπεράσματα της εκτιμήσεως των επιπτώσεων και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων, μόνο για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος και μόνον αφού έχει ληφθεί και κοινοποιηθεί στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κάθε αναγκαίο αντισταθμιστικό μέτρο ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000 και

— παραλείποντας να λάβει μέτρα ώστε να αποφευχθεί η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών, καθώς και οι ενοχλήσεις που έχουν επιπτώσεις στα

είδη για τα οποία έχει οριστεί η ζώνη ειδικής προστασίας IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 της ίδιας οδηγίας καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Juzgado de lo Social de San Sebastián (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yolanda Del Cerro Alonso κατά Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

(Υπόθεση C-307/05) ⁽¹⁾

(Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσιο για τη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια του όρου «συνθήκες απασχόλησης» — Επίδομα αρχαιότητας — Χορήγηση — Αντικειμενικοί λόγοι που δικαιολογούν διακριτική μεταχείριση — Έλλειψη)

(2007/C 269/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Yolanda Del Cerro Alonso

κατά

Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de San Sebastián — Ερμηνεία της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνάφθηκε από τη CES την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175 σ. 43) — Συνθήκες εργασίας περιλαμβανουσες ή μη περιλαμβανουσες τις οικονομικές συνθήκες — Επίδομα αρχαιότητας — Μη χορήγηση βάσει συμφωνιών μεταξύ των εκπροσώπων του προσωπικού και της διοικήσεως — Επαρκείς αντικειμενικοί λόγοι

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η έννοια του όρου «συνθήκες απασχόλησης» της ρήτρας 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου για τη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάφθηκε στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάφθηκε από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δύναται να αποτελέσει βάση αξιώσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, για τη χορήγηση σε εργαζομένους με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου του επιδόματος αρχαιότητας που προβλέπει το εθνικό δικαιο αποκλειστικώς υπέρ των εργαζομένων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.
- 2) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ εργαζομένων με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου και εργαζομένων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου που θα δικαιολογούνταν αποκλειστικώς από το γεγονός ότι προβλέπεται από νομοθετική ή κανονιστική διάταξη κράτους μέλους ή από συλλογική σύμβαση μεταξύ των εκπροσώπων των εργαζομένων και του οικείου εργοδότη.

(¹) ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-318/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ — Νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος — Δίδακτρα — Δικαίωμα έκπτωσης που ισχύει μόνο για τα δίδακτρα που καταβάλλονται σε εγχώρια ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα)

(2007/C 269/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Gross και R. Lyal)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και U. Forsthoff)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 18, 39, 43 και 49 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία για τη φορολογία εισοδήματος που αποκλείει κάθε δυνατότητα φορολογικής έκπτωσης όσον αφορά τα δίδακτρα των τέκνων που φοιτούν στην αλλοδαπή

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αποκλείοντας γενικά τα δίδακτρα που καταβάλλονται για τη φοίτηση σε σχολεία που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη από την έκπτωση των ειδικών δαπανών από τον φόρο, τις οποίες προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 1, σημείο 9, του γερμανικού νόμου για τον φόρο εισοδήματος (Einkommensteuergesetz), όπως ο νόμος αυτός δημοσιεύθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2002, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18 ΕΚ, 39 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 257 της 15.10.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-388/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Ζώνη Ειδικής Προστασίας «Valloni e steppe pedegarganiche»)

(2007/C 269/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Aresu και D. Recchia)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και G. Fiengo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ L 103, σ. 1) και του άρθρου 6, παράγραφοι 2, 3 και 4 και 7, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7) — Υποχρέωση λήψεως κατάλληλων μέτρων προκειμένου να αποφευχθεί, στις ειδικές ζώνες διατηρήσεως, η φθορά των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων αγρίων πτηνών — Βιομηχανική ανάπτυξη που επηρεάζει το φυσικό πάρκο Gargano

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να αποφευχθεί, εντός της ζώνης ειδικής προστασίας «Valloni e steppe pedegarganiche», η φθορά των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών, καθώς και οι διαταράξεις που είναι επιζήμιες για τα είδη για τα οποία ορίστηκε η ζώνη αυτή, παρέβη, όσον αφορά τον προ της 28ης Δεκεμβρίου 1998 χρόνο, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατήρησης των άγριων πτηνών και, όσον αφορά τον προ της ημερομηνίας αυτής χρόνο, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 22 της 28.1.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda. κατά Merck & Co. Inc. Merck Sharp & Dohme Lda.

(Υπόθεση C-431/05) (¹)

(Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου — Άρθρο 33 της Συμφωνίας για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου (TRIPS) — Διπλώματα ευρεσιτεχνίας — Ελάχιστη διάρκεια της προστασίας — Νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπουσα μικρότερη διάρκεια — Άρθρο 234 ΕΚ — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2007/C 269/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda.

κατά

Merck & Co. Inc. Merck Sharp & Dohme Lda.

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Supremo Tribunal de Justiça — Ερμηνεία του άρθρου 33 της Συμφωνίας για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου (Συμφωνία «TRIPS»), η οποία προσαρτάται ως παράρτημα στη Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΕΕ L 336, σ. 214) — Αρμοδιότητα προς ερμηνεία — Άμεσο αποτέλεσμα

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

Στην παρούσα φάση εξελιξέως της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως στον τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, δεν προσκρούει στο κοινοτικό δίκαιο το ότι ένα εθνικό δικαστήριο εφαρμόζει απευθείας, υπό τις προβλεπόμενες από το εθνικό δίκαιο προϋποθέσεις, το άρθρο 33 της Συμφωνίας για τα Δικαιώματα Πνευματικής Ιδιοκτησίας στον Τομέα του Εμπορίου, απαντώντας ως παράρτημα 1 Γ της Συμφωνίας για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), η οποία υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994 και εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Land Oberösterreich, Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-439/05 P και C-454/05 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Οδηγία 2001/18/ΕΚ — Απόφαση 2003/653/ΕΚ — Σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον — Άρθρο 95, παράγραφος 5, ΕΚ — Εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουσες από μέτρο εναρμονίσεως, οι οποίες δικαιολογούνται από νέα επιστημονικά στοιχεία και από συγκεκριμένο πρόβλημα ενός κράτους μέλους — Αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως)

(2007/C 269/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Land Oberösterreich (εκπρόσωποι: G. Hörman-seder και F. Mittendorfer, Rechtsanwalt), Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: H. Dossi και A. Hable)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και M. Πατακιά)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2005, Land Oberösterreich και Αυστρία κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-366/03 και T-235/04), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 2003/653/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με τις εθνικές διατάξεις για την κατάργηση της χρήσεως γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην Περιφέρεια της Άνω Αυστρίας, σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚ — Εθνικές διατάξεις που παρεκκλίνουν από μέτρο εναρμόνισης λόγω ειδικού προβλήματος κράτους μέλους

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει το Land Oberösterreich και τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 48 της 25.2.2006.
ΕΕ C 60 της 11.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Common Market Fertilizers SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-443/05 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Δασμοί αντιντάμπινγκ — Άρθρο 239 του τελωνειακού κώδικα — Διαγραφή τελωνειακών δασμών — Άρθρο 907, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 — Ερμηνεία — Νομιμότητα — Απόφαση της Επιτροπής — Ομάδα εμπειρογνομόνων που συνεδριάζει στο πλαίσιο της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Διακριτή λειτουργική οντότητα — Άρθρα 2 και 5, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου — Άρθρο 4 του εσωτερικού κανονισμού της επιτροπής τελωνειακού κώδικα — Προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 239 του τελωνειακού κώδικα — Έλλειψη πρόδηλης αμέλειας)

(2007/C 269/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Common Market Fertilizers SA (εκπρόσωποι: A. Sutton, Barrister, N. Flandin, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: X. Lewis)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 27 Σεπτεμβρίου 2005, Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-134/03 και T-135/03), με την οποία απέρριψε την προσφυγή τη σκοπούσα στην ακύρωση των αποφάσεων C(2002) 5217 τελικό και C(2002) 5218 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, με τις οποίες διαπιστώθηκε ότι δεν δικαιολογείται η διαγραφή εισαγωγικών δασμών σε μία συγκεκριμένη περίπτωση.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Common Market Fertilizers SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 36 της 11.2.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic κατά Princess Personal Service GmbH (PPS)

(Υπόθεση C-458/05) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Έννοια «μεταβιβάσεως» — Επιχείρηση διαθέσεως εργατικού δυναμικού)

(2007/C 269/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic

κατά

Princess Personal Service GmbH (PPS)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 1 της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82 σ. 16) — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του «τμήματος εγκαταστάσεως» — Μεταφορά μεταξύ δύο επιχειρήσεων διαθέσεως εργατικού δυναμικού μιας υπαλλήλου γραφείου ενός διευθυντού υποκαταστήματος, ενός συμβούλου πελατών, του διαχειριστή και του ενός τρίτου του προς διάθεση εργατικού δυναμικού μαζί με τους πελάτες που χρησιμοποιούν αυτό το εργατικό δυναμικό

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η οδηγία αυτή εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία ένα τμήμα του διοικητικού προσωπικού και ένα τμήμα των εργαζομένων προς διάθεση μεταβιβάζονται σε μια άλλη επιχείρηση διαθέσεως εργατικού δυναμικού προκειμένου να ασκήσουν σε αυτή τις ίδιες δραστηριότητες στην υπηρεσία των ιδίων πελατών, τα δε μεταβιβαζόμενα στοιχεία της οικονομικής οντότητας είναι, αυτά καθαυτά, επαρκή για τη συνέχιση παροχής των χαρακτηριστικών της επίμαχης οικονομικής δραστηριότητας υπηρεσιών, χωρίς να απαιτείται η χρήση άλλων σημαντικών μέσων ασκήσεως της επιχειρηματικής δραστηριότητας ή άλλων τμημάτων της επιχείρησης, πράγμα που αποκείται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Cour d'appel de Nancy (Γαλλία)] — Céline SARL κατά Céline SA

(Υπόθεση C-17/06) (¹)

(Σήματα — Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ — Δικαίωμα του δικαιούχου καταχωρισμένου σήματος να απαγορεύσει τη χρήση σημείου πανομοιότυπου με το σήμα από τρίτο — Χρήση του σημείου ως εταιρικής ή εμπορικής επωνυμίας ή ως διακριτικού τίτλου — Δικαίωμα του τρίτου να χρησιμοποιεί το όνομά του)

(2007/C 269/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Nancy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Céline SARL

κατά

Céline SA

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Cour d'appel de Nancy — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ: Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1) — Χρησιμοποίηση ως εταιρικής επωνυμίας και διακριτικού τίτλου ενός σημείου όμοιου με λεκτικό σήμα που καταχωρίστηκε στο πλαίσιο εμπορίας όμοιων προϊόντων

Διατακτικό της αποφάσεως

Η χρήση, από τρίτον που δεν έχει λάβει έγκριση, εταιρικής ή εμπορικής επωνυμίας ή διακριτικού τίτλου πανομοιότυπου με προγενέστερο σήμα, στο πλαίσιο δραστηριότητας εμπορίας προϊόντων πανομοιότυπων με αυτά για τα οποία έχει καταχωριστεί το σήμα, συνιστά χρήση την οποία ο δικαιούχος του σήματος δικαιούται να απαγορεύσει σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, εάν πρόκειται για χρήση που αφορά προϊόντα η οποία προσβάλλει ή ενδέχεται να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος.

Εφόσον αυτό συμβαίνει, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/104 δεν μπορεί να εμποδίσει την απαγόρευση αυτή μόνον εάν η χρήση από τρίτον της εταιρικής ή εμπορικής επωνυμίας του είναι σύμφωνη με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη που ισχύουν στη βιομηχανία και το εμπόριο.

(¹) ΕΕ C 74 της 25.3.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-74/06) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 90 ΕΚ — Τέλος ταξινόμησης εισαγόμενων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων — Προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας — Απομείωση της αξίας βάσει μόνον της παλαιότητας — Δημοσιότητα των κριτηρίων — Δυνατότητα αμφισβήτησεως του αντικειμενικού τρόπου υπολογισμού)

(2007/C 269/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 90 ΕΚ — Φορολογία εισάγουσα δυσμενή διάκριση εις βάρος των εισαγομένων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, εφαρμόζοντας για τον προσδιορισμό της φορολογητέας αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που εισάγονται στην Ελλάδα από άλλο κράτος μέλος ένα και μόνον κριτήριο απομείωσης, το οποίο βασίζεται αποκλειστικά στην παλαιότητα του αυτοκινήτου, και επιτρέποντας απομείωση 7 % για αυτοκίνητα έξι μηνών έως ενός έτους ή 14 % για αυτοκίνητα ενός έτους, με συνέπεια ο οφειλόμενος φόρος να υπερβαίνει, έστω και σε ορισμένες περιπτώσεις, το ποσό του εναπομένου φόρου που είναι ενσωματωμένος στην αξία των ταξινομημένων στο κράτος αυτό ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 90 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Staat der Nederlanden κατά Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

(Υπόθεση C-84/06) (¹)

(Κοινοτικός κώδικας για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Άδεια κυκλοφορίας και καταχώριση — Ανθρωποσοφικά φάρμακα)

(2007/C 269/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staat der Nederlanden

κατά

Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67) — Άδεια κυκλοφορίας ανθρωποσοφικών φαρμάκων που δεν είναι ομοιοπαθητικά φάρμακα υπό την έννοια του τίτλου III, κεφάλαιο 2, της οδηγίας — Εθνική νομοθεσία η οποία υποβάλλει τα ανθρωποσοφικά φάρμακα στις προϋποθέσεις που θέτει ο τίτλος III, κεφάλαιο 1, της οδηγίας — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ

Διατακτικό της αποφάσεως

Τα ανθρωποσοφικά φάρμακα μπορούν να τεθούν στο εμπόριο μόνον υπό την προϋπόθεση ότι έχουν εγκριθεί σύμφωνα με μια από τις διαδικασίες τις οποίες αφορά το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση.

(¹) ΕΕ C 108 της 6.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Tampereen käräjäoikeus, Φινλανδία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Sari Kiiski κατά Tampereen kaupunki

(Υπόθεση C-116/06) (¹)

(Ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Προστασία των εγκύων εργαζομένων — Άρθρο 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ — Δικαίωμα αδειας μητρότητας — Άρθρα 8 και 11 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ — Επιπτώσεις επί του δικαιώματος της ενδιαφερομένης να επιτύχει τροποποίηση της διάρκειας μιας «αδειας ανατροφής τέκνου»)

(2007/C 269/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Tampereen käräjäoikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sari Kiiski

κατά

Tampereen kaupunki

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Tampereen käräjäoikeus — Ερμηνεία του άρθρου 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών της όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002 σ. 70), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 (ΕΕ L 269, σ. 15) και των άρθρων 8 και 11 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (ΕΕ L 348, σ. 1) — Άρνηση του εργοδότη να μειώσει τη διάρκεια αδειάς ανατροφής τέκνου — Αίτηση υποβαλλόμενη πριν από την έναρξη της αδειάς λόγω νέας εγκυμοσύνης της ενδιαφερομένης — Εθνική νομοθεσία που απαιτεί, ως προϋπόθεση τροποποιήσεως της διάρκειας της αδειάς, την ύπαρξη απρόβλεπτων και σοβαρών λόγων, ενώ η πρακτική που ακολουθείται δυνάμει της σχετικής συλλογικής συμβάσεως θεωρεί ότι η εγκυμοσύνη μπορεί δεν να συνιστά έναν τέτοιο λόγο

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 2 της οδηγίας 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, που εμποδίζει κάθε άμεση ή έμμεση δυσμενή διάκριση με βάση το φύλο όσον αφορά τους όρους εργασίας, καθώς και τα άρθρα 8 και 11 της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), που διέπουν την άδεια μητρότητας, εμποδίζουν την εφαρμογή εθνικών διατάξεων περί αδειάς ανατροφής τέκνου οι οποίες, καθόσον δεν λαμβάνουν υπόψη τις μεταβολές που συνεπάγεται η εγκυμοσύνη για την ενδιαφερόμενη εργαζομένη κατά την περιορισμένη περίοδο δεκαεσάρων τουλάχιστον εβδομάδων που προηγείται του τοκετού και έπειτα αυτού, δεν επιτρέπουν στην ενδιαφερομένη να επιτύχει κατόπιν αιτήσεώς της τροποποίηση της περιόδου της αδειάς ανατροφής τέκνου που της έχει χορηγηθεί όταν ασκεί το δικαίωμά της να λάβει άδεια μητρότητας, στερώντας την με τον τρόπο αυτό από δικαιώματα συνδεδεμένα με την ως άνω άδεια μητρότητας.

(1) ΕΕ C 121 της 20.5.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετορο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-177/06) (1)

(Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων — Ασυμβατότητα με την κοινή αγορά — Απόφαση της Επιτροπής — Εκτέλεση — Κατάργηση του καθεστώτος ενισχύσεων — Αναστολή καταβολής των εκκρεμών ενισχύσεων — Ανάκτηση των διατεθεισών ενισχύσεων — Παράβαση — Αμυντικοί ισχυρισμοί — Παράνομη απόφαση — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως)

(2007/C 269/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και C. Urraca Caviedes)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης λήψεως των αναγκαίων μέτρων για τη διασφάλιση της εφαρμογής των άρθρων 2 και 3 των αποφάσεων Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έθεσε το 1993 σε εφαρμογή η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοσύστατων επιχειρήσεων στην Άλαβα, την Βισκάγια και την Γκιπούθκοα (Ισπανία), έγγραφα E(2001) 4448 (ΕΕ L 77 της 24.3.2003, σ. 1), E(2001) 4475 (ΕΕ L 17 της 22.1.2003, σ. 20) και E(2001) 4478 (ΕΕ L 40 της 14.2.2003, σ. 11)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασιλείο της Ισπανίας, παραλείποντας να λάβει εμπρόθεσμως όλα τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωσή του προς τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 των αποφάσεων:
 - 2003/28/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έθεσε το 1993 σε εφαρμογή η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοσύστατων επιχειρήσεων στην Άλαβα (Ισπανία)
 - 2003/86/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έθεσε το 1993 σε εφαρμογή η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοσύστατων επιχειρήσεων στη Βισκάγια (Ισπανία)
 - 2003/192/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων που έθεσε το 1993 σε εφαρμογή η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοσύστατων επιχειρήσεων στη Γκιπούθκοα (Ισπανία),

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.

- 2) Καταδικάζει το Βασιλείο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 143 της 17.6.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Société des Produits Nestlé SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Quick restaurants SA

(Υπόθεση C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «QUICKY» — Ανακοπή του δικαιούχου των προγενεστέρων εθνικών σημάτων QUICKIES — Κίνδυνος συγχύσεως — Συνολική εκτίμηση)

(2007/C 269/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Société des Produits Nestlé SA (εκπρόσωπος: D. Masson, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Quick restaurants SA (εκπρόσωποι: E. De Gryse, F. de Visscher και D. Moreau, δικηγόροι)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 22ας Φεβρουαρίου 2006, στην υπόθεση T-74/04, Nestlé κατά ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα: Quick restaurants SA, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση R 922/2001-2), αφορώσα διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Société des Produits Nestlé SA και της Quick restaurants SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 22ας Φεβρουαρίου 2006, στην υπόθεση T-74/04, Nestlé κατά ΓΕΕΑ — Quick (QUICKY), καθόσον το Πρωτοδικείο, κατά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, δεν εκτίμησε την οπτική ομοιότητα των επιμάχων σημάτων στηριζόμενο στη συνολική εντύπωση που προκαλούν.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 4) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 15.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) F.M.G. Textiles Srl πρώην Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Υπόθεση C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Καταχώριση του σήματος BAINBRIDGE — Ανακοπή ασκηθείσα από τον δικαιούχο προγενέστερων εθνικών σημάτων που έχουν ως κοινό στοιχείο τη λέξη «Bridge» — Απόρριψη της ανακοπής — Οικογένεια σημάτων — Απόδειξη της χρήσεως — Έννοια της φράσεως «σήματα αμυντικού χαρακτήρα»)

(2007/C 269/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Il Ponte Finanziaria SpA (εκπρόσωποι: P. L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina και M. Boletto δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: O. Montalto και M. Buffolo) F.M.G. Textiles Srl πρώην Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (εκπρόσωπος: D. Marchi δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-194/03, Il Ponte Finanziaria SpA κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο δικαιούχος των λεκτικών, εικονιστικών και τρισδιάστατων σημάτων «Bridge», «Old Bridge», «The Bridge Basket», «THE BRIDGE», «The Bridge», «FOOTBRIDGE», «The Bridge Wayfarer» και «OVER THE BRIDGE», για προϊόντα υπαγόμενα στις κλάσεις 18 και 25 κατά της αποφάσεως R 1015/2001-4 του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 17ης Μαρτίου 2003, περί απορρίψεως της προσφυγής που είχε ασκηθεί κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών το οποίο απέρριψε την ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος «Bainbridge» για τα υπαγόμενα στις κλάσεις 18 και 25 προϊόντα.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ponte Finanziaria SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 29.7.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden, Κάτω Χώρες, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης) — Benetton Group SpA κατά G-Star International BV

(Υπόθεση C-371/06) ⁽¹⁾

(Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφοι 1, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, και 3 — Σημείο — Σχήμα προσδίδον ουσιαστική αξία στο προϊόν — Χρήση — Διαφημιστικές εκστρατείες — Έλεγχος του σχήματος κτηθείσα πριν από την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, λόγω της φήμης του ως διακριτικού σημείου)

(2007/C 269/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Benetton Group SpA

κατά

G-Star International BV

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προδικαστική — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1) — Παντελόνια τζινς έχοντα ως διακριτικό σημείο τα χαρακτηριστικά ενός ενδύματος εργασίας ή μοτοσυκλετιστή και περιέχοντα επιγονάτια — Σημείο αποτελούμενο από σχήμα προσδίδον ουσιαστική αξία στο προϊόν

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', τρίτη περίπτωση, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, έχει την έννοια ότι το σχήμα προϊόντος που προσδίδει ουσιαστική αξία στο προϊόν δεν μπορεί να αποτελεί σήμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, οσάκις, πριν την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως, απέκτησε δύναμη έλξεως λόγω της φήμης του ως διακριτικού σημείου, κατόπιν των διαφημιστικών εκστρατειών που παρουσιάζουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του οικείου προϊόντος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-381/06) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/14/ΕΚ — Ενημέρωση των εργαζομένων και διαβούλευση με αυτούς — Παράλειψη μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2007/C 269/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και J. Enegren)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεσπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα — Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την εκπροσώπηση των εργαζομένων (ΕΕ L 80, σ. 29)

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2002/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 28.10.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες)] — Codirex Expeditie BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-400/06) ⁽¹⁾

(Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη — Διάκριση 0202 30 50 (υποδιαίρεση συνδυασμένης ονοματολογίας) — Κατεψυγμένα και αποστεωμένα μέρη μπροστινού τετάρτου βοδινών σφαγίων)

(2007/C 269/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Codirex Expeditie BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία της συμπληρωματικής σημειώσεως 1.A, υπό η', 11, του κεφαλαίου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 2204/1999 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999, για την τροποποίηση του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 278, σ. 1) — Κατεψυγμένο και αποστεωμένο κρέας προερχόμενο από μέρος του μπροστινού τετάρτου

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2204/1999 της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα τεμάχια κατεψυγμένου και αποστεωμένου κρέατος που προέρχονται από το μπροστινό τέταρτο βοοειδούς εμπίπτουν στη διάκριση 0202 30 50 της συνδυασμένης ονοματολογίας.
- 2) Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2204/1999 της Επιτροπής, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι για να καταταχθούν στη διάκριση 0202 30 50 τα τεμάχια κατεψυγμένου και αποστεωμένου κρέατος του μπροστινού τετάρτου βοοειδούς δεν χρειάζεται να πληρούν άλλους όρους, όπως, ιδίως να πρέπει να προέρχονται από το ίδιο ζώο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 310 της 16.12.2006.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesgericht Klagenfurt (Αυστρία) στις 9 Ιουλίου 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH κατά Claudia Schmidt

(Υπόθεση C-315/07)

(2007/C 269/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Klagenfurt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Εναγομένη: Claudia Schmidt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, κατά την έννοια των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, η ρύθμιση κράτους μέλους που απαγορεύει την πώληση αργυρών κοσμημάτων μέσω επισκέψεων σε ιδιώτες με σκοπό την πώληση και τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα, εκάστου των οποίων η αξία δεν υπερβαίνει τα 40 ευρώ, αν η πρόσβαση στην αγορά για τα κοινοτικά προϊόντα είναι δυνατή μόνο με την πρόσθετη επιβάρυνσή τους με έξοδα για την αλλαγή της διαρθρώσεως των πωλήσεων και την προσαρμογή και τον εμπλουτισμό της κατηγορίας των πωλούμενων προϊόντων;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα:

- 2) Αποτελεί η εθνική ρύθμιση η οποία, κατά παράβαση των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, απαγορεύει την πώληση αργυρών κοσμημάτων, εκάστου των οποίων η αξία δεν υπερβαίνει τα 40 ευρώ, μέσω επισκέψεων σε ιδιώτες με σκοπό την πώληση ή τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο τέτοια κοσμήματα, δικαιολογημένο και ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό μέτρο, το οποίο αναιρεί το δικαίωμα εμπορίας αργυρών κοσμημάτων ανώτατης αξίας 40 ευρώ μέσω επισκέψεων σε ιδιώτες με σκοπό την πώληση και τη συγκέντρωση παραγγελιών με αντικείμενο αργυρά κοσμήματα;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Gießen (Γερμανία), στις 9 Ιουλίου 2007 — Markus Stoß κατά Wetteraukreis

(Υπόθεση C-316/07)

(2007/C 269/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Gießen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Markus Stoß

Καθού: Wetteraukreis

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνικό μονοπώλιο σε ορισμένα τυχηρά παιχνίδια όπως π.χ. στοιχήματα επί αθλητικών εκδηλώσεων, εάν στο οικείο κράτος μέλος δεν υπάρχει γενική συνεπής και συστηματική πολιτική για τον περιορισμό των τυχηρών παιχνιδιών, ιδίως επειδή οι ημεδαποί παραχωρησιούχοι διοργανωτές ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε άλλα τυχηρά παιχνίδια -όπως κρατικές λαχειοφόροι αγορές και παιχνίδια σε καζίνο- και περαιτέρω άλλα παιχνίδια που ενέχουν τον ίδιο ή υψηλότερο υποτιθέμενο κίνδυνο εξαρτήσεως -όπως στοιχήματα για συγκεκριμένα αθλητικά γεγονότα (π.χ. ιπποδρομίες) και παιχνίδια μηχανής- μπορούν να διοργανώνονται από ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών;
- 2) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι άδειες διοργανώσεως στοιχημάτων επί αθλητικών συναντήσεων, οι οποίες χορηγούνται από κρατικές αρχές ειδικά ορισμένες για τον σκοπό αυτόν από τα κράτη μέλη και δεν περιορίζονται στην εκάστοτε εθνική επικράτεια, παρέχουν στον κάτοχο της άδειας και σε εντεταλμένους από αυτόν τρίτους τη δυνατότητα να πραγματοποιούν και να θέτουν σε εφαρμογή προσφορές για τη σύναψη συμβάσεων και σε άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτούνται πρόσθετες εθνικές άδειες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Αυστρία) στις 16 Ιουλίου 2007 — Jobra Nermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH κατά Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Υπόθεση C-330/07)

(2007/C 269/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Jobra Nermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Καθού: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς τις διατάξεις για την ελεύθερη εγκατάσταση (άρθρο 43 επ. ΕΚ) και/ή για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών

(άρθρο 49 επ. ΕΚ) υφιστάμενη στις 31 Δεκεμβρίου 2003 εθνική κανονιστική ρύθμιση, κατά την οποία η παροχή ενός φορολογικού πλεονεκτήματος (πριμοδοτήσεως λόγω αυξήσεως επενδύσεων) σε επιχειρήσεις για την αφορά αμεταχειριστων ενσωμάτων οικονομικών αγαθών εξαρτάται επίσης από την προϋπόθεση ότι τα οικονομικά αυτά αγαθά πρόκειται να χρησιμοποιηθούν αποκλειστικώς σε ημεδαπή εγκατάσταση, ενώ, αντιθέτως, για την αγορά αμεταχειριστων ενσωμάτων οικονομικών αγαθών, τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε αλλοδαπή, επομένως δε και σε ευρισκομένη εντός άλλης χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εγκατάσταση, δεν παρέχεται αυτό το φορολογικό πλεονέκτημα (πριμοδότηση λόγω αυξήσεως επενδύσεων);

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 17 Ιουλίου 2007 — Josef Holzinger κατά Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Υπόθεση C-332/07)

(2007/C 269/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Josef Holzinger

Καθού: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, σημείο 1, του παραρτήματος Ι της Συμφωνίας μεταξύ, αφενός, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της και, αφετέρου, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ L 114, σ. 6 της 30ής Απριλίου 2002) άμεσο αποτέλεσμα (1);
- 2) Έχει η εν λόγω διάταξη την έννοια ότι συμπληρωθείσες στην Ελβετία περίοδοι απασχολήσεως πριν από την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας (την 1η Ιουνίου 2002) πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την επαγγελματική προαγωγή στο πλαίσιο παρόμοιας απασχολήσεως μεταγενεστέρως ασκούμενης σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίο συμπληρώθηκαν οι περίοδοι αυτές;

(1) ΕΕ L 114, σ. 6.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Γερμανία) στις 20 Ιουλίου 2007 — *Ibrahim Altun* κατά *Stadt Böblingen*

(Υπόθεση C-337/07)

(2007/C 269/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: *Ibrahim Altun*

Καθού: *Stadt Böblingen*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτείται, για την απόκτηση των δικαιωμάτων κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΟΚ-Τουρκίας, να πληροί ο «αρχικός δικαιούχος», με τον οποίο διαμένει νομίμως κατά το χρονικό διάστημα των τριών ετών το μέλος της οικογένειας, τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα;
- 2) Αρκεί μήπως, για την απόκτηση από το μέλος της οικογένειας των δικαιωμάτων κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80, να έχει εργαστεί κατά το εν λόγω διάστημα ο «αρχικός δικαιούχος» επί δύο έτη και έξι μήνες σε διάφορους εργοδότες και να έχει παραμείνει στη συνέχεια άνεργος επί έξι μήνες χωρίς υπαιτιότητά του, όταν μάλιστα παραμένει άνεργος και στη συνέχεια επί μακρό χρονικό διάστημα;
- 3) Μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 ακόμη και αυτός που έλαβε, ως μέλος της οικογένειας, την άδεια να έλθει να συμβιώσει με τον Τούρκο υπήκοο του οποίου το δικαίωμα διαμονής και, επομένως, η πρόσβαση στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους στηρίζονται στη χορήγηση πολιτικού ασύλου και μόνο, λόγω της πολιτικής διώξης που υφίστατο στην Τουρκία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα: Μπορεί να επικαλεστεί το μέλος της οικογένειας το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80 ακόμη και στην περίπτωση που η χορήγηση του πολιτικού ασύλου, άρα και το δικαίωμα διαμονής και η πρόσβαση του «αρχικού δικαιούχου» (εν προκειμένω: του πατέρα) στη νόμιμη αγορά εργασίας, στηρίζονται σε ψευδή στοιχεία;
- 5) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο τέταρτο ερώτημα: Πρέπει, στην περίπτωση αυτή, να ακυρωθεί ή να ανακληθεί επίσημα η χορήγηση των δικαιωμάτων στον «αρχικό δικαιούχο» (εν προκειμένω: τον πατέρα) πριν από την άρνηση χορήγησης στο μέλος της οικογένειας των δικαιωμάτων που απορρέουν από το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της απόφασης 1/80;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το *Bundesgerichtshof* (Γερμανία) στις 20 Ιουλίου 2007 — *Rechtsanwalt Christopher Seagon als Verwalter in dem Insolvenzverfahren über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH* κατά *Deko Marty Belgium N.V.*

(Υπόθεση C-339/07)

(2007/C 269/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: *Rechtsanwalt Christopher Seagon als Verwalter in dem Insolvenzverfahren über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH*

Αναρρεσίβλητη: *Deko Marty Belgium N.V.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν[κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 ⁽¹⁾ Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (στο εξής: κανονισμός περί διαδικασιών αφερεγγυότητας), και του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός περί διεθνούς δικαιοδοσίας,] τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας που αφορά τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, δυνάμει του κανονισμού περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, διεθνή δικαιοδοσία προκειμένου να επιληφθούν αγωγής πτωχευτικής ανακλήσεως κατά εναγόμενου που έχει την καταστατική του έδρα σε άλλο κράτος μέλος;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Η αγωγή πτωχευτικής ανακλήσεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού περί διεθνούς δικαιοδοσίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 160, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 12, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sächsisches Landessozialgericht (Γερμανία) στις 30 Ιουλίου 2007 — Kattner Stahlbau GmbH κατά Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft

(Υπόθεση C-350/07)

(2007/C 269/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sächsisches Landessozialgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kattner Stahlbau GmbH

Καθής: Maschinenbau- und Metall- Berufsgenossenschaft

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Είναι η καθής Maschinenbau- und Metall — Berufsgenossenschaft επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 81 και 82 ΕΚ;
2. Συνιστά η υποχρεωτική υπαγωγή της προσφεύγουσας στην ασφάλιση της καθής παράβαση διατάξεων του κοινοτικού δικαίου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Kulpa AutomatenService Asperg GmbH κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-358/07)

(2007/C 269/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kulpa AutomatenService Asperg GmbH

Καθού: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνικό μονοπώλιο σε ορισμένα τυχηρά παίγνια, όπως π.χ. σε αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές, στην περίπτωση κατά την οποία στο οικείο κράτος μέλος δεν υπάρχει γενικώς μια συνεπής και συστηματική πολιτική περιορισμού των

τυχηρών παιγνίων, δεδομένου ότι οι παραχωρησιούχοι στην ημεδαπή διοργανωτές ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε άλλα τυχηρά παίγνια — όπως σε κρατικά αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές — και προβαίνουν σε σχετική διαφήμιση, περαιτέρω δε άλλα παίγνια τα οποία ενέχουν τον ίδιο ή και υψηλότερο κίνδυνο εξαρτήσεως — όπως στοιχήματα επί ορισμένων αθλητικών διοργανώσεων (ιπποδρομιών), παίγνια μηχανής και παίγνια σε καζίνο — επιτρέπεται να διοργανώνονται από ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών;

- 2) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι άδειες διοργανώσεως αθλητικών στοιχημάτων οι οποίες χορηγούνται από αρμόδιες προς τούτο αρχές των κρατών μελών και δεν περιορίζονται στην εκάστοτε εθνική επικράτεια παρέχουν στον κάτοχο της άδειας και σε εντεταλμένους από αυτόν τρίτους δικαίωμα πραγματοποιήσεως και θέσεως σε εφαρμογή των εκάστοτε προσφορών για σύναψη συμβάσεων και σε άλλα κράτη μέλη χωρίς πρόσθετες εθνικές άδειες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-359/07)

(2007/C 269/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Καθού: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνικό μονοπώλιο σε ορισμένα τυχηρά παίγνια, όπως π.χ. σε αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές, στην περίπτωση κατά την οποία στο οικείο κράτος μέλος δεν υπάρχει γενικώς μια συνεπής και συστηματική πολιτική περιορισμού των τυχηρών παιγνίων, δεδομένου ότι οι παραχωρησιούχοι στην ημεδαπή διοργανωτές ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε άλλα τυχηρά παίγνια — όπως σε κρατικά αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές — και προβαίνουν σε σχετική διαφήμιση, περαιτέρω δε άλλα παίγνια τα οποία ενέχουν τον ίδιο ή και υψηλότερο κίνδυνο εξαρτήσεως — όπως στοιχήματα επί ορισμένων αθλητικών διοργανώσεων (ιπποδρομιών), παίγνια μηχανής και παίγνια σε καζίνο — επιτρέπεται να διοργανώνονται από ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών;

2) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι άδειες διοργανώσεως αθλητικών στοιχημάτων οι οποίες χορηγούνται από αρμόδιες προς τούτο αρχές των κρατών μελών και δεν περιορίζονται στην εκάστοτε εθνική επικράτεια παρέχουν στον κάτοχο της άδειας και σε εντεταλμένους από αυτόν τρίτους δικαίωμα πραγματοποίησεως και θέσεως σε εφαρμογή των εκάστοτε προσφορών για σύναψη συμβάσεων και σε άλλα κράτη μέλη χωρίς πρόσθετες εθνικές άδειες;

της άδειας και σε εντεταλμένους από αυτόν τρίτους δικαίωμα πραγματοποίησεως και θέσεως σε εφαρμογή των εκάστοτε προσφορών για σύναψη συμβάσεων και σε άλλα κράτη μέλη χωρίς πρόσθετες εθνικές άδειες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Andreas Kunert κατά Land Baden-Württemberg

(Υπόθεση C-360/07)

(2007/C 269/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Andreas Kunert

Καθού: Land Baden-Württemberg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτά εθνικό μονοπώλιο σε ορισμένα τυχερά παίγνια, όπως π.χ. σε αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές, στην περίπτωση κατά την οποία στο οικείο κράτος μέλος δεν υπάρχει γενικώς μια συνεπής και συστηματική πολιτική περιορισμού των τυχηρών παιγνίων, δεδομένου ότι οι παραχωρησιούχοι στην ημεδαπή διοργανωτές ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε άλλα τυχερά παίγνια — όπως σε κρατικά αθλητικά στοιχήματα και λαχειοφόρους αγορές — και προβαίνουν σε σχετική διαφήμιση, περαιτέρω δε άλλα παίγνια τα οποία ενέχουν τον ίδιο ή και υψηλότερο κίνδυνο εξαρτήσεως — όπως στοιχήματα επί ορισμένων αθλητικών διοργανώσεων (ιπποδρομιών), παίγνια μηχανής και παίγνια σε καζίνο — επιτρέπεται να διοργανώνονται από ιδιωτικούς φορείς παροχής υπηρεσιών;

2) Έχουν τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ την έννοια ότι άδειες διοργανώσεως αθλητικών στοιχημάτων οι οποίες χορηγούνται από αρμόδιες προς τούτο αρχές των κρατών μελών και δεν περιορίζονται στην εκάστοτε εθνική επικράτεια παρέχουν στον κάτοχο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil de prud'hommes [Εργατοδικείο] του Beauvais (Γαλλία) στις 2 Αυγούστου 2007 — Olivier Polier κατά Najar EURL

(Υπόθεση C-361/07)

(2007/C 269/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil de prud'hommes [Εργατοδικείο] του Beauvais (Γαλλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Olivier Polier

Καθή: Najar EURL

Προδικαστικό ερώτημα

Η πράξη νομοθετικού περιεχομένου 2005-893 της 2ας Αυγούστου 2005 ⁽¹⁾, που επιτρέπει την απόλυση μισθωτού κατά την προβλεπόμενη από τη Σύμβαση Νέας Πρόσληψης περίοδο αρωγής των δύο ετών, χωρίς απόδειξη της εγκυρότητας της καταγγελίας της σύμβασης και χωρίς προηγούμενη ενημέρωση, είναι έγκυρη από πλευράς:

- 1) ευρωπαϊκού δικαίου, όπως καθορίζεται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που προστατεύει το δικαίωμα των εργαζομένων να μην απολύονται χωρίς νόμιμο λόγο·
- 2) [Σύμβασης] 158 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας περί των απολύσεων, και
- 3) των διατάξεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη;

⁽¹⁾ Πράξη νομοθετικού περιεχομένου 2005-893, της 2ας Αυγούστου 2005, σχετικά με τη σύμβαση εργασίας «νέες προσλήψεις». JORF [Επίσημη Εφημερίδα Γαλλικής Δημοκρατίας], τεύχος 179 της 3ης Αυγούστου 2005, σ. 12689.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού στις 2 Αυγούστου 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH κατά Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων]

(Υπόθεση C-362/07)

(2007/C 269/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH.

Καθή: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων].

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η λειτουργία φωτοαντιγραφής ενός πολυμηχανήματος, όπως το περιγραφόμενο στην παρούσα διαδικασία, το οποίο προορίζεται να λειτουργεί με απευθείας σύνδεση ή μέσω δικτύου με έναν ή περισσότερους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και το οποίο μόνο για τη λειτουργία της φωτοαντιγραφής μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα, «ιδιαιτερή λειτουργία διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών» κατά την έννοια της σημείωσης 5 E του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η ύπαρξη της ιδιαίτερης αυτής λειτουργίας, η οποία ρητώς αναγνωρίζεται ότι δεν προσδίδει στο εμπόρευμα τον ουσιώδη χαρακτήρα του, να αποκλείσει την κατάταξη στο κεφάλαιο 84 κατ' εφαρμογή της σημείωσης 5 E, παρά την ύπαρξη λειτουργιών εκτύπωσης και σάρωσης που εμπίπτουν στην έννοια της επεξεργασίας πληροφοριών;
- 3) Εν τοιαύτη περιπτώσει και προκειμένου περί μηχανήματος που αποτελείται από τον συνδυασμό τριών λειτουργιών που διακρίνονται υλικώς (εκτυπωτής, σαρωτής και ηλεκτρονικός υπολογιστής), πρέπει η κατάταξη να γίνει βάσει του γενικού κανόνα 3β;
- 4) Γενικότερα, πρέπει η ορθή ερμηνεία του Εναρμονισμένου Συστήματος και της Συνδυασμένης Ονοματολογίας να οδηγήσει στην κατάταξη εκτυπωτών, όπως αυτοί οι περιγραφόμενοι στη διαδικασία, στη διάκριση 8471 60 ή στη διάκριση 9009 12 00;
- 5) Δεν είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 400/2006 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006 ⁽¹⁾, ιδίως ως αντίθετος προς το Εναρμονισμένο Σύστημα, τη Συνδυασμένη Ονοματολογία και τις παραγράφους 1 και 3 β των Γενικών Κανόνων για την ερμηνεία του Εναρμονισμένου Συστήματος και της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, καθόσον αιτιολογείται κατά παραπομπή στην έννοια της «λειτουργίας που προσδίδει στο μηχάνημα τον

ουσιώδη χαρακτήρα της» και συνεπάγεται κατάταξη στη διάταξη 9009 12 00 εκτυπωτών όπως οι περιγραφόμενοι;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 400/2006 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 70, σ. 9).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού στις 2 Αυγούστου 2007 — Hewlett Packard International SARL κατά Administration des douanes-Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων]

(Υπόθεση C-363/07)

(2007/C 269/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal d'instance [Μονομελές Πρωτοδικείο] του 7ου Διαμερίσματος του Παρισιού.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hewlett Packard International SARL.

Καθή: Administration des douanes-Direction générale des douanes et droits indirects [Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Έμμεσων Φόρων].

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί η λειτουργία φωτοαντιγραφής ενός πολυμηχανήματος, όπως το περιγραφόμενο στην παρούσα διαδικασία, το οποίο προορίζεται να λειτουργεί με απευθείας σύνδεση ή μέσω δικτύου με έναν ή περισσότερους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και το οποίο μόνον για τη λειτουργία της φωτοαντιγραφής μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα, «ιδιαιτερή λειτουργία διαφορετική από την επεξεργασία πληροφοριών» κατά την έννοια της σημείωσης 5 E του κεφαλαίου 84 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, μπορεί η ύπαρξη της ιδιαίτερης αυτής λειτουργίας, η οποία ρητώς αναγνωρίζεται ότι δεν προσδίδει στο εμπόρευμα τον ουσιώδη χαρακτήρα του, να αποκλείσει την κατάταξη στο κεφάλαιο 84 κατ' εφαρμογή της σημείωσης 5 E, παρά την ύπαρξη λειτουργιών εκτύπωσης και σάρωσης που εμπίπτουν στην έννοια της επεξεργασίας πληροφοριών;
- 3) Εν τοιαύτη περιπτώσει και προκειμένου περί μηχανήματος που αποτελείται από τον συνδυασμό δύο λειτουργιών που διακρίνονται υλικώς (εκτυπωτής και σαρωτής), πρέπει η κατάταξη να γίνει βάσει του γενικού κανόνα 3β;

- 4) Γενικότερα, πρέπει η ορθή ερμηνεία του Εναρμονισμένου Συστήματος και της Συνδυασμένης Ονοματολογίας να οδηγήσει στην κατάταξη εκτυπωτών, όπως οι περιγραφόμενοι στη διαδικασία, στη διάκριση 8471 60 ή στη διάκριση 9009 12 00;
- 5) Δεν είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΚ) 400/2006 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006 ⁽¹⁾, ιδίως ως αντίθετος προς το Εναρμονισμένο Σύστημα, τη Συνδυασμένη Ονοματολογία και τις παραγράφους 1 και 3 β των Γενικών Κανόνων για την ερμηνεία του Εναρμονισμένου Συστήματος και της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, καθόσον αιτιολογείται κατά παραπομπή στην έννοια της «λειτουργίας που προσδίδει στο μηχάνημα τον ουσιώδη χαρακτήρα της» και οδηγεί στην κατάταξη στη διάταξη 9009 12 00 εκτυπωτών όπως οι περιγραφόμενοι;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 400/2006 της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 70, σ. 9).

Προσφυγή της 3ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-369/07)

(2007/C 269/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Righini και I. Χατζηγιάννης)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

- Να διαπιστώσει ότι, μη έχοντας λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 12 Μαΐου 2005 στην υπόθεση C-415/03, η οποία αφορά την εκ μέρους της Ελληνικής Δημοκρατίας μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχει δυνάμει του άρθρου 3 της απόφασης του 2002 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Ελλάδα στην Ολυμπιακή Αεροπορία, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της απόφασης αυτής και του άρθρου 228 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- Να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή μια προτεινόμενη χρηματική ποινή ύψους 53 611 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης

που εκδόθηκε στην υπόθεση C-415/03 σχετικά με την απόφαση του 2002, από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεσθεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-415/03.

- Να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή ένα κατ' αποκοπή ποσό, το ύψος του οποίου προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό ενός ημερήσιου ποσού επί τον αριθμό των ημερών εξακολούθησης της παράβασης από την ημέρα έκδοσης της απόφασης στην υπόθεση C-415/03 έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση όσον αφορά την απόφαση του 2002.
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε στην απόφασή του της 12ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-415/03, ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα αναγκαία μέτρα για την επιστροφή των ενισχύσεων που κρίθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την κοινή αγορά — εξάφαισμένων των εισφορών προς το ΙΚΑ — σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης 2003/372 της Επιτροπής της 11ης Δεκεμβρίου 2002, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο αυτό.
2. Η Επιτροπή, παρατηρώντας ότι η Ελληνική Δημοκρατία δεν κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής κανένα μέτρο σε εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-415/03 παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις των ελληνικών αρχών και ότι δεν έχει ακόμα πραγματοποιήσει την ανάκτηση των ενισχύσεων που κρίθηκαν ασυμβίβαστες με την απόφαση του 2002, αποφάσισε να προσφύγει στο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 228 ΕΚ.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης ΕΚ και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, εφόσον η Επιτροπή προσφεύγει στο Δικαστήριο επειδή ένα κράτος μέλος δεν έλαβε τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου εντός της προθεσμίας που όρισε η Επιτροπή, τότε αυτή η τελευταία προσδιορίζει το ύψος του κατ' αποκοπή ποσού ή/και της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το κράτος μέλος, και το οποίο η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίπτωση. Η τελική απόφαση σχετικά με την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 228 της συνθήκης ΕΚ λαμβάνεται από το Δικαστήριο, το οποίο αποφαινεται εν προκειμένω με πλήρη δικαιοδοσία.
4. Τόσο το ύψος της χρηματικής ποινής όσο και το ύψος του κατ' αποκοπή ποσού που η Επιτροπή προτείνει στο Δικαστήριο στα πλαίσια της Προσφυγής της, έχουν καθορισθεί με βάση τη μέθοδο υπολογισμού που θεσπίστηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 228 ΕΚ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 3 Αυγούστου 2007 — Staatssecretaris van Financiën κατά Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(Υπόθεση C-375/07)

(2007/C 269/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναιρεσίβλητη: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπάρχουν φύλλα, όπως περιγράφονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) 1196/97 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 1997 [...] ⁽¹⁾, στην κλάση 1905 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας όταν πρόκειται για φύλλα παρασκευασμένα με αλεύρι ρυζιού, αλάτι και νερό που έχουν αποξηρανθεί, αλλά δεν έχουν υποστεί θερμική επεξεργασία;
- 2) Είναι, λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, ισχυρός ο πιο πάνω κανονισμός;
- 3) Έχει το άρθρο 871 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [ΚΤΚ] ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1677/98 της Επιτροπής, της 29ης Ιουλίου 1998 ⁽³⁾, την έννοια ότι, όταν κατά το πιο πάνω άρθρο 871, παράγραφος 1, η τελωνειακή αρχή υποχρεούται να φέρει μια υπόθεση στην Επιτροπή πριν μπορέσει να αποφασιστεί ότι εν προκειμένω δεν πρέπει να γίνει εκ των υστέρων βεβαίωση, το εθνικό δικαστήριο, το οποίο εκδικάζει προσφυγή του οφειλέτη της επιβαρύνσεως κατά της αποφάσεως της τελωνειακής αρχής να προβεί (παρά ταύτα) στην εκ των υστέρων βεβαίωση, δεν έχει την εξουσία να ακυρώσει την εκ των υστέρων βεβαίωση λόγω της διαπιστώσεώς του ότι πληρούνται οι κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', προϋποθέσεις να μη γίνει εκ των υστέρων βεβαίωση, διαπιστώσεως η οποία δεν υποστηρίζεται από την Επιτροπή;
- 4) Αν στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι το γεγονός ότι στην Επιτροπή έχει δοθεί κάποια εξουσία για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την εκ των υστέρων είσπραξη δασμών ουδόλως συνεπάγεται περιορισμό της εξουσίας του εθνικού δικαστηρίου που εκδικάζει προσφυγή σχετική με την εκ των υστέρων είσπραξη δασμών, υπάρχει τότε στο κοινοτικό δικαίο άλλος μηχανισμός που να εξασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή του

κοινοτικού δικαίου όταν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχουν μεταξύ της Επιτροπής και του εθνικού δικαστηρίου αποκλίνοσες εκτιμήσεις ως προς τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν στο πλαίσιο του άρθρου 220 του ΚΤΚ ⁽⁴⁾ προκειμένου να διαπιστωθεί αν ένα λάθος της τελωνειακής αρχής είναι δυνατόν να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη της επιβαρύνσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός για κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 170, σ. 13).

⁽²⁾ ΕΕ L 253, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 212, σ. 18.

⁽⁴⁾ ΕΕ 1992, L 302, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden στις 3 Αυγούστου 2007 — Staatssecretaris van Financiën κατά Kamino International Logistics BV

(Υπόθεση C-376/07)

(2007/C 269/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Staatssecretaris van Financiën

Αναιρεσίβλητη: Kamino International Logistics BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η σημείωση 5B του κεφαλαίου 84 της ΣΟ, όπως έχει στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) 1789/2003 της Επιτροπής της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείεται να καταταγεί στην κλάση 8471 της ΣΟ ένα έγχρωμο μόνιτορ που μπορεί να αναπαράγει σήματα που προέρχονται τόσο από μια αυτόματη μηχανή επεξεργασίας πληροφοριών υπό την έννοια της κλάσεως 8471 της ΣΟ όσο και από άλλες πηγές;
- 2) Αν δεν αποκλείεται η κατάταξη του κατά το πρώτο ερώτημα έγχρωμου μόνιτορ στην κλάση 8471 της ΣΟ, με βάση ποιες περιστάσεις πρέπει τότε να καθοριστεί αν το μόνιτορ αυτό είναι μονάδα του είδους που αποκλειστικώς ή κυρίως χρησιμοποιείται σε ένα αυτόματο σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών;

3) Καταλαμβάνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 754/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, περί κατάταξης ορισμένων προϊόντων στη ΣΟ ⁽¹⁾, το επίμαχο μόνιτορ και, αν ναι, είναι ο κανονισμός αυτός ισχυρός λαμβανομένων υπόψη των απαντήσεων στα πρώτα δύο ερωτήματα;

(¹) Κανονισμός που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 281, σ. 1).

(²) ΕΕ L 118, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Κ. Αγγελιδάκη, Α. Αϊβαλή, Α. Βαβουράκη, Χ. Καπαρού, Μ. Λιονή, Ε. Μακρυγιαννάκη, Ε. Νησανάκη, Χ. Παναγιώτου, Α. Πιτσιδιανάκη, Μ. Χαλκιαδάκη, Χ. Χαλκιαδάκη κατά Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ρεθύμνης

(Υπόθεση C-378/07)

(2007/C 269/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσες: Κυριακή Αγγελιδάκη, Αναστασία Αϊβαλή, Αγγελική Βαβουράκη, Χρυσή Καπαρού, Μανίνα Λιονή, Ευαγγελία Μακρυγιαννάκη, Ελεονώρα Νησανάκη, Χριστιάνα Παναγιώτου, Άννα Πιτσιδιανάκη, Μαρία Χαλκιαδάκη και Χρυσή Χαλκιαδάκη.

Εναγόμενος: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ρεθύμνης

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η ρήτρα 5 και η ρήτρα 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκε από την CBS, την UNICE και το CEEP και συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/42 της 10.7.1999), έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο (με αιτιολογία την εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας πλαισίου) η θέσπιση από το κράτος μέλος μέτρων, (α) όταν στην εθνική έννομη τάξη ήδη υπάρχει, πριν τη θέση σε ισχύ της Οδηγίας, ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου, και (β) όταν με τα θεσπιζόμενα, προς εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου μέτρα, υποβαθμίζεται το γενικό επίπεδο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη;
- 2) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, η υποβάθμιση της παρεχόμενης προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στις περιπτώσεις όχι περισσότερων και διαδοχικών αλλά

μίας και μόνης συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου, που στην πραγματικότητα όμως έχει αντικείμενο την προσφορά υπηρεσιών από τον εργαζόμενο για την κάλυψη όχι προσωρινών ή εκτάκτων ή επειγουσών, αλλά «παγίων και διαρκών» αναγκών, συνδέεται με την εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου και της ως άνω Οδηγίας και, συνακόλουθα, είναι ανεπίτρεπτη ή επιτρεπτή μια τέτοια υποβάθμιση από άποψη Κοινοτικού Δικαίου;

- 3) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου, όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρο 8, παράγραφος 3 του Ν. 2112/1920, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαισίου, η θέσπιση νομοθετικού μέτρου, με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, όπως του επίμαχου στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρου 11 του προεδρικού διατάγματος 164/2004:

(α) όταν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νομοθετικού μέτρου, για την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, επιπλέον μόνο οι περιπτώσεις περισσότερων διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου και δεν συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις συμβασιούχων που έχουν συνάψει (όχι περισσότερες και διαδοχικές αλλά) μία και μόνη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου για την κάλυψη από τον εργαζόμενο «παγίων και διαρκών» αναγκών του εργοδότη, ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο αφορά όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, ακόμη και αυτές που ο εργαζόμενος έχει συνάψει μία και μόνη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, που στην πραγματικότητα όμως έχει αντικείμενο την προσφορά υπηρεσιών από τον εργαζόμενο για την κάλυψη όχι προσωρινών ή εκτάκτων ή επειγουσών, αλλά «παγίων και διαρκών» αναγκών;

(β) όταν το εν λόγω νομοθετικό μέτρο, για την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, προβλέπει ως έννομη συνέπεια για την προστασία των εργαζομένων ορισμένου χρόνου και την αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου εφεξής (ex tunc), ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο προβλέπει τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου από τον χρόνο της αρχικής τους κατάρτισης (ex tunc);

- 4) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της εν λόγω Οδηγίας, όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρο 8, παράγραφος 3, Ν. 2112/1920, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαισίου, η επιλογή του Έλληνα νομοθέτη, κατά την μεταφορά της

ως άνω Οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη, αφενός να αφήσει εκτός του προστατευτικού πεδίου του ως άνω π.δ. 164/2004 τις εν λόγω περιπτώσεις καταχρήσεως που ο εργαζόμενος έχει συνάψει μια και μόνη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, η οποία όμως στην πραγματικότητα έχει αντικείμενο την προσφορά υπηρεσιών από τον εργαζόμενο για την κάλυψη όχι προσκαιρών ή εκτάκτων ή επειγουσών, αλλά «παγίων και διαρκών» αναγκών, και αφετέρου η παράλειψή του να θεσπίσει κάποιο ανάλογο, ειδικό για την περίπτωση και αποτελεσματικό μέτρο έννομη συνεπεία για την προστασία των εργαζομένων έναντι της ειδικής αυτής περιπτώσεως της κατάχρησης, πέρα από την γενική προστασία που προβλέπεται παγίως από το κοινό εργατικό δικαίο της ελληνικής έννομης τάξης σε κάθε περίπτωση παροχής εργασίας με άκυρη σύμβαση, ανεξαρτήτως της ύπαρξης κατάχρησης κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου, και περιλαμβάνει την αξίωση του εργαζομένου για καταβολή του μισθού του και αποζημίωσης απόλυσης, είτε εργάσθηκε με έγκυρη σύμβαση εργασίας είτε όχι, λαμβανομένου υπόψη

(α) ότι η υποχρέωση καταβολής μισθού και αποζημίωσης απόλυσης προβλέπεται από το εθνικό δικαίο σε κάθε περίπτωση σχέσης εργασίας και δεν αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου, και

(β) ότι η εφαρμογή του προϋπάρχοντος ισοδύναμου νομοθετικού μέτρου έχει ως έννομη συνέπεια την αναγνώριση της (μίας και μοναδικής) συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου;

5) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στα άνω ερωτήματα, πρέπει ο εθνικός δικαστής, ερμηνεύοντας το εθνικό του δικαίο σύμφωνα με την Οδηγία 1999/70/EK, να παραμερίσει τις μη συμβατές προς αυτή διατάξεις του νομοθετικού μέτρου που θεσπίστηκε με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, αλλά άγει σε υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, όπως εκείνες του προεδρικού διατάγματος 164/2004, που σιωπηρώς και εμμέσως πλην σαφώς, αποκλείουν την παροχή σχετικής προστασίας στις περιπτώσεις καταχρήσεως που ο εργαζόμενος έχει συνάψει μία και μόνη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, η οποία όμως στην πραγματικότητα έχει αντικείμενο την προσφορά υπηρεσιών από τον εργαζόμενο για την κάλυψη όχι προσκαιρών ή εκτάκτων ή επειγουσών, αλλά «παγίων και διαρκών» αναγκών, και στη θέση τους να εφαρμόσει τις διατάξεις του προϋπάρχοντος της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας ισοδύναμου εθνικού νομοθετικού μέτρου, όπως εκείνες του άρθρου 8, παράγραφος 3, του Ν. 2112/1920;

6) Σε περίπτωση που κριθεί από τον εθνικό δικαστή ως — καταρχήν — εφαρμόσιμα, σε διαφορά που αφορά την εργασία ορισμένου χρόνου, διάταξη (εν προκειμένω το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920) που συνιστά ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο, 1, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/EK, και με βάση την οποία διάταξη η διάγνωση σύναψης — έστω και μίας — συμβάσεως εργασίας ως ορισμένου χρόνου άνευ αντικειμενικού λόγου συνδεδεμένου με τη φύση, το είδος και τα χαρακτηριστικά της παρεχόμενης εργασίας, συνεπάγεται την αναγνώριση της

συμβάσεως αυτής ως συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, τότε:

(α) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δικαίο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία συνιστά σε κάθε περίπτωση αντικειμενικό λόγο για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, το γεγονός ότι ως νομική βάση για την κατάρτιση τους χρησιμοποιήθηκε νομοθετική διάταξη για την απασχόληση με ορισμένου χρόνου συμβάσεις εργασίας προς κάλυψη εποχιακών, περιοδικών, πρόσκαιρων, έκτακτων ή συμπληρωματικών κοινωνικών αναγκών (εν προκειμένω οι διατάξεις του Ν. 3250/2004, ΦΕΚ Α' 124/7.7.2004), ακόμη και όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι πάγιες και διαρκείς;

(β) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δικαίο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία, διάταξη που απαγορεύει την μετατροπή συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι στον δημόσιο τομέα απαγορεύεται απολύτως και σε κάθε περίπτωση η μετατροπή συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου, ακόμη και εάν αυτή καταχρηστικώς συνήφθη ως ορισμένου χρόνου, ήτοι όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι πάγιες και διαρκείς, και ότι δεν καταλείπεται στον εθνικό δικαστή, σε μια τέτοια περίπτωση, η δυνατότητα διαγνώσεως του αληθινού χαρακτήρα της επίδικης έννομης σχέσης εργασίας και ορθού χαρακτηρισμού αυτής ως συμβάσεως αορίστου χρόνου; Ή, μήπως, η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να περιορίζεται μόνο στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που πράγματι συνήφθησαν προς κάλυψη πρόσκαιρων, απρόβλεπτων, επειγουσών, έκτακτων ή αναλόγου είδους ειδικών αναγκών και όχι και στην περίπτωση που στην πραγματικότητα συνήφθησαν προς κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Χαρίκλεια Γιαννούδη κατά Δήμου Γεροποτάμου

(Υπόθεση C-379/07)

(2007/C 269/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Χαρίκλεια Γιαννούδη

Εναγόμενος: Δήμος Γεροποτάμου

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Η ρήτρα 5 και η ρήτρα 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκε από την [CBS], την UNICE και το CEEP και συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/42 της 10.7.1999), έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο (με αιτιολογία την εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας πλαισίου) η θέσπιση από το κράτος μέλος μέτρων:

(α) όταν στην εθνική έννομη τάξη ήδη υπάρχει, πριν τη θέση σε ισχύ της Οδηγίας, ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου, και

(β) όταν με τα θεσπιζόμενα, προς εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου μέτρα, υποβαθμίζεται το γενικό επίπεδο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη;

2) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο, όπως το επίμαχο στα πλαίσια της κυρίας δίκης άρθρο 8, παράγραφος 3 του Ν. 2112/1920, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας-πλαίσιο, η θέσπιση νομοθετικού μέτρου, με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαίσιο, όπως του επίμαχου στα πλαίσια της κυρίας δίκης άρθρου 11 του προεδρικού διατάγματος 164/2004:

(α) όταν το εν λόγω νομοθετικό μέτρο, για την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαίσιο, θεσπίζεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, αλλά στο χρονικό πεδίο εφαρμογής του εμπίπτουν μόνο συμβάσεις και σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες ήταν ενεργές έως την έναρξη ισχύος του ή έληξαν σε ορισμένο χρονικό διάστημα προ της θέσης του σε ισχύ, αλλά μετά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της Οδηγίας, ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο δεν έχει χρονικά περιορισμένο πεδίο εφαρμογής και καταλαμβάνει όλες τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που είχαν καταρτισθεί, ήταν ενεργές ή έληξαν κατά τον χρόνο θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ και κατά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της;

(β) όταν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νομοθετικού μέτρου, για την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαίσιο, εμπίπτουν μόνο συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου οι οποίες, προκειμένου να θεωρηθούν ως διαδοχικές κατά την έννοια του εν λόγω μέτρου, απαιτείται σωρευτικώς:

1) να έχουν μέγιστο μεσοδιάστημα μεταξύ τους το τρίμηνο και, επιπλέον,

2) να έχουν συνολική διάρκεια τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων μηνών έως την έναρξη ισχύος του εν λόγω μέτρου ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή να έχει υπάρξει βάσει αυτών συνολικός ελάχιστος χρόνος απασχόλησης δέκα οκτώ μηνών μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων μηνών από την αρχική σύμβαση εφόσον υπάρχουν τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης, ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο δεν θέτει τέτοιες προϋποθέσεις αλλά καταλαμβάνει όλες τις (διαδοχικές) συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ανεξαρτήτως ελαχίστου συνολικού χρόνου απασχόλησης και ελαχίστου αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων;

(γ) όταν το εν λόγω νομοθετικό μέτρο, για την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, προβλέπει ως έννομη συνέπεια για την προστασία των εργαζομένων ορισμένου χρόνου και την αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου εφεξής (ex nunc), ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο προβλέπει τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου από τον χρόνο της αρχικής τους κατάρτισης (ex tunc);

3) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της εν λόγω Οδηγίας, όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρο 8, παρ. 3, Ν. 2112/1920, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαισίου, η θέσπιση νομοθετικού μέτρου, με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας πλαισίου, όπως του επίμαχου στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρου 7 του π.δ. 164/2004, όταν αυτό προβλέπει ως μόνο μέσο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου από την κατάχρηση την υποχρέωση του εργοδότη σε καταβολή μισθού και αποζημίωσης απόλυσης σε περίπτωση καταχρηστικής απασχόλησης με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη:

(α) ότι η υποχρέωση καταβολής μισθού και αποζημίωσης απόλυσης προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο σε κάθε περίπτωση σχέσης εργασίας και δεν αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαισίου, και

(β) ότι η εφαρμογή του προϋπάρχοντος ισοδύναμου νομοθετικού μέτρου έχει ως έννομη συνέπεια την αναγνώριση των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου ως αορίστου χρόνου;

4) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στα άνω ερωτήματα, πρέπει ο εθνικός δικαστής, ερμηνεύοντας το εθνικό του δίκαιο σύμφωνα με την Οδηγία 1999/70/ΕΚ, να παραμερίσει τις μη συμβατές προς αυτή διατάξεις του νομοθετικού μέτρου που θεσπίστηκε με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαisiού, αλλά άγει σε υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, όπως εκείνες των άρθρων 7 και 11 του προεδρικού διατάγματος 164/2004, και στη θέση τους να εφαρμόσει τις διατάξεις του προϋπάρχοντος της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας ισοδύναμου εθνικού νομοθετικού μέτρου, όπως εκείνες του άρθρου 8, παράγραφος 3, του Ν. 2112/1920;

5) Σε περίπτωση που κριθεί από τον εθνικό δικαστή ως — καταρχήν — εφαρμοστέα, σε διαφορά που αφορά την εργασία ορισμένου χρόνου, διάταξη (εν προκειμένω το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920) που συνιστά ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, και με βάση την οποία διάταξη η διάγνωση σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ως ορισμένου χρόνου άνευ αντικειμενικού λόγου συνδεόμενου με τη φύση, το είδος και τα χαρακτηριστικά της παρεχόμενης εργασίας, συνεπάγεται την αναγνώριση των συμβάσεων αυτών ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, τότε:

(α) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία συνιστά σε κάθε περίπτωση αντικειμενικό λόγο για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, το γεγονός ότι ως νομική βάση για την κατάρτιση τους χρησιμοποιήθηκε νομοθετική διάταξη για την απασχόληση με ορισμένου χρόνου συμβάσεις εργασίας προς κάλυψη εποχικών, περιοδικών, πρόσκαιρων ή έκτακτων αναγκών, ακόμη και όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι «πάγιες και διαρκείς»;

(β) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία, διάταξη που απαγορεύει την μετατροπή συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, πρέπει να ερμηνεύεται απολύτως και σε κάθε περίπτωση η μετατροπή συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου, ακόμη και εάν αυτή καταχρηστικώς συνήφθη ως ορισμένου χρόνου, ήτοι όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι «πάγιες και διαρκείς», και ότι δεν καταλείπεται στον εθνικό δικαστή, σε μια τέτοια περίπτωση, η δυνατότητα διαγνώσεως του αληθούς χαρακτήρα της επίδικης έννομης σχέσης εργασίας και ορθού χαρακτηρισμού αυτής ως συμβάσεως αορίστου χρόνου; Ή, μήπως, η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να περιορίζεται μόνο στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που πράγματι συνήφθησαν προς κάλυψη πρόσκαιρων, απρόβλεπτων, επειγουσών, έκτακτων ή αναλόγου είδους ειδικών αναγκών και όχι και στην περίπτωση που στην πραγματικότητα συνήφθησαν προς κάλυψη «παγίων και διαρκών» αναγκών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης (Ελλάς) στις 8 Αυγούστου 2007 — Γεώργιος Καραμπουσάνος και Σοφοκλής Μιχόπουλος κατά Δήμου Γεροποτάμου

(Υπόθεση C-380/07)

(2007/C 269/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Ρεθύμνης

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Γεώργιος Καραμπουσάνος και Σοφοκλής Μιχόπουλος

Εναγόμενος: Δήμος Γεροποτάμου

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Η ρήτρα 5 και η ρήτρα 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που καταρτίστηκε από την [CBS], την UNICE και το CEEP και συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 175/42 της 10.7.1999), έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο (με αιτιολογία την εφαρμογή της εν λόγω συμφωνίας πλαisiού) η θέσπιση από το κράτος μέλος μέτρων, (α) όταν στην εθνική έννομη τάξη ήδη υπάρχει, πριν τη θέση σε ισχύ της Οδηγίας, ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαisiού, και (β) όταν με τα θεσπιζόμενα, προς εφαρμογή της συμφωνίας πλαisiού μέτρα, υποβαθμίζεται το γενικό επίπεδο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη;

2) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού, όπως το επίμαχο στα πλαίσια της κυρίας δίκης άρθρο 8, παράγραφος 3 του Ν. 2112/1920, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας-πλαisiού, η θέσπιση νομοθετικού μέτρου, με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαisiού, όπως του επίμαχου στα πλαίσια της κυρίας δίκης άρθρου 11 του προεδρικού διατάγματος 164/2004:

(α) όταν το εν λόγω νομοθετικό μέτρο, για την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαisiού, θεσπίζεται μετά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, αλλά στο χρονικό πεδίο εφαρμογής του εμπίπτουν μόνο συμβάσεις

και σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, οι οποίες ήταν ενεργές έως την έναρξη ισχύος του ή έληξαν σε ορισμένο χρονικό διάστημα προ της θέσης του σε ισχύ, αλλά μετά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της Οδηγίας, ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο δεν έχει χρονικά περιορισμένο πεδίο εφαρμογής και καταλαμβάνει όλες τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που είχαν καταρτισθεί, ήταν ενεργές ή έληξαν κατά τον χρόνο θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ και κατά την παρέλευση της προθεσμίας μεταφοράς της;

(β) όταν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νομοθετικού μέτρου, για την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαisiού, εμπίπτουν μόνο συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου οι οποίες, προκειμένου να θεωρηθούν ως διαδοχικές κατά την έννοια του εν λόγω μέτρου, απαιτείται σωρευτικώς:

1) να έχουν μέγιστο μεσοδιάστημα μεταξύ τους το τρίμηνο και, επιπλέον,

2) να έχουν συνολική διάρκεια τουλάχιστον είκοσι τεσσάρων μηνών έως την έναρξη ισχύος του εν λόγω μέτρου ανεξαρτήτως αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων ή να έχει υπάρξει βάσει αυτών συνολικός ελάχιστος χρόνος απασχόλησης δέκα οκτώ μηνών μέσα σε συνολικό χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων μηνών από την αρχική σύμβαση εφόσον υπάρχουν τρεις τουλάχιστον ανανεώσεις πέραν της αρχικής σύμβασης, ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο δεν θέτει τέτοιες προϋποθέσεις αλλά καταλαμβάνει όλες τις (διαδοχικές) συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ανεξαρτήτως ελαχίστου συνολικού χρόνου απασχόλησης και ελαχίστου αριθμού ανανεώσεων συμβάσεων;

(γ) όταν το εν λόγω νομοθετικό μέτρο, για την εφαρμογή της συμφωνίας πλαisiού, προβλέπει ως έννομη συνέπεια για την προστασία των εργαζομένων ορισμένου χρόνου και την αποτροπή της κατάχρησης; κατά την έννοια της συμφωνίας πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου εφεξής (ex nunc), ενώ το προϋπάρχον ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο προβλέπει τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου από τον χρόνο της αρχικής τους κατάρτισης (ex tunc);

3) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εφόσον στην εθνική έννομη τάξη προϋπάρχει της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας πλαisiού για την εργασία όπως το επίμαχο στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρο 8, παρ. 3, Ν. 2112/1920, ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της εν λόγω Οδηγίας, τότε συνιστά ανεπίτρεπτη υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, κατά την έννοια της ρήτρας 8, σημεία 1 και 3, της συμφωνίας πλαisiού, η θέσπιση νομοθετικού μέτρου, με αιτιολογία την εφαρμογή της

συμφωνίας πλαisiού, όπως του επίμαχου στο πλαίσιο της κυρίας δίκης άρθρου 7 του π.δ. 164/2004, όταν αυτό προβλέπει ως μόνο μέσο προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου από την κατάχρηση την υποχρέωση του εργοδότη σε καταβολή μισθού και αποζημίωσης απόλυσης σε περίπτωση καταχρηστικής απασχόλησης με διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη:

(α) ότι η υποχρέωση καταβολής μισθού και αποζημίωσης απόλυσης προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο σε κάθε περίπτωση σχέσης εργασίας και δεν αποσκοπεί ειδικά στην αποτροπή της κατάχρησης, κατά την έννοια της συμφωνίας πλαisiού, και

(β) ότι η εφαρμογή του προϋπάρχοντος ισοδύναμου νομοθετικού μέτρου έχει ως έννομη συνέπεια την αναγνώριση των διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ως αορίστου χρόνου;

4) Σε περίπτωση θετικής απάντησης στα άνω ερωτήματα, πρέπει ο εθνικός δικαστής, ερμηνεύοντας το εθνικό του δίκαιο σύμφωνα με την Οδηγία 1999/70/ΕΚ, να παραμερίσει τις μη συμβατές προς αυτή διατάξεις του νομοθετικού μέτρου που θεσπίστηκε με αιτιολογία την εφαρμογή της συμφωνίας-πλαisiού, αλλά άγει σε υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων ορισμένου χρόνου στην εθνική έννομη τάξη, όπως εκείνες των άρθρων 7 και 11 του προεδρικού διατάγματος 164/2004, και στη θέση τους να εφαρμόσει τις διατάξεις του προϋπάρχοντος της θέσης σε ισχύ της Οδηγίας ισοδύναμου εθνικού νομοθετικού μέτρου, όπως εκείνες του άρθρου 8, παράγραφος 3, του Ν. 2112/1920;

5) Σε περίπτωση που κριθεί από τον εθνικό δικαστή ως — καταρχήν — εφαρμοστέα, σε διαφορά που αφορά την εργασία ορισμένου χρόνου, διάταξη (εν προκειμένω το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 2112/1920) που συνιστά ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνιστά αναπόσπαστο τμήμα της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ, και με βάση την οποία διάταξη η διάγνωση σύναψης διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ως ορισμένου χρόνου άνευ αντικειμενικού λόγου συνδεόμενου με τη φύση, το είδος και τα χαρακτηριστικά της παρεχόμενης εργασίας, συνεπάγεται την αναγνώριση των συμβάσεων αυτών ως συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου, τότε:

(α) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία συνιστά σε κάθε περίπτωση αντικειμενικό λόγο για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, το γεγονός ότι ως νομική βάση για την κατάρτιση τους χρησιμοποιήθηκε νομοθετική διάταξη για την απασχόληση με ορισμένου χρόνου συμβάσεις εργασίας προς κάλυψη εποχιακών, περιοδικών, πρόσκαιρων ή έκτακτων αναγκών, ακόμη και όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι «πάγιες και διαρκείς»;

(β) Είναι συμβατή με το κοινοτικό δίκαιο ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου από τον εθνικό δικαστή, σύμφωνα με την οποία, διάταξη που απαγορεύει την μετατροπή συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στο δημόσιο τομέα σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι στον δημόσιο τομέα απαγορεύεται απολύτως και σε κάθε περίπτωση η μετατροπή συμβάσεως ή σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου, ακόμη και εάν αυτή καταχρηστικώς συνήφθη ως ορισμένου χρόνου, ήτοι όταν στην πραγματικότητα οι καλυπτόμενες ανάγκες είναι «πάγιες και διαρκείς», και ότι δεν καταλείπεται στον εθνικό δικαστή, σε μια τέτοια περίπτωση, η δυνατότητα διαγνώσεως του αληθούς χαρακτήρα της επίδικης έννομης σχέσης εργασίας και ορθού χαρακτηρισμού αυτής ως συμβάσεως αορίστου χρόνου; Η, μήπως, η εν λόγω απαγόρευση πρέπει να περιορίζεται μόνο στις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου που πράγματι συνήφθησαν προς κάλυψη πρόσκαιρων, απρόβλεπτων, επειγουσών, έκτακτων ή αναλόγου είδους ειδικών αναγκών και όχι και στην περίπτωση που στην πραγματικότητα συνήφθησαν προς κάλυψη «παγίων και διαρκών» αναγκών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 8 Αυγούστου 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS κατά Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Υπόθεση C-381/07)

(2007/C 269/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Καθού: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Προδικαστικό ερώτημα

Δύναται το άρθρο 6 της οδηγίας 2006/11/ΕΚ της 11ης Φεβρουαρίου 2006 για τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη, άπαξ κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού έχουν καταρτιστεί προγράμματα μειώσεως της ρυπάνσεως των υδάτων περιλαμβάνοντα ποιοτικά περιβαλλοντικά πρότυπα, να θεσπίσουν, για εγκαταστάσεις

που κατά τεκμήριο είναι σε μικρό βαθμό ρυπογόνες, ένα καθεστώς δηλώσεως συνοδευόμενο με υπόμνηση των προτύπων αυτών και με δικαίωμα της διοικητικής αρχής να εναντιωθεί στην έναρξη της εκμεταλλεύσεως ή να επιβάλει οριακές τιμές για τις απορρίψεις της συγκεκριμένης εγκαταστάσεως.

(¹) ΕΕ L 64, σ. 52.

Αίτηση αναρρέσεως της Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) στις 24 Μαΐου 2007 στην υπόθεση T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υποστηριζόμενης από την Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH, που κατατέθηκε στις 13 Αυγούστου 2007

(Υπόθεση C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring, δικηγόροι)

Λοιποί διάδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme und Belland Vision GmbH

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 24ης Μαΐου 2007, στην υπόθεση T-151/01·
- να ακυρώσει την απόφαση 2001/463/ΕΚ της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2001, σχετικά με διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 82 ΕΚ (υπόθεση COMP D3/34493 — DSD)⁽¹⁾·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να αποφανθεί σύμφωνα με την περιλαμβανομένη στην απόφαση του Δικαστηρίου νομική εκτίμηση·
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα ενώπιον του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσίουσα επικαλείται προς στήριξη της αιτήσεώς της αναίρεσεως κατά της αναφερθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου οκτώ λόγους αναίρεσεως.

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη την υποχρέωσή του προς αιτιολόγηση και επομένως, επίσης, το άρθρο 82 ΕΚ, διαπιστώνοντας κατά τρόπο αντιφατικό τη συμπεριφορά που, κατ' αυτό, θεμελιώνει την καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεως στην αγορά. Αφενός, το Πρωτοδικείο αιτιολόγησε την ύπαρξη της καταχρηστικής εκμετάλλευσής με το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα απαιτεί από επιχειρήσεις, οι οποίες είτε δεν κάνουν χρήση του συστήματός της είτε κάνουν χρήση αυτού μόνο για ένα μέρος των συσκευασιών πωλήσεως που φέρουν το λογότυπο, ολόκληρο το τέλος εκμετάλλευσής. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η αναιρεσείουσα, για συσκευασίες πώλησης, οι οποίες δεν μετέχουν στο σύστημα της αναιρεσείουσας, «μπορούσε» μόνο, σύμφωνα με τις επίμαχες διατάξεις της συμβάσεως για τη χρήση του λογότυπου, να απαιτεί την τιμή της παροχής για την αποκομιδή και την ανακύκλωση.

Ο δεύτερος, ο πέμπτος και ο έκτος λόγος αναιρέσεως αφορούν την ανεπαρκή και προφανώς αλλοιώνουσα τα πραγματικά περιστατικά και αντιφάσκουσα προς τη δικογραφία και τα υποβληθέντα αποδεικτικά μέσα, εσφαλμένη εκτίμηση του περιεχομένου της προσφερόμενης από την αναιρεσείουσα άδειας εκμετάλλευσής. Για να είναι απαλλαγμένη νομικών σφαλμάτων η εκτίμηση, το Πρωτοδικείο θα έπρεπε να έχει αναγνωρίσει ότι η αναιρεσείουσα δεν χορηγεί μεμονωμένη άδεια εκμετάλλευσής ώστε η προσβαλλόμενη απόφαση να πρέπει να νοηθεί ως διαπίστωση του ότι η άρνηση χορηγήσεως αυτής της άδειας συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως και ότι η περί παύσεως διάταξη στο άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως ισοδυναμεί με την επιβολή υποχρεωτικής άδειας εκμετάλλευσής. Εντούτοις, το Πρωτοδικείο παρέλειψε, εσφαλμένα από νομικής απόψεως, την κατά τη νομολογία τήρηση των απαιτήσεων αιτιολογίας που είναι αναγκαίες για μία υποχρεωτική άδεια εκμετάλλευσής και επίσης δεν έλαβε υπόψη ότι μία υποχρεωτική άδεια εκμετάλλευσής αποκλείεται από απόψεως δικαίου περί σημάτων και συσκευασιών. Η αναιρεσείουσα προβάλλει συναφώς την παράβαση της υποχρέωσής αιτιολογίας και την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ήτοι των άρθρων 82 ΕΚ και του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου.

Με τον τρίτο και τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη την υποχρέωσή του αιτιολογίας και επομένως, επίσης, το άρθρο 82 ΕΚ, με την ανεπαρκώς αιτιολογημένη, το γερμανικό δίκαιο περί συσκευασιών και σημάτων αλλοιώνουσα, εσφαλμένη διαπίστωση ότι στο σήμα «Der Grüne Punkt» δεν μπορεί να αρμόζει η «δικεικούμενη αποκλειστικότητα». Με τη διαπίστωση αυτή, το Πρωτοδικείο παραβιάζει ακόμη και την αρχή του ευρωπαϊκού περί σημάτων δικαίου, σύμφωνα με την οποία το καταχωρηθέν σήμα παρέχει στον κάτοχό του αποκλειστικό δικαίωμα, ιδίως ως προς την χρήση του σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες οι οποίες είναι πανομοιότυπες ή παρόμοιες με εκείνες για τις οποίες καταχωρήθηκε το σήμα.

Με τον έβδομο και όγδοο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο διαδικαστικά σφάλματα. Αφενός, το Πρωτοδικείο προέβη σε νέες διαπιστώσεις, δηλαδή διαπιστώσεις με δική του πρωτοβουλία χωρίς το αντικείμενο αυτών των διαπιστώσεων να έχει αποτελέσει περιεχόμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων ή να έχει εισαχθεί από τους διαδίκους στην ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο διέπραξε διαδικαστική παράβαση βλάπτουσα τα συμφέροντα της αναιρεσείουσας, προσβάλλοντας το θεμελιώδες εντός της Ένωσης δικαίωμα για τη συζήτηση υποθέσεως εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

(¹) EE L 166, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-391/07)

(2007/C 269/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg (Γερμανία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Glencore Grain Rotterdam BV

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1501/95 την έννοια ότι, εφόσον προσκομίζεται η απόδειξη που περιγράφεται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου αυτού, όχι μόνο δεν χρειάζεται να αποδειχθεί η περάτωση των τελωνειακών διατυπώσεων για τη θέση σε κατανάλωση, αλλά ούτε καν χρειάζεται να υποβληθεί το έγγραφο μεταφοράς [κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87, νυν άρθρο 16, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 800/99];

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 27 Αυγούστου 2007 — Mirja Juuri κατά Fazer Amica Oy

(Υπόθεση C-396/07)

(2007/C 269/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus (Φινλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Mirja Juuri

Αναιρεσίβλητη: Fazer Amica Oy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου υπό την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία ένας εργαζόμενος έχει καταγγείλει ο ίδιος τη σύμβαση εργασίας του κατόπιν σημαντικής χειροτερεύσεως των όρων εργασίας του λόγω μεταβιβάσεως της επιχειρήσεως, κάθε κράτος μέλος πρέπει να εγγυάται στον εργαζόμενο, στο πλαίσιο της εσωτερικής ενόμου τάξεώς του, μια αξίωση για οικονομική αποζημίωση έναντι του εργοδότη αντίστοιχη με εκείνη που προβλέπεται όταν ο εργοδότης καταγγέλλει παράνομα τη σύμβαση εργασίας, σε περίπτωση που ο εργοδότης έχει τηρήσει, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας, τη συλλογική σύμβαση που δέσμευε τον μεταβιβάζοντα και εξασφάλιζε καλύτερους όρους εργασίας μόνο μέχρι τη λήξη της και η χειροτέρευση των όρων εργασίας απορρέει από τη λήξη αυτή;
- 2) Εάν η ευθύνη του εργοδότη σύμφωνα με την οδηγία δεν είναι τέτοιας εκτάσεως όπως περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα, υφίσταται παρά ταύτα κάποια υποχρέωση του εργοδότη, παραδείγματος χάρη προς καταβολή αποδοχών ή άλλης παροχής κατά το διάστημα της προθεσμίας καταγγελίας της συμβάσεως, που πρέπει να τηρεί ο εργοδότης;

Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-397/07)

(2007/C 269/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Gippini Fournier και M. Afonso)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας:
 - εξαρτώντας από προϋποθέσεις την εφαρμογή των υποχρεωτικών απαλλαγών από τον φόρο εισφοράς·
 - φορολογώντας εμμέσως τη μεταφορά στην Ισπανία της έδρας της πραγματικής διοικήσεως ή της καταστατικής

έδρας των εταιριών που δεν υπέκειντο σε φόρο ανάλογο με τον ισπανικό στη χώρα από την οποία προέρχονται·

- φορολογώντας εμμέσως το κεφάλαιο που χρησιμοποιείται για τη διενέργεια εμπορικών πράξεων μέσω υποκαταστημάτων ή μόνιμων εγκαταστάσεων εταιριών εγκατεστημένων σε κράτος μέλος που δεν εφαρμόζει φόρο ανάλογο του ισπανικού,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 69/335/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969.

- Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Η οδηγία 69/335 προβλέπει τη διατήρηση του status quo όσον αφορά τη δυνατότητα των κρατών μελών να εισαγάγουν εκ νέου φόρο εισφοράς ή να υποβάλουν εκ νέου στον φόρο αυτόν απαλλασσόμενες πράξεις. Ως εκ τούτου, η Ισπανία δεν μπορεί να καταργήσει τις απαλλαγές της και να φορολογήσει όλες τις πράξεις στις οποίες έχει εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος του βασιλικού διατάγματος 4/2004, αλλά οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παλαιού άρθρου 7.1.b και 7.1.b bis. Η Ισπανία οφείλει να εφαρμόσει την απαλλαγή του άρθρου 45.1.B.10 σε όλες τις πράξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος που προβλέπει το βασιλικό διάταγμα 4/2004, ανεξαρτήτως του αν το ειδικό αυτό καθεστώς εφαρμόζεται ήδη στην πράξη.

- Το άρθρο 4 της οδηγίας 69/335 απαριθμεί εξαντλητικά τις πράξεις που υπόκεινται σε φόρο εισφοράς. Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', απαλλάσσεται του φόρου εισφοράς η μεταφορά της έδρας της πραγματικής διοικήσεως μιας εταιρίας, ενώσεως προσώπων ή νομικού προσώπου, που θεωρείται, για την καταβολή του φόρου εισφοράς, ως κεφαλαιουχική εταιρία στο Κράτος μέλος υποδοχής, ενώ δεν θεωρείται ως κεφαλαιουχική εταιρία στο Κράτος μέλος προελεύσεως. Η μεταφορά της έδρας κεφαλαιουχικής εταιρίας σε άλλο κράτος μέλος δεν υπόκειται σε φόρο εισφοράς, ακόμη και αν η εταιρία δεν φορολογούνταν με τέτοιο φόρο στο κράτος μέλος στο οποίο συστήθηκε. Κατά τα λοιπά, δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι η ισπανική νομοθεσία εφαρμόζεται αποκλειστικά στις περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή φορολογικής απάτης.

- Η Ισπανία δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς στο μέρος του κεφαλαίου που χρησιμοποιείται για τη διενέργεια εμπορικών πράξεων, σε ισπανικό έδαφος, μέσω υποκαταστημάτων ή μόνιμων εγκαταστάσεων. Όπως αναφέρεται σαφώς στο άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 69/335, η Ισπανία δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο εισφοράς στις εταιρίες των οποίων η έδρα της πραγματικής διοικήσεως βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και όχι στην Ισπανία. Το άρθρο 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 69/335 προβλέπει ένα μέτρο όπως το εφαρμοζόμενο από την

Ισπανία αποκλειστικά για την ειδική περίπτωση εταιρίας της οποίας η καταστατική έδρα ή η έδρα της πραγματικής διοικήσεως βρίσκεται σε τρίτη χώρα. Όσον αφορά το ζήτημα της φοροδιαφυγής ή της φορολογικής απάτης, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι ισπανικές διατάξεις εφαρμόζονται χωρίς κανέναν περιορισμό και καμιά διάκριση αναλόγως του αν συντρέχει περίπτωση φοροδιαφυγής ή της φορολογικής απάτης. Κατά συνέπεια, η Ισπανία δεν μπορεί να επικαλεστεί εγκύρως τον δικαιολογητικό αυτό λόγο.

(¹) Οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ελλ. ειδ. έκδ.: 09/0020).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Ιταλία) στις 29 Αυγούστου 2007 — SALF SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Υπόθεση C-400/07)

(2007/C 269/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SALF SpA

Καθών: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μετά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 [της οδηγίας 89/105] (¹), οι οποίες διαμορφώνουν τη σχέση μεταξύ των δημόσιων αρχών των κρατών μελών και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων -προβλέποντας ότι ο καθορισμός της τιμής ενός φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος ή η αύξησή της πραγματοποιείται με βάση τα στοιχεία που παρέχουν οι [επιχειρήσεις] αυτές, αλλά στον βαθμό που εγκρίνει η αρμόδια αρχή, δηλαδή με βάση διαβουλεύσεις μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων και των αρχών που είναι αρμόδιες για τον έλεγχο των φαρμακευτικών δαπανών- το άρθρο 4, παράγραφος 1, [της ίδιας οδηγίας] προβλέπει την «καθίλωση των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων» ως μέτρο γενικού χαρακτήρα, το οποίο υπόκειται σε ετήσια τουλάχιστον εξακρίβωση, με βάση τις επικρατούσες στο οικείο κράτος μέλος μακροοικονομικές συνθήκες, προκειμένου να αποφασιστεί αν θα διατηρηθεί σε ισχύ.

Η εν λόγω διάταξη τάσσει στις αρμόδιες αρχές προθεσμία 90 ημερών για να λάβουν απόφαση και προβλέπει ότι οι εν λόγω αρχές οφείλουν, κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, να ανακοινώνουν τις αυξήσεις ή μειώσεις των τιμών που ενδεχομένως έγιναν.

Ερωτάται αν η εν λόγω διάταξη, καθόσον αναφέρεται στις «μειώσεις που ενδεχομένως προβλέφθηκαν», πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι προβλέπεται επίσης, πέρα από το γενικό μέσο της καθίλωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ένα άλλο γενικό μέσο, το οποίο συνίσταται στη δυνατότητα μείωσης των τιμών των φαρμάκων ή ορισμένων κατηγοριών φαρμάκων, ή με την έννοια ότι η φράση «ενδεχόμενες μειώσεις» αφορά μόνο τα φάρμακα των οποίων έχουν ήδη καθίλωθεί οι τιμές.

2) Ερωτάται αν το άρθρο 4, παράγραφος 1 [της οδηγίας 89/105] -καθόσον επιβάλλει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών την υποχρέωση, σε περίπτωση καθίλωσης των τιμών, να εξετάζουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, αν οι μακροοικονομικές συνθήκες δικαιολογούν τη συνέχιση της καθίλωσης αυτής- πρέπει να ερμηνευθεί, εφόσον με την απάντηση στο πρώτο ερώτημα γίνει δεκτό ότι επιτρέπεται η μείωση των τιμών, με την έννοια ότι είναι δυνατή η εφαρμογή του μέτρου αυτού κατ'επανάληψη εντός του ίδιου έτους και επί σειρά ετών (από το 2002 και μέχρι το 2010).

3) Ερωτάται αν, κατά το προαναφερθέν άρθρο 4 [της οδηγίας 89/105] -που πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις της που τονίζουν ότι ο πρωταρχικός σκοπός των μέτρων ελέγχου των τιμών των φαρμάκων είναι «η προστασία της δημόσιας υγείας, μέσω της εξασφάλισης διαθέσιμων επαρκών φαρμάκων σε εύλογο κόστος, και η ανάγκη αποφυγής διαφορών στα μέτρα αυτά που θα μπορούσαν να εμποδίζουν ή να στρεβλώνουν το ενδοκοινωνικό εμπόριο φαρμάκων»- μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με την κοινοτική ρύθμιση η θέσπιση μέτρων με βάση «εκτιμήσεις» των οικονομικών μεγεθών των δαπανών και όχι «διαπιστώσεις» σχετικά με τα μεγέθη αυτά (το ερώτημα αφορά αμφοτέρως τις περιπτώσεις).

4) Ερωτάται αν οι απαιτήσεις για τήρηση των ανώτατων ορίων των φαρμακευτικών δαπανών, τα οποία είναι αρμόδιο να καθορίζει κάθε κράτος μέλος, πρέπει να συναρτώνται εκάστοτε αποκλειστικά και μόνο προς τις φαρμακευτικές δαπάνες ή μπορεί να γίνει δεκτό ότι επιπίπτει οπωσδήποτε στην εξουσία των εθνικών κρατών η ευχέρεια να λαμβάνονται επίσης υπόψη στοιχεία που αφορούν άλλες δαπάνες υγειονομικής περιθαλψης.

5) Ερωτάται αν οι συναγόμενες από την οδηγία αρχές της διαφάνειας και της συμμετοχής των επιχειρήσεων που έχουν συμφέρον σε σχέση με τις αποφάσεις καθίλωσης ή γενικευμένης μείωσης των τιμών των φαρμάκων πρέπει να ερμηνευθούν με την έννοια ότι είναι αναγκαίο να προβλέπονται πάντοτε και οπωσδήποτε αφενός δυνατότητα παρέκκλισης από την επιβαλλόμενη τιμή (άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας [89/105]) και αφετέρου συγκεκριμένη συμμετοχή της αιτούσας επιχείρησης, πράγμα που σημαίνει ότι η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την ενδεχόμενη άρνησή της.

(¹) Οδηγία 89/105/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και τη κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (ΕΕ L 40, σ. 8).

Προσφυγή της 29ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-401/07)

(2007/C 269/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. van Vliet)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, παραλείποντας να εκτελέσει, έναντι της επιχείρησης Fleuren Compost BV, την απόφαση 2001/521/EK της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2000, όσον αφορά την ενίσχυση που το Βασίλειο των Κάτω Χωρών χορήγησε υπέρ έξι επιχειρήσεων επεξεργασίας κοπριάς⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και από τα άρθρα 2 και 3 της αποφάσεως αυτής.
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση 2001/521/EK, η Επιτροπή υποχρέωσε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών να ανακτήσει την ενίσχυση που είχε παρανόμως χορηγήσει στη Fleuren Compost BV (στο εξής: Fleuren), ύψους 487 328,13 ευρώ, πλέον τόκων. Μέχρι την ημέρα ασκήσεως της προσφυγής στην υπόθεση αυτή, το ποσό αυτό δεν είχε ακόμη επιστραφεί. Έως σήμερα, η Fleuren είχε απλώς συστήσει ισόποση τραπεζική εγγύηση. Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ⁽²⁾, το οποίο επιτάσσει την άμεση και πραγματική εκτέλεση των αποφάσεων της Επιτροπής. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 2004 (Τ-109/01), απέρριψε την προσφυγή της Fleuren κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, χωρίς η Fleuren να ασκήσει αναίρεση.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι η εφαρμοστέα εν προκειμένω νομοθεσία των Κάτω Χωρών, όπως ερμηνεύεται από τη νομολογία του Raad van State των Κάτω Χωρών, καθιστά δυσχερή και μακρά τη διαδικασία εκτελέσεως. Σύμφωνα με την ερμηνεία αυτή, για την ανάκτηση του κύριου ποσού ακολουθείται διαδικασία διοικητικής φύσεως, ενώ για την ανάκτηση των παρεπόμενων ποσών ακολουθείται διαδικασία αστικής φύσεως. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι η σύσταση τραπεζικής εγγύσεως δεν

συνιστά πραγματική ανάκτηση του ποσού της ενισχύσεως. Η τραπεζική εγγύηση δεν αναιρεί το χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα που διέθετε η Fleuren επί σειρά ετών λόγω της ενισχύσεως που της είχε χορηγήσει το καθού κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, χωρίς έγκριση της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 189, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 83, σ. 1

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2007 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Ιουνίου 2007 στην υπόθεση T-182/06, Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσίον: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: D.J.M. de Grave και C.M. Wissels)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ανααιρεσίοντος

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λοιπών λόγων προσφυγής,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναίρεσεως, το ανααιρεσίον προβάλλει δύο λόγους:

Με τον πρώτο του λόγο αναίρεσεως, το ανααιρεσίον ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένως το καθήκον επιμελείας καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά το άρθρο 253 ΕΚ, κρίνοντας ότι δεν τίθεται θέμα παραβάσεως των εν λόγω υποχρεώσεων από την Επιτροπή, σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί υπόψη με την προσβαλλομένη απόφαση⁽¹⁾, χωρίς καμία συγκεκριμένη αιτιολογία, κρίσιμα στοιχεία εγκαίρως παρασχεθέντα από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πριν από την έκδοση της αποφάσεως αυτής.

Με τον δεύτερο λόγο αναίρεσης, το αναίρεσιον ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εσφαλμένα νομικά κριτήρια, κρίνοντας, κατά την εξέταση του αν υφίστατο ιδιαίτερο πρόβλημα, υπό την έννοια του άρθρου 95, παράγραφος 5, ΕΚ, τα εξής:

- (i) η ύπαρξη ιδιαίτερου προβλήματος σε σχέση με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να κρίνεται μόνο βάσει των κριτηρίων της οδηγίας 1999/30/ΕΚ (?), χωρίς είναι δυνατόν να ασκήσουν επιρροή συναφώς η αδυναμία του κράτους μέλους να λάβει μέτρα για την αποφυγή της διασυννοριακής ρυπάνσεως και κριτήρια όπως η δημογραφική πυκνότητα, η πυκνότητα της κυκλοφορίας και ο εντοπισμός των οικιστικών περιοχών κατά μήκος των οδικών αξόνων και
- (ii) δεν μπορεί να τεθεί θέμα ιδιαίτερου προβλήματος, υπό την προεκτεινόμενη έννοια, εφόσον μάλιστα ένας πολύ μικρός αριθμός κρατών μελών έχει επίσης πρόβλημα σε σχέση με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος.

- (¹) Απόφαση 2006/372/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με το σχέδιο εθνικών διατάξεων που κοινοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών βάσει του άρθρου 95, παράγραφος 5, ΕΚ, για τον καθορισμό ορίων στις εκπομπές σωματιδίων από οχήματα με κινητήρες ντίζελ (ΕΕ L 142, σ. 16).
- (²) Οδηγία του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου, στον αέρα του περιβάλλοντος (ΕΕ L 163, σ. 41).

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-406/07)

(2007/C 269/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριαντάφυλλου)

Καθή: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— Να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία παραβαίνει

- α) τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των 56 και 43 της συνθήκης ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των άρθρων 40 και 31 της συμφωνίας ΕΟΧ, επειδή εφαρμόζει φορολογικό καθεστώς για τα μερίσματα αλλοδαπής προέ-

λευσης λιγότερο ευνοϊκό απ' ό,τι για τα μερίσματα ημεδαπής προέλευσης.

- β) τις υποχρεώσεις της δυνάμει του άρθρου 43 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και το άρθρο 31 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Νόμος 2238/1994, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον Νόμο 3296/2004), με τον οποίο οι αλλοδαπές προσωπικές εταιρείες στην Ελλάδα φορολογούνται βαρύτερα από τις ημεδαπές.

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή κρίνει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να φορολογούν τα μερίσματα αλλοδαπής προέλευσης με υψηλότερο συντελεστή απ' ό,τι τα μερίσματα της ημεδαπής.

Η φορολογική απαλλαγή που προβλέπει η ελληνική φορολογική νομοθεσία αποβλέπει στην αποφυγή της διπλής οικονομικής φορολογίας των εταιρικών κερδών που διανέμονται στους μετόχους, αλλά εφαρμόζεται μόνο στα μερίσματα της ημεδαπής.

Η ελληνική φορολογική νομοθεσία έχει συνεπώς ως αποτέλεσμα την αποθάρρυνση των προσώπων που υπέχουν πλήρη φορολογική υποχρέωση στην Ελλάδα να επενδύουν τα κεφάλαιά τους σε εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος.

Οι διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας έχουν επίσης περιοριστικό αποτέλεσμα όσον αφορά τις εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, δεδομένου ότι συνιστά εμπόδιο στη συγκέντρωση κεφαλαίων στην Ελλάδα από τις εν λόγω εταιρείες.

Εφόσον το εισόδημα που προέρχεται από κεφάλαια μη ελληνικής προέλευσης τυχάνει λιγότερο ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης απ' ό,τι τα μερίσματα που διανέμονται από εταιρείες εγκατεστημένες στην Ελλάδα, οι μετοχές εταιρειών που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη είναι λιγότερο ελκυστικές για τους επενδυτές που διαμένουν στην Ελλάδα από τις μετοχές εταιρειών που έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι νομοθετικές διατάξεις όπως η εξεταζόμενη συνιστούν περιορισμό της ελεύθερης κίνησης κεφαλαίων η οποία, κατ' αρχήν, απαγορεύεται από το άρθρο 56 της συνθήκης ΕΚ.

Στην περίπτωση των προσώπων που υπέχουν πλήρη φορολογική υποχρέωση στην Ελλάδα και οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους μετοχές της αλλοδαπής οι οποίες τους παρέχουν τη δυνατότητα να ασκούν σαφή επιρροή στις αποφάσεις της επιχείρησης και να καθορίζουν τις δραστηριότητές της, πρόκειται παρομοίως για περιορισμό της ελευθερίας εγκατάστασης, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 43 της συνθήκης ΕΚ.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Πολωνία) στις 11 Σεπτεμβρίου 2007 — Magoora Sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Υπόθεση C-414/07)

(2007/C 269/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Magoora Sp. z o.o.

Καθού: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας ⁽¹⁾, αφενός, το γεγονός ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας κατάργησε πλήρως, από την 1η Μαΐου 2004, τις έως τότε ισχύουσες εθνικές νομοθετικές διατάξεις περί του περιορισμού του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου που πλήττει την αγορά καυσίμων για οχήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογούμενη δραστηριότητα και εισήγαγε στη θέση τους ομοίως περιορισμούς της εκπτώσεως του φόρου που πλήττει την αγορά καυσίμων για οχήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογούμενη δραστηριότητα, οι οποίοι όμως καθορίζονται από το εθνικό δίκαιο με τη βοήθεια άλλων κριτηρίων από αυτά που ίσχυαν πριν από την 1η Μαΐου 2004, καθώς και, αφετέρου, το γεγονός ότι αυτή τροποποίησε εκ νέου τα εν λόγω κριτήρια με αποτέλεσμα από τις 22 Αυγούστου 2005;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Συνιστά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας το γεγονός ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας τροποποίησε τα προαναφερθέντα κριτήρια κατά τρόπο ώστε να περιοριστεί de facto το πεδίο εφαρμογής της εκπτώσεως του φόρου επί των εισροών σε σύγκριση προς τις ισχύουσες στις 30 Απριλίου 2004 εθνικές νομοθετικές διατάξεις ή προς τις εθνικές διατάξεις που ίσχυαν πριν από την πραγματοποιηθείσα τροποποίηση με αποτέλεσμα από τις 22 Αυγούστου 2005; Σε περίπτωση που η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη με τον τρόπο αυτό το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας, δικαιούται μεν ο φορολογούμενος να προβεί σε έκπτωση αλλά μόνον καθόσον με τις τροποποιήσεις των εθνικών διατάξεων διευρύνθηκαν οι περιορισμοί της εκπτώσεως του φόρου εισροής, τους οποίους προέβλεπαν οι εθνικές διατάξεις που ίσχυαν στις 30 Απριλίου 2004 και είχαν καταργηθεί κατά την κρίσιμη ημερομηνία;
- 3) Συνιστά παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας το γεγονός ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, επικαλούμενη την προβλεπόμενη από το άρθρο αυτό εξουσία των κρατών μελών να περιορίζουν την έκπτωση του φόρου για δαπάνες που

δεν έχουν αυστηρά επαγγελματικό χαρακτήρα, όπως οι δαπάνες πολυτελείας, ψυχαγωγίας ή κοινωνικής παραστάσεως, περιορίσει την έκπτωση του φόρου επί των εισροών σε σύγκριση με την κατάσταση του ισχύοντος στις 30 Απριλίου 2004 δικαίου κατά τέτοιο τρόπο ώστε αυτή απέκλεισε την έκπτωση του φόρου που πλήττει την αγορά καυσίμων για επιβατηγά αυτοκίνητα ή άλλα οχήματα με μέγιστη επιτρεπόμενη συνολική μάζα 3,5 τόνων, με εξαίρεση των οχημάτων κατά την έννοια του άρθρου 86, παράγραφος 4, του νόμου της 11ης Μαρτίου 2004 περί του φόρου επί των αγαθών και των υπηρεσιών, όπως ισχύει από τις 22 Αυγούστου 2005;

⁽¹⁾ Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίομορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης του Vestre Landsret (Δανία) της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Anklagemyndigheden κατά Frede Damgaard

(Υπόθεση C-421/07)

(2007/C 269/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret (Δανία)

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Frede Damgaard

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 86 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως έχει επανειλημμένως τροποποιηθεί, την έννοια ότι η διάδοση πληροφοριών για ένα φάρμακο, ειδικότερα δε σε σχέση με τις θεραπευτικές ή προληπτικές ιδιότητές του, εκ μέρους τρίτου πρέπει να θεωρηθεί ως διαφήμιση, μολονότι ο εν λόγω τρίτος ενεργεί εξ ίδιας πρωτοβουλίας και χωρίς να εξαρτάται νομικώς ή πραγματικώς από τον παρασκευαστή ή τον πωλητή;

⁽¹⁾ ΕΕ L 311, σ. 67.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 η ΑΕΠΙ Α.Ε. Ελληνική Εταιρεία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (Τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-229/05, ΑΕΠΙ Α.Ε. Ελληνική Εταιρεία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ΑΕΠΙ Α.Ε. Ελληνική Εταιρεία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας (εκπρόσωπος: Θ. Ασπρογέρακας — Γρίβας, Δικηγόρος)

Ανααιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα

- Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση αναίρεσεως.
- Να αναρριχθεί και να εξαφανιστεί η προσβαλλομένη απόφαση της 12ης.7.2007 του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Τμήμα Τέταρτο με αριθμό 328208 στην υπόθεση T-229/05 ΑΕΠΙ Α.Ε. κατά Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο σύνολό της.
- Να κρατηθεί και να δικαστεί η από 14.6.2005 προσφυγή μας (κατ' άρθρον 230 της Συνθήκης της Ε.Ε.) με αριθμό 001/4372, 56(2001) A/3603/2, η οποία υποβλήθηκε κατά της αποφάσεως της Επιτροπής SG-Greffe (2005) D/201832 της 18ης Απριλίου 2005 περί απορριψεως της από 22.3.2001 καταγγελίας μας (2001/4372, 56 (2001 A/3603/2 την οποία υποβάλλαμε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είτε υπό του Δικαστηρίου Σας είτε υπό του εκδώσαντος την αναρριχασυμβαλλομένη απόφαση Δικαστηρίου, εις τρόπον ώστε να γίνει αυτή δεκτή κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο αιτητικό της. Και
- Να καταδικασθεί η ανααιρεσίβλητη στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναρριχασυμβαλλομένη απόφαση ερμήνευσε εσφαλμένως τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ, ότι δεν ερευνήθηκε το εάν η προσβαλλομένη απόφαση της Επιτροπής υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχερείας, ότι δεν έλαβε υπ' όψιν την ad hoc νομολογία του ΔΕΚ, ότι δεν έλαβε υπ' όψιν τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφει η προσφυγή και τα οποία αποδεικνύουν δυνητικό επηρεασμό του διακοινοτικού εμπορίου. Τέλος ερμηνεύοντας και εφαρμόζοντας εσφαλμένως τα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης ΕΚ θεώρησε ότι οι περί ανταγωνισμού διατάξεις του Κοινοτικού Δικαίου απαιτούν υποχρεωτικώς ύπαρξη πραγματικού επηρεασμού του διακοινοτικού εμπορίου, ενώ στην πραγματικότητα όφειλε να κρίνει κατά την ορθή

ερμηνεία και εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων ότι αρκεί και δυνητικός επηρεασμός του για την θεμελίωση της προσβολής.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/07)

(2007/C 269/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia και D. Lawunmi)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα, κατ' εφαρμογή των άρθρων 2, παράγραφος 1, και 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (?), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, ώστε να διασφαλίσει ότι πριν από την έκδοση της άδειας τα σχέδια που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και υπάγονται στην κατηγορία των έργων κατασκευής δρόμων που καλύπτονται από το παράρτημα ΙΙ, σημείο 10, στοιχείο ε', της οδηγίας 85/667 θα υποβάλλονται σε συγκεκριμένη διαδικασία χορήγησης άδειας και στην εκτίμηση των επιπτώσεών τους σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10 της οδηγίας 85/337, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή,
- να διαπιστώσει ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση της με τα άρθρα 3, παράγραφοι 1, 3, 4, 5, 6 και 7, και 4, παράγραφοι 1, 2, 3, 4, 5 και 6, της οδηγίας 2003/35/ΕΚ (?) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με την τροποποίηση, όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, ή έστω μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας,
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Μεταφορά της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο

Η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει μεταφέρει πλήρως την οδηγία 85/337 στην εσωτερική νομοθεσία της, διότι δεν έχει θεσπίσει διατάξεις που να διασφαλίζουν την επίτευξη των αποτελεσμάτων που επιδιώκονται με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 4 σε σχέση με τα σχέδια ιδιωτικών έργων κατασκευής δρόμων. Η Επιτροπή φρονεί ότι τα σχέδια ιδιωτικών έργων κατασκευής δρόμων (που υποβάλλονται από ιδιωτικούς φορείς) εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία βάση για τεκμήριο ότι τα σχέδια αυτά δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Η μη υπαγωγή των σχεδίων έργων κατασκευής δρόμων που υποβάλλονται από ιδιωτικούς φορείς στη σχετική διαδικασία ισοδυναμεί με παράβαση των υποχρεώσεων που επιβάλλουν στην Ιρλανδία τα παραπάνω άρθρα της οδηγίας.

Μεταφορά της οδηγίας 2003/35/ΕΟΚ στο εσωτερικό δίκαιο

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η Ιρλανδία έχει παραλείψει να θεσπίσει και να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή όλα τα εθνικά μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση με τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2003/35, πράγμα που αποτελεί παράβαση του άρθρου 6 της οδηγίας αυτής. Ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφοι 1, 3, 4, 5 και 6, της οδηγίας επιφέρει συγκεκριμένες τροποποιήσεις σε πολλά άρθρα της οδηγίας 85/337. Η Ιρλανδία δεν αμφισβητεί ότι η μεταφορά της οδηγίας καθιστά αναγκαίες ορισμένες τροποποιήσεις τόσο της ιρλανδικής νομοθεσίας για τη χωροταξία όσο και της νομοθεσίας που διέπει άλλα συστήματα χορήγησης αδειών. Η Ιρλανδία δεν γνωστοποίησε καμία τροποποίηση της νομοθεσίας της για τη χωροταξία εντός της προθεσμίας που της τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη και, εν πάση περιπτώσει, δεν έχει γνωστοποιήσει ακόμη νομοθετικές διατάξεις που να διέπουν όλα τα άλλα συστήματα χορήγησης αδειών. Τα άρθρα 3, παράγραφος 7, και 4, παράγραφος 4, της οδηγίας επιβάλλουν την ύπαρξη όχι μόνο δυνατοτήτων προσφυγής κατά των λαμβανόμενων αποφάσεων, αλλά και συστημάτων που να προβλέπουν συγκεκριμένες εγγυήσεις. Ακόμη και αν γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της Ιρλανδίας ότι το ισχύον σύστημα δικαστικού ελέγχου ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις των άρθρων 3, παράγραφος 7, και 4, παράγραφος 4, η Ιρλανδία δεν παρέσχε επαρκή στοιχεία για την τήρηση των υποχρεώσεων που επιβάλλει το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας.

(¹) ΕΕ L 175, σ. 40.

(²) ΕΕ L 156, σ. 17.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2007 η Bouygues SA και η Bouygues Télécom SA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) στις 4 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-475/04, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: Bouygues SA και Bouygues Télécom SA (εκπρόσωποι: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel και L. Vogel, avocats)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γαλλική Δημοκρατία, Société française du radiotéléphone — SFR, Orange France SA

Αιτήματα των ανααιρεσίουσών

Οι ανααιρεσίουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 4 Ιουλίου 2007, στην υπόθεση Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής (T-475/04).
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πρωτοδικείου για να αποφανθεί εκ νέου λαμβάνοντας υπόψη τη νομική άποψη που διατύπωσε το Δικαστήριο.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσίουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους προς στήριξη της αναίρεσής τους.

Με τον πρώτο τους λόγο, ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο, αποφαινόμενο ότι η μη εισπράξη της απαιτήσεως στην υπό κρίση υπόθεση ήταν αναπόφευκτη λόγω της «οικονομίας του συστήματος», παρέβη την υποχρέωσή του προς αιτιολόγηση. Δεδομένου ότι η οικονομία του συστήματος αποτελεί εξαίρεση από την αρχή σύμφωνα με την οποία η διαφοροποίηση μεταξύ περισσότερων επιχειρήσεων συνιστά αναγκαστικά επιλεκτικό πλεονέκτημα, το Πρωτοδικείο έπρεπε να αιτιολογήσει ρητώς τόσο το περιεχόμενο της οικονομίας του συστήματος στην οποία αναφέρεται όσο και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ αυτής και της μη εισπράξεως των κρατικών πόρων.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσιούσες ισχυρίζονται στη συνέχεια ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη θεωρώντας ότι η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως με το αιτιολογικό απλώς και μόνον ότι η επί της ουσίας εξέταση της υποθέσεως αποδείκνυε ότι δεν είχαν προσκομιστεί επαρκείς αποδείξεις για το πλεονέκτημα υπέρ της Orange και της SFR. Η τυπική διαδικασία εξέτασεως του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ δικαιολογείται κάθε φορά που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει, βάσει των στοιχείων που διαθέτει κατά την προκαταρκτική εξέταση, αν ένα μέτρο είναι συμβατό με τους κανόνες της Συνθήκης.

Με το τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσιούσες προσάπτουν στο Πρωτοδικείο ότι υπέπεσε σε τρία σφάλματα κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, όσον αφορά, πρώτον, τον υποτιθέμενο ενιαίο χαρακτήρα των διαδικασιών για τη χορήγηση των αδειών UMTS, δεύτερον, τον επισφαλή χαρακτήρα των μη εισπραχθεισών από το κράτος απαιτήσεων και, τρίτον, το από 22 Φεβρουαρίου 2001 έγγραφο του Υπουργού, το οποίο διαβεβαίωνε ότι θα εξασφαλιζόταν η ίση μεταχείριση όλων των επιχειρήσεων και όχι μόνον αυτών στις οποίες χορηγείται άδεια.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσιούσες ισχυρίζονται, τέλος, ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε διάφορα νομικά σφάλματα κατά την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Τα σφάλματα αυτά αφορούν την εφαρμογή της εξαίρεσεως που αντλείται από την οικονομία του συστήματος, την εκτίμηση για τη (μη) ύπαρξη ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος και την εφαρμογή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-433/07)

(2007/C 269/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και M. Telles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονι-

στικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/30/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 22ας Απριλίου 2005, για την τροποποίηση, με σκοπό την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 97/24/ΕΚ και 2002/24/ΕΚ για την έγκριση τύπου δίκυκλων ή τρίκυκλων οχημάτων με κινητήρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 17 Μαΐου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 106, σ. 17.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-434/07)

(2007/C 269/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και M. Telles Romão)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/41/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, για την τροποποίηση της οδηγίας 76/115/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις αγκυρώσεις των ζωνών ασφαλείας των οχημάτων με κινητήρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·

— να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 19 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 255, σ. 149.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-435/07)

(2007/C 269/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Zadra και M. Telles Romão)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/39/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, για τροποποίηση της οδηγίας 74/408/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τα οχήματα με κινητήρα όσον αφορά τα καθίσματα, τις αγκυρώσεις τους και τα υποστηρίγματα κεφαλής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 19 Απριλίου 2006.

(¹) ΕΕ L 255, σ. 143.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 2007 στην υπόθεση T-312/05, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ευφροσύνης Αλεξιάδου

(Υπόθεση C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Δ. Τριανταφύλλου)

Αναηρεσίβλητη: Ευφροσύνη Αλεξιάδου

Αιτήματα

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου στην υπόθεση T-312/05, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ε. Αλεξιάδου που επεδόθη στην Επιτροπή στις 18/7/07
- να επιδικάσει στην Επιτροπή τα αιτήματα της αγωγής της
- να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής και της πρωτόδικης διαδικασίας

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε εσφαλμένα τις γενικές ρήτρες της συμβάσεως (νόμου μεταξύ των μερών) και ιδίως τη σχετική με τον οικονομικό έλεγχο, που αναφέρεται στον έλεγχο με τρόπο ελαστικό, ως απλή δυνατότητα. Μια άλλη ρήτρα την οποία επικαλείται αυτεπαγγέλτως από το Πρωτοδικείο δεν αναφέρει καν τον έλεγχο, μολονότι πρόκειται για πλημμελή εκπλήρωση της συμβάσεως. Η υποχρέωση διενέργειας ελέγχου αποδεικνύεται, έτσι, ανεξάρτητη της συμβατικής ρήτρας της οποίας γίνεται επίκληση.

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούσε να απαιτηθεί οικονομικός έλεγχος εάν δεν είχε πραγματικό αντικείμενο, αφού κανείς δεν υποχρεούται στα αδύνατα και οι συμβατικές ρήτρες πρέπει να ερμηνεύονται έτσι ώστε να έχουν πρακτική αποτελεσματικότητα.

Η αρχή της καλής δημοσιονομικής διαχείρισης απαιτεί από την Επιτροπή να μη διενεργεί ελέγχους άνευ λόγου. Το Πρωτοδικείο απέκλεισε εκ προοιμίου την εφαρμογή των αρχών της καλής πίστωσης και των συναλλακτικών ηθών που θα μπορούσαν να κατευθύνουν την ερμηνεία του.

Εκδίδοντας απόφαση ερήμην, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν εξήγησε ορισμένα επιχειρήματά της (ιδίως το αμέσως προηγούμενο) χωρίς να παραβιάσει την αρχή της ένδικης προστασίας.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Εκλογή του Προέδρου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(2007/C 269/68)

Κατά τη σύσκεψη της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 οι δικαστές του Πρωτοδικείου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 7 του Κανονισμού Διαδικασίας, τον δικαστή Marc Jaeger ως Πρόεδρο του Πρωτοδικείου για την περίοδο από τις 17 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι τις 31 Αυγούστου 2010.

Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων

(2007/C 269/69)

Στις 20 Σεπτεμβρίου 2007 το Πρωτοδικείο εξέλεξε, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Κανονισμού Διαδικασίας τους V. Tiili, J. Azizi, A. W. H. Meij, M. Βηλαρά, N. Forwood, M. E. Martins Ribeiro, O. Czúcz και I. Pelikánová ως προέδρους των πενταμελών και των τριμελών τμημάτων για την περίοδο από τις 20 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2010.

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2007/C 269/70)

Στις 19 και τις 25 Σεπτεμβρίου 2007 το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συστήσει οκτώ πενταμελή και οκτώ τριμελή τμήματα για την περίοδο από 25 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2010 και να τοποθετήσει τους δικαστές σε αυτά ως ακολούθως:

Πρώτο πενταμελές τμήμα:

V. Tiili, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe και S. Soldevila Frago, δικαστές.

Πρώτο τριμελές τμήμα:

V. Tiili, πρόεδρος τμήματος·

F. Dehousse, δικαστής·

I. Wiszniewska-Białecka, δικαστής.

Δεύτερο πενταμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, K. Jürimäe και S. Soldevila Frago, δικαστές.

Δεύτερο τριμελές τμήμα:

I. Pelikánová, πρόεδρος τμήματος·

K. Jürimäe, δικαστής·

S. Soldevila Frago, δικαστής.

Τρίτο πενταμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος, J. D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka και M. Frimodt Nielsen, δικαστές.

Τρίτο τριμελές τμήμα:

J. Azizi, πρόεδρος τμήματος·

E. Cremona, δικαστής·

M. Frimodt Nielsen, δικαστής.

Τέταρτο πενταμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος, J. D. Cooke, E. Cremona, I. Labucka και M. Frimodt Nielsen, δικαστές.

Τέταρτο τριμελές τμήμα:

O. Czúcz, πρόεδρος τμήματος·

J. D. Cooke, δικαστής·

I. Labucka, δικαστής.

Πέμπτο πενταμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchipev και V. Ciucă, δικαστές.

Πέμπτο τριμελές τμήμα:

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος·

M. Prek, δικαστής·

V. Ciucă, δικαστής.

Έκτο πενταμελές τμήμα:

A. W. H. Meij, πρόεδρος τμήματος, V. Vadapalas, M. Prek, T. Tchirev και V. Ciucă, δικαστές.

Έκτο τριμελές τμήμα:

A. W. H. Meij, πρόεδρος τμήματος·

V. Vadapalas, δικαστής·

T. Tchirev, δικαστής.

Έβδομο πενταμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος, D. Šváby, Σ. Παπασάββας, E. Moavero Milanesi, N. Wahl, A. Dittrich και L. Truchot, δικαστές.

Έβδομο τριμελές τμήμα:

N. Forwood, πρόεδρος τμήματος·

α) D. Šváby και E. Moavero Milanesi, δικαστές.

β) D. Šváby και L. Truchot, δικαστές.

γ) E. Moavero Milanesi και L. Truchot, δικαστές.

Όγδοο πενταμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος, D. Šváby, Σ. Παπασάββας, E. Moavero Milanesi, M. Wahl, A. Dittrich και L. Truchot, δικαστές.

Όγδοο τριμελές τμήμα:

M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρος τμήματος·

α) Σ. Παπασάββας και M. Wahl, δικαστές.

β) Σ. Παπασάββας και A. Dittrich, δικαστές.

γ) M. Wahl και A. Dittrich, δικαστές.

Στο έβδομο και το όγδοο πενταμελές τμήμα, οι δικαστές που θα μετέχουν σ' αυτό μαζί με τον πρόεδρο του τμήματος για να συμπληρώσουν την πενταμελή σύνθεση θα είναι οι τρεις δικαστές του αρχικώς επιληφθέντος δικαστικού σχηματισμού, ο τέταρτος δικαστής του τμήματος αυτού και ένας δικαστής του άλλου τμήματος το οποίο απαρτίζεται από τέσσερις δικαστές. Ο τελευταίος, που δεν θα είναι ο πρόεδρος τμήματος, θα ορίζεται για ένα έτος με τη σειρά που προβλέπει το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

Στο έβδομο και το όγδοο τριμελές τμήμα ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει διαδοχικά στη σύνθεση με τους δικαστές που αναφέρονται στα οικεία σημεία α), β) ή γ) ανωτέρω, ανάλογα με τον δικαστικό σχηματισμό στον οποίο ανήκει ο εισηγητής δικαστής. Για τις υποθέσεις στις οποίες ο πρόεδρος τμήματος είναι ο εισηγητής δικαστής, ο πρόεδρος τμήματος θα μετέχει στη σύνθεση καθενός από αυτούς τους δικαστικούς σχηματισμούς εναλλάξ με τους δικαστές της μιας ή της άλλης συνθέσεως κατά τη σειρά πρωτοκολλήσεως των υποθέσεων, με την επιφύλαξη της συναφείας των υποθέσεων.

Σύνθεση του τμήματος μείζονος συνθέσεως

(2007/C 269/71)

Το Πρωτοδικείο αποφάσισε στις 19 Σεπτεμβρίου 2007 ότι, για την περίοδο από 25 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 31 Αυγούστου 2010, οι δεκατρείς δικαστές από τους οποίους απαρτίζεται το τμήμα μείζονος συνθέσεως σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας είναι ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου, οι επτά πρόεδροι τμήματος που προέρχονται από τα τμήματα τα οποία δεν έχουν επιληφθεί της υποθέσεως, και οι δικαστές του πενταμελούς τμήματος που θα επρόκειτο να εκδικάσουν την οικεία υποθεση αν αυτή είχε ανατεθεί σε πενταμελές τμήμα.

Ολομέλεια

(2007/C 269/72)

Σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο αποφάσισε στις 2 Οκτωβρίου 2007 ότι, στην περίπτωση στην οποία, λόγω του ορισμού γενικού εισαγγελέα δυνάμει του άρθρου 17 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο αριθμός των δικαστών της ολομελείας του Πρωτοδικείου είναι ζυγός, η προκαθορισμένη σειρά, που ακολουθείται κατά την τριετή περίοδο για την οποία εκλέγονται οι πρόεδροι των πενταμελών τμημάτων, με την οποία ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ορίζει τον δικαστή που δεν θα μετάσχει στην εκδίκαση της υποθέσεως, είναι η αντίστροφη σειρά αρχαιότητας στην υπηρεσία που έχουν οι δικαστές σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κανονισμού Διαδικασίας, εκτός αν ο δικαστής που ορίζεται με τον τρόπο αυτό είναι ο εισηγητής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση ορίζεται αντ' αυτού ο αμέσως προηγούμενος στη σειρά αυτή.

Τμήμα αναιρέσεων

(2007/C 269/73)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2007 το Πρωτοδικείο αποφάσισε ότι το τμήμα αναιρέσεων θα αποτελείται, για την περίοδο από 25 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2008, από τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου και, εκ περιτροπής, από τέσσερις προέδρους τμήματος.

Κριτήρια της ανάθεσης των υποθέσεων στα τμήματα

(2007/C 269/74)

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2007 το Πρωτοδικείο καθόρισε ως ακολούθως τα κριτήρια για την ανάθεση των υποθέσεων στα τμήματα για την περίοδο από 25 Σεπτεμβρίου 2007 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2008, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Κανονισμού Διαδικασίας:

1. Οι αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται κατά των αποφάσεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ανατίθενται, ήδη από το στάδιο της καταθέσεως του σχετικού δικογράφου, με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στο τμήμα αναιρέσεων.
2. Οι λοιπές υποθέσεις πέραν αυτών της παραγράφου 1 ανατίθενται, ήδη από το στάδιο της καταθέσεως του σχετικού δικογράφου και με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εφαρμογής των άρθρων 14 και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, στα τριμελή τμήματα.

Οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων με βάση τρεις διαφορετικές σειρές σε συνάρτηση με τη σειρά πρωτοκολλησέως τους στη Γραμματεία:

- για τις υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού οι οποίοι ισχύουν για τις επιχειρήσεις, των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων και των κανόνων περί μέτρων εμπορικής άμυνας·
- για τις υποθέσεις που αφορούν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και αναφέρονται στο άρθρο 130, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας·
- για όλες τις άλλες υποθέσεις.

Στο πλαίσιο καθεμιάς από τις σειρές αυτές, τα δύο τριμελή τμήματα που απαρτίζονται από τέσσερις δικαστές θα λαμβάνονται υπόψη δύο φορές όταν έρχεται η σειρά τους για τρίτη φορά.

Ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου μπορεί να παρεκκλίνει από τις ως άνω σειρές προκειμένου να λάβει υπόψη τη συνάφεια ορισμένων υποθέσεων ή για να εξασφαλίσει την ισόρροπη κατανομή του όγκου εργασίας.

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο υπό την ιδιότητά του ως δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

(2007/C 269/75)

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2007 το Πρωτοδικείο αποφάσισε σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας να ορίσει τον δικαστή J. D. Cooke για να αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του προς εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων, για την περίοδο από 18 Σεπτεμβρίου 2007 έως 30 Σεπτεμβρίου 2008.

Εντούτοις, προκειμένου περί υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων για τις οποίες η συνεδρίαση ή/και η διεξαγωγή αποδείξεων περατώθηκε πριν από τις 17 Σεπτεμβρίου 2007, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων που ορίστηκε για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2006 μέχρι 17 Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ 2006, C 190, σ. 15, και ΕΕ 2007, C 155, σ. 19) εξακολουθεί να είναι αρμόδιος να υπογράψει μετά τις 17 Σεπτεμβρίου 2007 τις διατάξεις στις υποθέσεις αυτές.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pelle και Konrad κατά Συμβουλίου και Επιτροπής(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-8/95 και T-9/95) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη — Γάλα — Συμπληρωματική εισφορά — Ποσότητα αναφοράς — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2187/93 — Αποζημίωση των παραγωγών — Διακοπή της παραγραφής)

(2007/C 269/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Γερμανία) και Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze και W. Haneklaus, δικηγόροι)

Εναγόμενοι: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Brautigam και A.-M. Colaert, στη συνέχεια A.-M. Colaert) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: B. Boob και M. Niejahr, στη συνέχεια T. van Rijn και M. Niejahr, επικουρούμενοι αρχικώς από τους δικηγόρους H.-J. Rabe, G. Berrisch και M. Núñez-Müller)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αγωγές αποζημιώσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 178 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 235 ΕΚ) και του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), για τη ζημία που υπέστησαν οι ενάγοντες λόγω της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13), όπως συμπληρώθηκε με τον κανονισμό ΕΟΚ 1371/84 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 1984, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68 (ΕΕ 1984, L 132, σ. 11).

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποχρεούνται να αποκαταστήσουν τη ζημία που υπέστησαν ο Wilhelm Pelle και ο Ernst-Reinhard Konrad λόγω της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως συμπληρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1371/84 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 1984, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού 804/68, καθόσον οι κανονισμοί αυτοί δεν προέβλεψαν τη χορήγηση ποσότητας αναφοράς στους παραγωγούς οι οποίοι, σε εκτέλεση υποχρέωσης αναληφθείσας βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1078/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί θεοππίσεως συστήματος πριμοδοτήσεων για τη μη εμπορία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και τη μετατροπή των αγελών βοοειδών γαλακτοκομικής κατευθύνσεως, δεν παρέδωσαν γάλα κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς που επελέγη από το οικείο κράτος μέλος.
- 2) Ο W. Pelle, ενάγων στην υπόθεση T-8/95, πρέπει να αποζημιωθεί για τις ζημίες που υπέστη λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 857/84 για τη χρονική περίοδο που αρχίζει στις 5 Δεκεμβρίου 1987 και λήγει στις 28 Μαρτίου 1989.
- 3) Ο E. R. Konrad, ενάγων στην υπόθεση T-9/95, πρέπει να αποζημιωθεί για τις ζημίες που υπέστη λόγω της εφαρμογής του κανονισμού 857/84 για τη χρονική περίοδο που αρχίζει στις 27 Νοεμβρίου 1986 και λήγει στις 28 Μαρτίου 1989.
- 4) Οι διάδικοι θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός προθεσμίας έξι μηνών από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, τα καταβλητέα ποσά, τα οποία θα καθοριστούν δια κοινής συμφωνίας.
- 5) Ελλείψει συμφωνίας, θα υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, τα αιτήματά τους ως προς το ύψος της αποζημιώσεως.
- 6) Το Πρωτοδικείο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 132 της 28.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03) (¹)

(«Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Έγγραφα κατασχεθέντα κατά τον έλεγχο — Προστασία του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών — Παραδεκτό»)

(2007/C 269/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Ηνωμένο Βασίλειο) και Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (εκπρόσωποι: C. Swaak, M. Mollica, M. van der Woude, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά R. Wainwright και C. Ingen-Housz, και εν συνεχεία F. Castillo de la Torre και X. Lewis)

Παραμβαίνοντες υπέρ των προσφευγουσών: Conseil des barreaux européens (Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Δικηγορικών Συλλόγων) (CCBE) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J. Flynn, QC)· Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Δικηγορικός Σύλλογος Κάτω Χωρών) (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O. Brouwer και C. Schillemans, δικηγόροι)· European Company Lawyers Association (Ευρωπαϊκή Ένωση Συμβούλων Επιχειρήσεων) (ECLA) (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: M. Dolmans, K. Nordlander, δικηγόροι, και J. Temple Lang, solicitor)· American Corporate Counsel Association (Αμερικανική Ένωση Συμβούλων Επιχειρήσεων) (ACCA) — European Chapter (Τμήμα Ευρώπης) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: G. Berrisch, δικηγόρος, και D. Hull, solicitor)· και International Bar Association (Διεθνής Ένωση Δικηγόρων) (IBA) (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Buhart, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Πρώτον, προσφυγή με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2003) 559/4, της 10ης Φεβρουαρίου 2003, και, εφόσον τούτο χρειάζεται, της αποφάσεως της Επιτροπής C(2003) 85/4, της 30ής Ιανουαρίου 2003, με την οποία διατάχθηκε η Akzo Nobel Chemicals Ltd, η Akcros Chemicals Ltd και η Akcros Chemicals καθώς και οι αντίστοιχες θυγατρικές τους να δεχτούν ελέγχους βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25) (υπόθεση COMP/E-1/38.589), και, αφετέρου, να διαταχθεί η Επιτροπή να επιστρέψει ορισμένα έγγραφα τα οποία είχαν κατασχεθεί στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου καθώς και να της απαγορευθεί να χρησιμοποιήσει το περιεχόμενό τους (υπόθεση T-125/03) και, δεύτερον, προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2003) 1533 τελικό, της 8ης Μαΐου 2003, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση προστασίας των εν λόγω εγγράφων βάσει της αρχής της προστασίας του απορρήτου της επικοινωνίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών (υπόθεση T-253/03).

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή στην υπόθεση T-125/03.
- 2) Απορρίπτει ως αβάσιμη την προσφυγή στην υπόθεση T-253/03.
- 3) Η Akzo Nobel Chemicals Ltd και η Akros Chemicals Ltd φέρουν τα τρία πέμπτα των εξόδων τους που αφορούν τη διαδικασία της κύριας δίκης και τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων. Φέρουν επίσης τα τρία πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, που αφορούν τη διαδικασία της κύριας δίκης και τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δύο πέμπτα των εξόδων της που αφορούν τη διαδικασία της κύριας δίκης και τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων. Φέρει επίσης τα δύο πέμπτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν η Akzo Nobel Chemicals και η Akros Chemicals, που αφορούν τη διαδικασία της κύριας δίκης και τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα έξοδά τους που αφορούν τη διαδικασία της κύριας δίκης και τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 146 της 21.6.2003.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 —
Fachvereinigung Mineralfaserindustrie κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-375/03) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών από ανανεώσιμες πρώτες ύλες — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις συμβατές με την κοινή αγορά — Προκαταρκτική διαδικασία εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Έννοια του ενδιαφερομένου κατά το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Υποχρέωση της Επιτροπής να κινήσει την κατ' αντιπαράθεση διαδικασία)

(2007/C 269/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer και K. Najork, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και M. Niejahr)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς W.-D. Plessing, M. Lumma και

C. Schulze-Bahr, στη συνέχεια W.-D. Plessing και C. Schulze-Bahr)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της απόφασης C(2003) 1473 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2003, με την οποία κηρύσσονται συμβατά με την κοινή αγορά τα μέτρα που οι γερμανικές αρχές σκοπεύουν να υιοθετήσουν για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών από ανανεώσιμες πρώτες ύλες (ενίσχυση N 694/2002).

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 35 της 7.2.2004.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2007 —
La Mer Technology κατά ΓΕΕΑ — Laboratoires Goëmar
(LA MER)**

(Υπόθεση T-418/03) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος LA MER — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα LABORATOIRE DE LA MER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Απουσία κινδύνου σύγχυσης — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94)

(2007/C 269/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Mer Technology, Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς V. von Bomhard, A. Renck και A. Pohlmann, στη συνέχεια V. von Bomhard και A. Renck, avocats)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Botis)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Γαλλία) (εκπρόσωποι: E. Baud και S. Strittmatter, avocats)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Οκτωβρίου 2003 (υπόθεση R 814/2000-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξυ των εταιριών Laboratoires Goëmar και La Mer Technology, Inc.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η εταιρία La Mer Technology, Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και της εταιρίας Laboratoires Goëmar.

(¹) ΕΕ C 47 της 21.2.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Microsoft κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-201/04) (¹)

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Λειτουργικά συστήματα για διαμετακομιστές — Λειτουργικά συστήματα για μικροϋπολογιστές ομάδων εργασίας — Διατάξεις αναγνώσεως πολυμέσων που παρέχουν τη δυνατότητα συνεχούς λήψεως — Απόφαση διαπιστώνουσα παραβάσεις του άρθρου 82 ΕΚ — Άρνηση της κατέχουσας δεσπόζουσας θέσεως επιχειρήσεως να παράσχει τις αφορώσες τη διαλειτουργικότητα πληροφορίες και να επιτρέψει τη χρήση τους — Προμήθεια από την κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση του λειτουργικού συστήματός της για διαμετακομιστές υπό την προϋπόθεση της ταυτόχρονης αγοράς της διατάξεώς της αναγνώσεως πολυμέσων — Διορθωτικά μέτρα — Ορισμός ανεξάρτητου εντολέα — Πρόστιμο — Καθορισμός του ποσού — Αναλογικότητα)

(2007/C 269/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Microsoft Corp. (Redmond, Ουάσιγκτον, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, avocat, και I. Forrester, QC)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström και A. Whelan, ακολούθως F. Castillo de la Torre, P. Hellström και A. Whelan)

Παραμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Ιλλινόις, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: G. van Gerven, T. Franchoo, avocats, και B. Kilpatrick, solicitor), DMDsecure.com BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), MPS Broadband AB (Σтокχόλμη, Σουηδία), Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire, Ηνωμένο Βασίλειο), Quantel Ltd (Newbury, Berkshire,

Ηνωμένο Βασίλειο), Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Bourgeois, avocat), Association for Competitive Technology, Inc. (Ουάσιγκτον, DC, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, P. Hecker, avocats, και K. Bacon, barrister), TeamSystem SpA (Pesaro, Ιταλία), Mamut ASA (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωπος: G. Berrisch, avocat) και Exor AB (Ουψάλα, Σουηδία) (εκπρόσωποι: S. Martínez Lage, H. Brokelmann και R. Allendesalazar Corcho, avocats)

Παραμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων της καθής: Software & Information Industry Association (Ουάσιγκτον, DC) (εκπρόσωποι: J. Flynn, QC, C. Simpson, T. Vinje, solicitors, D. Paemen, N. Dodoo και M. Dolmans, avocats), Free Software Foundation Europe eV (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Piana, avocat), Audiobanner.com (Λος Άντζελες, Καλιφόρνια, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: L. Alvizar Ceballos, avocat) και European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Paemen, N. Dodoo, M. Dolmans, avocats, και J. Flynn, QC)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2007/53/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2004, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 [ΕΚ] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά της Microsoft Corporation (Υπόθεση COMP/C-3/37.792 — Microsoft) (ΕΕ 2007, L 32, σ. 23), ή, επικουρικώς, αίτημα καταργήσεως του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση αυτή ή μείωσες του ποσού του.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 7 της απόφασης 2007/53/ΕΚ της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2004, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 82 [ΕΚ] και του άρθρου 54 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά της Microsoft Corporation (Υπόθεση COMP/C-3/37.792 — Microsoft), στο μέτρο που:

— υποχρεώνει τη Microsoft να υποβάλει πρόταση για την καθιέρωση μηχανισμού ο οποίος θα περιλαμβάνει τον ορισμό ανεξάρτητου εντολέα επιφορτισμένου με εξουσία προσβάσεως, ανεξαρτήτως της Επιτροπής, στα μέσα αρωγής, στις πληροφορίες, στις εγκαταστάσεις και στο προσωπικό της Microsoft, καθώς και στον «πηγαίο κώδικα» των σχετικών προϊόντων της Microsoft·

— ορίζει ότι η πρόταση περί καθιέρωσης του μηχανισμού αυτού πρέπει να προβλέπει ότι όλα τα σχετικά με τον ορισμό του εν λόγω εντολέα έξοδα, περιλαμβανομένων των αμοιβών του, βαρύνουν τη Microsoft·

— αναγνωρίζει στην Επιτροπή το δικαίωμα επιβολής μηχανισμού όπως ο προαναφερθείς μέσω της εκδόσεως απόφασης.

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Microsoft φέρει το 80 % των δικαστικών εξόδων της και το 80 % των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής, εξαιρουμένων των εξόδων της Επιτροπής που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της The Computing Technology Industry Association, Inc., της Association for Competitive Technology, Inc., της TeamSystem SpA, της Mamut ASA, της DMDsecure.com BV, της MPS Broadband AB, της Pace Micro Technology plc, της Quantel Ltd, της Tandberg Television Ltd και της Exor AB.

- 4) Η Microsoft φέρει τα δικαστικά έξοδα της και τα σχετικά με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-201/04 R δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, εξαιρουμένων των εξόδων της Επιτροπής που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της *The Computing Technology Industry Association*, της *Association for Competitive Technology*, της *TeamSystem*, της *Mamut*, της *DMDsecure.com*, της *MPS Broadband*, της *Pace Micro Technology*, της *Quantel*, της *Tandberg Television* και της *Exor*.
- 5) Η Microsoft φέρει τα δικαστικά έξοδα της *Software & Information Industry Association*, της *Free Software Foundation Europe*, της *Audiobanner.com* και της *European Committee for Interoperable Systems (ECIS)*, περιλαμβανομένων των εξόδων για τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.
- 6) Η Επιτροπή φέρει το 20 % των δικαστικών εξόδων της και το 20 % των δικαστικών εξόδων της Microsoft, εξαιρουμένων των εξόδων της Επιτροπής που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της *Software & Information Industry Association*, της *Free Software Foundation Europe*, της *Audiobanner.com* και της *ECIS*.
- 7) Η *The Computing Technology Industry Association*, η *Association for Competitive Technology*, η *TeamSystem*, η *Mamut*, η *DMDsecure.com*, η *MPS Broadband*, η *Pace Micro Technology*, η *Quantel*, η *Tandberg Television* και η *Exor* φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, περιλαμβανομένων των εξόδων για τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) EE C 179 της 10.7.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-240/04) (¹)

(Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας — Επενδύσεις — Ανακοίνωση των σχεδίων επενδύσεων στην Επιτροπή — Λεπτομερής διαδικασία — Κανονισμός (Ευρατόμ) 1352/2003 — Αναρμοδιότητα της Επιτροπής — Άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου)

(2007/C 269/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: αρχικά F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire και E. Puisais, στη συνέχεια G. de Bergues και S. Gasri)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Πατακιά)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: C.-D. Quassowski και A. Tiemann) και Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: αρχικά D. Haven, στη συνέχεια A. Hubert, επικουρούμενοι από τον J.-F. De Bock, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση του κανονισμού (Ευρατόμ) 1352/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1209/2000, περί προσδιορισμού των διαδικασιών για την πραγματοποίηση των ανακοινώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 41 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας (EE L 192, σ. 15).

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (Ευρατόμ) 1352/2003 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2003, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1209/2000, περί προσδιορισμού των διαδικασιών για την πραγματοποίηση των ανακοινώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 41 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο του Βελγίου φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 304 της 13.12.2003 (πρώην υπόθεση C-455/03).

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Imagination Technologies κατά ΓΕΕΑ (PURE DIGITAL)

(Υπόθεση T-461/04) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού κοινοτικού σήματος PURE DIGITAL — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας κτηθείς διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 40/94)

(2007/C 269/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Imagination Technologies Ltd (Kings Langley, Hertfordshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: M. Edenborough, barrister, P. Brownlow και N. Jenkins, solicitors)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: αρχικώς D. Schennen, στη συνέχεια D. Botis)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 16ης Σεπτεμβρίου 2004 (υπόθεση R 108/2004-2), αφορώσας αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος PURE DIGITAL ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — EARL Salvat père & fils κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-136/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα μετατροπής ποικιλιών οινάμπελου — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις εν μέρει συμβατές και εν μέρει ασύμβατες προς την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εκτίμηση βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ)

(2007/C 269/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: EARL Salvat père & fils (Saint-Paul-de-Fenouillet, Γαλλία), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Γαλλία) και Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: H. Calvet και O. Billard, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Giolito και A. Stobiecka-Kuik)

Παρεμβαίνουσα προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. de Bergues)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφοι 1 και 3, της απόφασης 2007/253/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιανουαρίου 2005, όσον αφορά το σχέδιο Rivesaltes και τα τέλη υπέρ τρίτων CIVDN που εφάρμοσε η Γαλλία (ΕΕ L 112, σ. 1).

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι προσφεύγουσες καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 132 της 28.5.2005.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-254/05) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών που παράγονται από ανανεώσιμες πρώτες ύλες — Απόφαση της Επιτροπής κηρύσσουσα τις ενισχύσεις σύμφωνες με την κοινή αγορά — Προκαταρκτική διαδικασία εξετάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Επαγγελματική ένωση — Έννοια όρου «ενδιαφερόμενος» κατά το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Λόγοι αφορώντες το βάσιμο της απόφασης — Απαραδέκτο)

(2007/C 269/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer και K. Najork, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: V. Kreuzschitz)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και C. Schulze-Bahr)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της απόφασης C(2005) 379 της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2005, περί της κρατικής ενισχύσεως N 260b/2004 (Γερμανία — Παράταση της ισχύος του προγράμματος για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών που παράγονται από ανανεώσιμες πρώτες ύλες).

Διατακτικό της απόφασης

Το Πρωτοδικείο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απaráδεκτη.
- 2) Η Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 229 της 17.9.2005.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Σεπτεμβρίου 2007 —
Document Security Systems κατά ΕΚΤ**

(Υπόθεση T-295/05) ⁽¹⁾

(Νομισματική Ένωση — Έκδοση των τραπεζογραμματίων ευρώ — Υποτιθέμενη χρήση εφευρέσεως καλυπτομένης από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προς αποφυγή της παραχαράξεως — Αγωγή λόγω παράνομης χρήσεως εφευρέσεως καλυπτομένης από ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Απαράδεκτο — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2007/C 269/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Document Security Systems, Inc. (Rochester, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: L. Cohen, H. Sheraton, B. Urhoff, solicitors, και C. Stanbrook, QC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: C. Zilioli και P. Machado, επικουρούμενοι από τους E. Garayar Gutiérrez και G. de Ulloa y Suelves, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αγωγή με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί ότι η ΕΚΤ προσέβαλε τα δικαιώματα που απονέμει στην ενάγουσα ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας καθώς και αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας την οποία η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω προσβολής του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την αγωγή λόγω παράνομης χρήσεως εφευρέσεως καλυπτομένης από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.
- 2) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.
- 3) Η Document Security Systems, Inc. φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 229 της 17.9.2005.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 —
González Sánchez κατά ΓΕΕΑ — Bankinter (ENCUENTA)**

(Υπόθεση T-49/06) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Άρθρο 63, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης — Απαράδεκτο)

(2007/C 269/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Francisco Javier González Sánchez (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: G. Justicia González, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος στην διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Bankinter, SA (Μαδρίτη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 16ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόθεση R 1116/2005-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Bankinter, SA και της Confederación Española de Cajas de Ahorros.

Διατακτικό

Το Πρωτοδικείο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον Francisco Javier González Sánchez στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 310 της 16.12.2006.

**Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Offshore Legends
κατά ΓΕΕΑ — Acteon [OFFSHORE LEGENDS
(ασπρόμαυρο)]**

(Υπόθεση T-305/07)

(2007/C 269/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Offshore Legends NV (Nevele, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Maeyaert και N. Clarembeaux, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Acteon SARL (Σεν-Τροπέ, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαΐου 2007 (υπόθεση R 1031/2006-2)
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «Offshore Legends» (ασπρόμαυρο), για προϊόντα των κλάσεων 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 και 35 — αίτηση υπ' αριθ. 3 160 231

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Acteon SARL

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό και διεθνές εικονιστικό σήμα «Offshore One» για προϊόντα των κλάσεων 16, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής για το σύνολο των αμφισβητούμενων προϊόντων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών, καθόσον απέρριψε την ανακοπή για τα προϊόντα των κλάσεων 18 και 25

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τον κίνδυνο συγχύσεως και, ειδικότερα, την ομοιότητα των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2007 — Offshore Legends NV κατά ΓΕΕΑ — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (σε γαλάζιο, μαύρο, πράσινο)]

(Υπόθεση T-306/07)

(2007/C 269/88)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Offshore Legends NV (Nevele, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: P. Maeyaert και N. Clairembeaux, avocats)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Acteon SARL (Saint-Tropez, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών της 29ης Μαΐου 2007 (υπόθεση R 1038/2006-2)
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα «Offshore Legends» σε γαλάζιο, μαύρο και πράσινο για προϊόντα των διακρίσεων 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 και 35 — αίτηση αριθ. 2 997 021

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Acteon SARL

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό και διεθνές εικονιστικό σήμα «Offshore One» για προϊόντα των διακρίσεων 16, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή απορρίπτεται για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Εν μέρει ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών κατά το μέρος που απορρίπτει την ανακοπή για τα προϊόντα των διακρίσεων 18 και 25

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ καθόσον το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένα τον κίνδυνο συγχύσεως και, ειδικότερα, την ομοιότητα των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2007 — Tegebauer κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-308/07)

(2007/C 269/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ingo-Jens Tegebauer (Trier, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Nieporte, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 20ή Ιουνίου 2007 απόφαση της Επιτροπής Αναφορών σχετικά με την υπ' αριθ. 0095/2007 αναφορά·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στρέφεται κατά της απόφασης της Επιτροπής Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, με την οποία τέθηκε στο αρχείο, χωρίς να εξεταστεί, η αναφορά που είχε υποβάλει ο προσφεύγων, σύμφωνα με το άρθρο 191, παράγραφος 6, του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η αναφορά του προσφεύγοντος αφορά τη μερική ανάζητηση της αποζημίωσης που του καταβλήθηκε κατά τη διάρκεια της προπαρασκευαστικής του υπηρεσίας για ανώτερη σταδιοδρομία στις διοικητικές υπηρεσίες του Δήμου του Braunschweig.

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη. Υποστηρίζει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνονται οι αναφορές, δυνάμει του άρθρου 194 ΕΚ, ιδίως η προϋπόθεση της σχέσεως με τομέα δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Επιτροπή κατά B2Test

(Υπόθεση T-317/07)

(2007/C 269/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Escobar Guerrero και E. Bouttier, δικηγόρος)

Καθής: B2Test (Gardanne, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να καταδικάσει την εταιρία B2Test να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 50 110,72 ευρώ που αντιστοιχεί στο ποσό των 43 437,94 ευρώ ως κεφάλαιο και στο ποσό των 6 672,78 ευρώ για τόκους υπερημερίας που κατέστησαν απαιτητοί στις 23 Δεκεμβρίου 2004·
- να καταδικάσει την εταιρία B2Test να καταβάλει το ποσό των 8,03 ευρώ ημερησίως για τόκους που κατέστησαν απαιτητοί, με το ίδιο επιτόκιο, από τις 24 Δεκεμβρίου 2004 και έως την πλήρη εξόφληση·
- να καταδικάσει την εταιρία B2Test στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή που βασίζεται σε ρήτρα διατησίας, η προσφεύγουσα ζητεί να καταδικαστεί η καθής να επιστρέψει το

ποσό της προκαταβολής που κατέβαλε η Κοινότητα, καθώς και τόκους υπερημερίας, κατόπιν της μη εκπληρώσεως της συμβάσεως αριθ. BRST-CT-98-5452, που συνήφθη στο πλαίσιο ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής αναπτύξεως, περιλαμβανομένης και της επιδείξεως, στον τομέα των βιομηχανικών τεχνολογιών και των υλικών (1994-1998) (1) και αφορούσε το πρόγραμμα «Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value».

Σύμφωνα με τη σύμβαση, η καθής όφειλε να υποβάλλει περιοδικώς στην Επιτροπή τα επιστημονικά και οικονομικά έγγραφα που ανέφερε η σύμβαση. Κατά την προσφεύγουσα, μόνο μέρος των εγγράφων που επέβαλλε η σύμβαση διαβιβάστηκαν εκ μέρους της καθής με περίπου τρία χρόνια καθυστέρηση σε σχέση με τις προβλεφθείσες προθεσμίες. Η τελική έκθεση για το πρόγραμμα ουδέποτε διαβιβάστηκε. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής παρέβη τις συμβατικές της υποχρεώσεις και υποχρεούται να επιστρέψει στην Επιτροπή το ποσό της προκαταβολής που αυτή της είχε καταβάλει αρχικά.

(1) ΕΕ 1994, L 222, σ. 19.

Προσφυγή της 28ης Αυγούστου 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten κατά ΓΕΕΑ — Applus Servicios Tecnológicos (A+)

(Υπόθεση T-321/07)

(2007/C 269/91)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH (Neu Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger και T. Wittmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Applus Servicios Tecnológicos, S.L. (πρώην Agbar Automotive, S.L.) (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R 310/2006-2, που αφορά την ανακοπή, βάσει της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 2 335 693 «Airplus International», κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 2 933 356 «A+»·
- να δεχθεί την ανακοπή κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 2 933 356 «A+» και να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 2 933 356 «A+»·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: *Applus Servicios Technologicos, S.L.* (πρώην *Agbar Automotive, S.L.*)

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «A+» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36, 37, 40, 41 και 42 — αίτηση υπ' αριθ. 2 933 356

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: *Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH*

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το κοινοτικό λεκτικό σήμα «Airplus International» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 35, 36 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, και 8, παράγραφος 5, καθώς και των άρθρων 73, 74 και 79 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν αξιολόγησε τα κριτήρια της ταυτότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών, καθώς και την ομοιότητα των σημάτων και αγνόησε τη φήμη της οποίας έχαιρε το προηγούμενο σήμα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επιπλέον ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης της αποφάσεώς του. Περαιτέρω, το τμήμα προσφυγών δεν περιορίστηκε, κατά την προσφεύγουσα, να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά, τις αποδείξεις και τα αναμφισβήτητα επιχειρήματα που προέβησαν οι διάδικοι. Η προσφεύγουσα τονίζει επιπλέον ότι το Γραφείο προσέβαλε σοβαρά τα δικαιώματα άμυνας, μη πληροφώντας την σχετικά με την υποκατάσταση μιας άλλης εταιρίας στον δικαιούχο του κοινοτικού σήματος. Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών υπερέβη τις εξουσίες του, λαμβάνοντας υπόψη, χωρίς αιτιολογία, τις παρατηρήσεις που υπέβαλε ο δικαιούχος του σήματος μετά τη λήξη των προθεσμιών που καθόρισε το Γραφείο.

Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2007 — Kenitex Química κατά ΓΕΕΑ — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Υπόθεση T-322/07)

(2007/C 269/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Kenitex Química, S.A.* (Manique, Estoril, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: *M. Pardete Reis*, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: *Chemicals International Establishment*

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιουνίου 2007, που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με τηλεαντίγραφο, στις 25 Ιουνίου 2007, στο πλαίσιο της διαδικασίας ακυρώσεως αριθ. 879 C 001553742/1 (αριθ. μητρώου κοινοτικού σήματος 1553742), στην οποία αντιστοιχεί ο αριθμός προσφυγής R 330/2006-4 και, κατά συνέπεια, να αναγνωρίσει ως έγκυρο το κοινοτικό σήμα αριθ. 1553742 «KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR», για την οποία η αίτηση κατατέθηκε στις 13 Μαρτίου 2000, η δε καταχώριση στα μητρώα έγινε στις 22 Μαΐου 2001.

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 22 Μαΐου 2001 πρωτοκολλήθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας για την καταχώριση του κοινοτικού εικονιστικού σήματος «KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR» για προϊόντα των κλάσεων 1, 2 και 19 της ταξινόμησης της Νίκαιας (χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, συνθετικές ρητίνες, χρώματα, βερνίκια, λάκες, διαλυτικά, φυσικές ρητίνες, μέταλλα για ζωγράφους, υλικά κατασκευών μη μεταλλικά, οδοστρώματα ασφάλτου, επιχρίσεις, στηθαία οδικής ασφαλείας, ύαλος κατασκευών).

Η *Chemicals International Establishment* ζήτησε την ακύρωση του κοινοτικού σήματος, επικαλούμενη την προτέρα καταχώριση των γραφιστικών εθνικών σημάτων «Kenitex» για προϊόντα των κλάσεων 2 (διακοσμητικές βαφές) στην Πορτογαλία, «Kenitex» για προϊόντα 2 και 19 (επιχρίσεις διαφόρων χρωμάτων για οικοδομές) στη Γαλλία και «Kenitex» για προϊόντα των κλάσεων 1, 2, 17 και 19 (προϊόντα πυρίμαχα και αδιάβροχα, βαφές και επιχρίσεις) στις χώρες Benelux.

Το τμήμα ακυρώσεως δέχτηκε την αίτηση ακυρώσεως, το δε τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή την οποία είχε ασκήσει κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως η νυν προσφεύγουσα, κρίνοντας ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, λόγω ομοιότητας προϊόντων και σημείων.

Η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾ του Συμβουλίου, θεωρώντας ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των δύο σημείων και ότι το σημείο της προσφεύγουσας αντιστοιχεί προς την εμπορική της επωνυμία και τον διακριτικό της τίτλο, που έχει καταχωρίσει στην Πορτογαλία, στο *Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI)*.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — El Morabit κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενότητας

(Υπόθεση T-323/07)

(2007/C 269/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed El Morabit (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες)
(εκπρόσωπος: U. Sarikaya, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενότητας

Αιτήματα του προσφεύγοντος

- Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 2007.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της απόφασης του Συμβουλίου ⁽¹⁾, καθόσον το Συμβούλιο αποφάσισε με αυτήν ότι έχει ληφθεί κατά του προσφεύγοντος απόφαση από αρμόδια αρχή, υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως, και ότι ο προσφεύγων πρέπει να εξακολουθήσει να υπόκειται στα θεσπισθέντα με τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 ειδικά περιοριστικά μέτρα.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, ναι μεν ένα δικαστήριο τον έκρινε ένοχο συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση με τρομοκρατικό σκοπό, αλλά έχει ασκήσει έφεση κατά της απόφασης αυτής. Η απόφαση του Συμβουλίου είναι επίσης πρόωρη και αντιβαίνει στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και στα άρθρα 47 και 48 των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενότητας.

⁽¹⁾ Απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ (ΕΕ L 169, σ. 58).

Προσφυγή της 3ης Σεπτεμβρίου 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe κατά ΓΕΕΑ (SURFCARD)

(Υπόθεση T-325/07)

(2007/C 269/94)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Στρασβούργο, Γαλλία) (Εκπρόσωποι: P. Greffe και J. Schouman, avocats)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 14ης Ιουνίου 2007, υπόθεση R 1130/2006-1, κατά το μέρος που απορρίπτει την αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος «SURFCARD», αίτηση αριθ. 3 837 564, για προϊόντα και υπηρεσίες των διακρίσεων 9, 36 και 38·
- να δεχθεί την αίτηση καταχώρισης του κοινοτικού σήματος «SURFCARD» αριθ. 3 837 564 για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Λεκτικό σήμα «SURFCARD» για προϊόντα και υπηρεσίες των διακρίσεων 9, 36 και 38 (αίτηση αριθ. 3 837 564)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, κατά το μέρος που, κατά την προσφεύγουσα και αντιθέτως προς τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλόμενης απόφασης, ο όρος «SURFCARD» είναι αυθαίρετος και διακριτικός των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2007 — Kuiburi Fruit Canning κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-330/07)

(2007/C 269/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kuiburi Fruit Canning (Bangkok, Ταϊλάνδη)
(εκπρόσωποι: F. Graafsma, J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 682/2007 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές παρασκευασμένου ή διατηρημένου γλυκού καλαμποκιού σε κόκκους, καταγωγής Ταϊλάνδης
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αίτημα της προσφυγής είναι η ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 682/2007 ⁽¹⁾ της 18ης Ιουνίου 2007, με το οποίο επιβλήθηκε η παράβαση του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 ⁽²⁾ και το άρθρο 6.10.2 της Συμφωνίας Αντανάμπινγκ ⁽³⁾, καθόσον το αίτημα της προσφεύγουσας για υπολογισμό ξεχωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ απορρίφθηκε, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι ο μόνος παραγωγός που παρέσχε τα απαραίτητα στοιχεία για τον υπολογισμό ξεχωριστού περιθωρίου.

Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, η διαπίστωση του Συμβουλίου ότι υποβλήθηκαν περισσότερα του ενός αιτήματα για υπολογισμό ξεχωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ συνιστά πρόδηλη πλάνη εκτίμησης.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, καθώς ένας μόνον εξαγωγέας υπέβαλε αίτημα υπολογισμού ξεχωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ, το Συμβούλιο δεν είχε τη διακριτική ευχέρεια να κρίνει αν η εξέταση των δεδομένων μόνον ως προς την προσφεύγουσα θα ήταν υπερβολικά επαχθής και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

Τρίτον, εφόσον κριθεί ότι το Συμβούλιο είχε τέτοια διακριτική ευχέρεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ήταν προδήλως πεπλανημένη η εκτίμηση του Συμβουλίου ότι η πρόσθετη εξέταση των δεδομένων ως προς ένα μόνον εξαγωγέα θα ήταν υπερβολικά επαχθής και θα παρεμπόδιζε την έγκαιρη ολοκλήρωση της έρευνας.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, διότι διαπίστωσε ότι ο υπολογισμός ξεχωριστού περιθωρίου ντάμπινγκ ως προς την προσφεύγουσα θα συνιστούσε δυσμενή διάκριση σε βάρος των λοιπών εξαγωγέων, οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στο υπό εξέταση δείγμα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 682/2007 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2007, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές παρασκευασμένου ή διατηρημένου γλυκού καλαμποκιού σε κόκκους, καταγωγής Ταϊλάνδης (ΕΕ L 159, σ. 14).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

⁽³⁾ Πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994) — Παράρτημα 1 — Παράρτημα 1Α — Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΠΟΕ — GATT 1994) — συμφωνία αντανάμπινγκ (ΕΕ L 336, σ. 103).

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-332/07)

(2007/C 269/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma, και C. von Donat, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής Κ(2007) 2619 τελικό, της 25ης Ιουνίου 2007, περί μείωσης της χορηγηθείσας με την απόφαση Κ(94) 3379 χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) στο συνοψισθέν σε ένα έγγραφο σχέδιο προγράμματος για διαρθρωτικές επενδύσεις της Κοινότητας στις εμπόρους στον στόχο υπ' αριθ. 2 περιοχές του ομόσπονδου κράτους Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (ΕΤΠΑ 94.02.13.012).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλομένη απόφαση η Επιτροπή μείωσε τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) στο σχέδιο προγράμματος για διαρθρωτικές επενδύσεις της Κοινότητας στις εμπόρους στον στόχο υπ' αριθ. 2 περιοχές του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας Βεστφαλίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής, με την προσβαλλόμενη απόφαση, εξετίμησε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά.

Επίσης, ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για μείωση σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι οι επιχειρούμενες αναδιατάξεις δεν συνιστούν ουσιώδη τροποποίηση του προγράμματος. Επιπλέον, κατά την άποψή της, απλώς η αναφορά στις «κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά το δημοσιονομικό κλείσιμο των επιχειρησιακών παρεμβάσεων (1994-1999) των διαρθρωτικών ταμείων» [SEC (1999) 1316] δεν αρκεί για να θεμελιωθεί ο ουσιώδης χαρακτήρας της τροποποίησής.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υπήρχε ουσιώδης τροποποίηση του προγράμματος, η Επιτροπή θα έπρεπε να κάνει χρήση της διακριτικής ευχέρειας που αυτή διαθέτει σύμφωνα με το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού 4253/88 ως προς την εκτέλεση του συγκεκριμένου προγράμματος. Κατά την προσφεύγουσα, η καθής έπρεπε να εξετάσει αν η μείωση της συνδρομής του ΕΤΠΑ είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — Entrance Services κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-333/07)

(2007/C 269/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Entrance Services NV (Vilvoorde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Delvaux και V. Bertrand, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή περί ακυρώσεως·
- να ακυρώσει την κοινοποιηθείσα στην προσφεύγουσα στις 14 Αυγούστου 2007 απόφαση, με την οποία το Κοινοβούλιο απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας και ανέθεσε τη σύμβαση σε άλλο μειοδότη·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 14ης Αυγούστου 2007, περί απορρίψεως της προσφοράς της στο πλαίσιο της διαδικασίας προκήρυξης διαγωνισμού για τη σύναψη συμβάσεως επισκευής και συντηρήσεως των αυτόματων εξοπλισμών, ξυλουργικών εγκαταστάσεων και παρόμοιων εξοπλισμών των κτιρίων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες [(σύμβαση παροχής υπηρεσιών 2007-2010) (διαγωνισμός αριθ. IFIN-BATIBRU-JLD-S0765-00)]⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 10 του cahier des clauses administratives (της συγγραφής διοικητικών υποχρεώσεων) και του άρθρου 93, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού⁽²⁾, καθόσον το Κοινοβούλιο προέκρινε την προσφορά μειοδότη ο οποίος, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, θα έπρεπε να έχει αποκλειστεί βάσει του άρθρου 10 του cahier des clauses administratives, διότι η Επιτροπή διαπίστωσε τη συμμετοχή του σε σύμπραξη επιχειρήσεων.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο παρέβη τα άρθρα 97 και 98 του δημοσιονομικού κανονισμού, καθώς και το άρθρο 137 του κανονισμού εφαρμογής⁽³⁾, απαιτώντας από τους μειοδότες να αποδείξουν την τεχνική τους ικανότητα να εκτελέσουν τη σύμβαση με άλλα αποδεικτικά στοιχεία εκτός αυτών που προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις.

Τρίτον, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγο αντλούμενο από την παράβαση των άρθρων 97 και 98 του δημοσιονομικού κανονισμού καθώς και του άρθρου 135, παράγραφος 5, του κανονισμού εφαρμογής, καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απαίτησε από τους μειοδότες να αποδείξουν την οικονομική και χρηματοδοτική τους ικανότητα να εκτελέσουν τη σύμβαση με αποδεικτικά στοιχεία που δεν προβλέπονται από τις εν λόγω διατάξεις και καθόσον απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας με την αιτιολογία ότι δεν είχε προσκομίσει τις απαιτούμενες αποδείξεις.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί λόγω παραβιάσεως της αρχής της ισότητας, όπως καθιερώνεται από το άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού, καθόσον το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απέρριψε την προσφορά της και ανέθεσε τη σύμβαση σε άλλο μειοδότη ενώ αυτός ο τελευταίος βρισκόταν στην ίδια κατάσταση με την προσφεύγουσα όσον αφορά τη μη προσκόμιση των εγκρίσεων που απαιτεί το άρθρο 11 του cahier des clauses administratives.

(¹) Δημοσιευθείσα προκήρυξη διαγωνισμού: ΕΕ 2006/S 148-159062.

(²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του Δημοσιονομικού Κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όπως τροποποιήθηκε (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή/αγωγή της 31ης Αυγούστου 2007 — Denka International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-334/07)

(2007/C 269/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Denka International (Barneveld, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής/εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/387/ΕΚ, της 6ης Ιουνίου 2007, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας dichlorvos στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα και να την υποχρεώσει να καταβάλει αντισταθμιστικούς τόκους και τόκους υπερημερίας, με επιτόκιο 8 %.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας είναι τα ίδια ή παρόμοια με εκείνα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-326/07, Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Mergel κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ (Patentconsult)

(Υπόθεση T-335/07)

(2007/C 269/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Volker Mergel (Wiesbaden, Γερμανία), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Γερμανία), Burkart Bill (Darmstadt, Γερμανία) και Andreas Herden (Wiesbaden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Friderichs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του καθού της 25ης Ιουνίου 2007 (υπόθεση R 299/2007-4).
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «Patentconsult» για υπηρεσίες των κλάσεων 35, 41 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 4 439 774).

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό ούτε στερείται του απαιτούμενου διακριτικού χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινωτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Telefónica και Telefónica de España κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-336/07)

(2007/C 269/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Telefónica, S.A. και Telefónica de España, S.A. (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: F.-E. González Díaz και S. Sorinas Jimeno, abogados)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- Κυρίως, να ακυρώσει, δυνάμει του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 4ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση COMP/38.784 — *Wanadoo España* κατά *Telefónica*.
- επικουρικός, δυνάμει του άρθρου 229 της Συνθήκης ΕΚ, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση κατά το μέτρο που επιβάλλει πρόστιμο ή να περιορίσει το ύψος του προστίμου αυτού.
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της 4ης Ιουλίου 2007, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 82 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση COMP/38.784 — *Wanadoo España* κατά *Telefónica*), με την οποία η Επιτροπή επέβαλε στην *Telefónica, S.A.*, εις ολόκληρον με την *Telefónica de España*, πρόστιμο ύψους 151 875 000 ευρώ λόγω παραβάσεως του άρθρου 82 της Συνθήκης ΕΚ, σε σχέση με προβαλλόμενες πρακτικές συμπίεσεως των τιμών.

Προς στήριξη των ισχυρισμών τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν τα εξής:

- προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας, καθόσον η απόφαση στηρίζεται σε διάφορα πραγματικά στοιχεία τα οποία δεν τους κοινοποιήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία και επί των οποίων δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν την άποψή τους.
- ότι η καθής υπέπεσε σε διάφορα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως σχετικά με:
 - τον ορισμό τριών διαφορετικών αγορών χονδρικής και όχι μιας και μοναδικής αγοράς χονδρικής για πρόσβαση ADSL, η οποία περιλαμβάνει τόσο τον τοπικό βρόχο όσο και την πρόσβαση σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο ή, επικουρικός, τουλάχιστον τις δύο τελευταίες·
 - την υποτιθέμενη δεσπόζουσα θέση των προσφευγουσών στις σχετικές με τα προϊόντα αυτά αγορές χονδρικής και λιανικής·
 - την εφαρμογή του άρθρου 82 ΕΚ σε σχέση με τη φερόμενη ως καταχρηστική συμπεριφορά τους. Κατ' αρχάς, η Επιτροπή εφαρμόζει το εν λόγω άρθρο στην *de facto* άρνηση συνάψεως συμβάσεως σε περίπτωση που τα εν λόγω διατιθέμενα στη χονδρική προϊόντα δεν αποτελούν «ουσιώδη υποδομή», ερχόμενη έτσι σε αντίθεση προς τη νομολογία *Oscar Bronner*. Δεύτερον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 82 στην περίπτωση της συμπεριφοράς των προσφευγουσών, ενδεχόμενο το οποίο οι προσφεύγουσες αποκρούουν, η απόφαση αγνοεί τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η νομολογία *Industrie des Poudres Sphériques*, σύμφωνα με την οποία, για να κηρυχθεί παράνομη μία συμπίεση των τιμών, πρέπει να αποδεικνύεται είτε ότι η τιμή του ανερχόμενου προϊόντος είναι υπερβολική είτε ότι η τιμή του τελικού προϊόντος είναι εξοντωτική·
 - τη φερόμενη ως καταχρηστική συμπεριφορά και τις επιπτώσεις της στην αγορά· πρώτον, διότι επιλέγει εσφαλμένως τα εισερχόμενα χονδρικής που αποτελούν αντικείμενο συγκρίσεως και, δεύτερον, διότι υποπίπτει, μεταξύ άλλων, σε σημαντικά σφάλματα κατά τον υπολογισμό και σε παραλείψεις, τόσο κατά την εφαρμογή του κριτηρίου «κατά περίοδο» όσο και στη μέθοδο της «απομείωσης των ταμειακών εισροών». Τα σφάλματα αυτά, τόσο μεμονωμένα όσο και συλλογικά, επισύρουν την ακυρότητα της μεθοδολογίας και των υπολογισμών που περιέχει η απόφαση. Επίσης, στην απόφαση δεν αποδεικνύονται επαρκώς οι υποτιθέμενες επιπτώσεις της συμπεριφοράς των προσφευγουσών όσον αφορά τον ανταγωνισμό.
 - την υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής και, εν πάση περιπτώσει, την προσβολή των αρχών της επικουρικότητας, της αναλογικότητας, της καλόπιστης συνεργασίας και της χρηστής διοικήσεως, καθόσον επενέβη σε ζήτημα το οποίο είχε ήδη ρυθμιστεί από την εθνική ρυθμιστική αρχή των τηλεπικοινωνιών, η οποία προβλέπεται από τον ίδιο τον Ευρωπαϊκό νομοθέτη και ενήργησε σύμφωνα με τις εξουσίες και τις αρμοδιότητες που αυτός της έχει αναγνωρίσει και δύναμει νομοθετικής ρυθμίσεως βασιζόμενης στους κοινοτικούς κανόνες περί ανταγωνισμού.

Όσον αφορά την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 15, παρά-

γραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 17/62 του Συμβουλίου, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (νυν άρθρα 81 και 82) και 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, καθόσον έκρινε ότι η παράβαση έγινε με δόλο ή βαριά αμέλεια και χαρακτήρισε την παράβαση ως «χαρακτηριστική κατάχρηση».

Προσφυγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — Brilliant Hotelsoftware κατά ΓΕΕΑ (BRILLIANT)

(Υπόθεση T-337/07)

(2007/C 269/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Brilliant Hotelsoftware Limited (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: J. Croll και C. Παππά, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 14ης Ιουνίου 2007 και να καταχωρίσει στο μητρώο το σήμα «BRILLIANT»·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «BRILLIANT» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 4 345 849).

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹), καθόσον το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικό ούτε στερείται του απαιτούμενου διακριτικού χαρακτήρα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινωτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2007 η Irène Bianchi κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 28 Ιουνίου 2007 στην υπόθεση F-38/06, Bianchi κατά Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

(Υπόθεση T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Irène Bianchi (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Ίδρυμα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- την αναίρεση της απόφασης της 28ης Ιουνίου 2007 του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-38/06·
- την αποδοχή των προβληθέντων σε πρώτο βαθμό αιτημάτων της προσφεύγουσας·
- την καταδίκη του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Επαγγελματικής Εκπαίδευσης στα δικαστικά έξοδα των δύο βαθμών.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσης η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε υπόψη του ή παραμόρφωσε ορισμένα πραγματικά περιστατικά, γεγονός που το οδήγησε σε μη ορθή εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, κατά παράβαση των άρθρων 25, εδάφιο 2, και 26 του κανονισμού διαδικασίας. Ισχυρίζεται, επίσης, ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, με την προβαλλόμενη παραμόρφωση του περιεχομένου των προσκομιθέντων από την προσφεύγουσα αποδεικτικών στοιχείων, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο και, ιδίως, τους διαδικαστικούς κανόνες. Τέλος, επικαλείται ένα λόγο που αντλείται από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και από νομική πλάνη, ως συνέπεια της προβαλλόμενης μη συνεκτιμήσεως ή της παραμορφώσεως πραγματικών περιστατικών ή των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και ανακριβή διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Juwel Aquarium κατά ΓΕΕΑ — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Υπόθεση T-339/07)

(2007/C 269/103)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Jestaedt και G. Rother, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2007 (υπόθεση R 214/2006-1)·
- να απορρίψει το αίτημα περί κηρύξεως ακυρότητας που υπέβαλε ο αντίδικος στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία όσον αφορά το κοινοτικό σήμα «Panorama» (αριθ. 2 771 087)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «Panorama» για προϊόντα των κλάσεων 11, 16 και 20 (αίτηση αριθ. 2 771 087).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεων: Απόρριψη του αιτήματος περί κηρύξεως ακυρότητας.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων και μερική αναγνώριση της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾, διότι το κοινοτικό σήμα «Panorama» δεν είναι καθαρά περιγραφικό. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, το σημείο «Panorama» δεν έχει καταστεί σύνηθες και δεν αποτελεί καθαρά περιγραφική έννοια.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Αγωγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπή

(Υπόθεση T-340/07)

(2007/C 269/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 172 588,62 ευρώ, που συνιστούν τις ανεξόφλητες επιλέξιμες δαπάνες, στις οποίες υποβλήθηκε η ενάγουσα στο πλαίσιο της συμβάσεως EDC-53007 EEBO/27873,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το συμβολικό ποσό των 1 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής της βλάβης,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποδώσει στην ενάγουσα το σύνολο των εξόδων που σχετίζονται με την παρούσα υπόθεση.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την αγωγή αυτή ζητείται, βάσει των άρθρων 238 ΕΚ και 235 ΕΚ, αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη η ενάγουσα από την απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2003, περί καταγγελίας της συμβάσεως EDC-53007 EEBO/27873, που υπογράφηκε με την Επιτροπή, και αφορά το πρόγραμμα «e-Content Exposure and Business Opportunities» (EEBO), που διεξήχθη στο πλαίσιο του πολυετούς κοινοτικού προγράμματος για την τόνωση της ανάπτυξης και χρήσης ευρωπαϊκού ψηφιακού περιεχομένου στα παγκόσμια δίκτυα και για την προώθηση της γλωσσικής ποικιλότητας στην κοινωνία των πληροφοριών (2001-2005), με τη συμμετοχή του Μ. Fischer και του Μ. Marthinsen ως εξωτερικών συμβούλων κατά την υλοποίηση του προγράμματος.

Προς στήριξη της αγωγής της η ενάγουσα επικαλείται ότι η απόφαση της αναθέτουσας αρχής [ΓΔ Κοινωνία των Πληροφοριών (DG INFSO)] να καταγγείλει τη σύμβαση περιέχει πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως με συνέπεια την μη εκπλήρωση των συμβατικών της υποχρεώσεων. Επιπλέον, υποστηρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της διαφάνειας και ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, συγκεκριμένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής δεν κατάφεραν να εξαλείψουν προβληθείσες συγκρούσεις συμφερόντων. Κατόπιν των προαναφερθέντων, η ενάγουσα ζητεί την επιδίκαση αποζημιώσεως για τις υπηρεσίες που παρείχε καθώς και για τις επιλέξιμες δαπάνες που υπέστη κατά την εκτέλεση της σύμβασης και διη νομιμοτόκως από την ημερομηνία που τα εν λόγω ποσά κατέστησαν ληξιπρόθεσμα και απαιτητά.

Προσφυγή του J. M. Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου 2007

(Υπόθεση T-341/07)

(2007/C 269/105)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: J. M. Sison (Ουτρέχτη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D.Gürses, W. Kaleck, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει εν μέρει, όπως καθορίζεται κατωτέρω, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ, και ειδικότερα:
- Να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 1.33 της εν λόγω αποφάσεως, το οποίο έχει ως εξής: «SISON, José Maria (γνωστός και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος των Φιλιππίνων, όπου συμπεριλαμβάνεται και ο NPA), γενν. 8.2.1939 στο Cabugao των Φιλιππίνων»·
- Να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, σημείο 2.7 της εν λόγω αποφάσεως, καθόσον αναφέρεται το όνομα του προσφεύγοντος: «Κομμουνιστικό Κόμμα Φιλιππίνων, όπου συμπεριλαμβάνεται ο Νέος Λαϊκός Στρατός (NPA) των Φιλιππίνων, που συνδέεται με τον Sison, José Maria C. (γνωστό και ως Armando Liwanag, ή και ως Joma, επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος των Φιλιππίνων, όπου συμπεριλαμβάνεται και ο NPA)»·
- Να κρίνει παράνομο, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70)·
- Να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει στον προσφεύγοντα, βάσει των άρθρων 235 και 288 ΕΚ, απόζημίωση ποσού 291 427,97 ευρώ, συν 200,87 ευρώ μηνιαίως μέχρι της εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, νομιμοτόκως από τον Οκτώβριο του 2002 μέχρι πλήρους αποπληρωμής·
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων ζητεί τη μερική ακύρωση, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, της αποφάσεως 2007/445/ΕΚ (1) του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 (2), για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση των αποφάσεων 2006/379/ΕΚ και 2006/1008/ΕΚ, καθόσον στην απόφαση συμπεριλαμβάνεται ο καθηγητής Jose Maria Sison. Επιπλέον, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να κρίνει, βάσει του άρθρου 241 ΕΚ ότι ο κανονισμός 2580/2001 του Συμβουλίου είναι παράνομος, καθώς επίσης και να του χορηγηθεί αποζημίωση, σύμφωνα με τα άρθρα 235 ΕΚ και 288 ΕΚ, για τις ζημιές που φέρεται ότι υπέστη.

Προς στήριξη των αξιώσεών του, ο προσφεύγων προβάλλει τους εξής ισχυρισμούς:

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο φέρεται ότι παρέβη το άρθρο 253 ΕΚ, όσον αφορά την αιτιολογία της αποφάσεώς του. Συναφώς, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάφωρη πλάνη εκτιμήσεως κατά την έκδοση της αποφάσεώς του,

διότι η απόφαση στηρίχθηκε σε μη αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά και ισχυρισμούς. Επιπλέον, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η επίμαχη απόφαση προσβάλλει την αρχή της χρηστής διοίκησης. Επιπροσθέτως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση παραβιάζει το άρθρο 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 ΕΚ και το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσης 2001/931/ΚΕΠΠΑ και προσβάλλει την αρχή της αναλογικότητας. Περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η απόφαση αντικείται στην ελευθερία κινήσεως κεφαλαίων, που θεσπίζεται με το άρθρο 56 ΕΚ. Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, που απορρέουν από την αρχή της δίκαιης δίκης, το δικαίωμα για αμερόληπτο Δικαστήριο, την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα ακροάσεως, την αρχή της νομιμότητας, το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι καθώς και το δικαίωμα της ιδιοκτησίας, που προβλέπονται στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Τελικώς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο υπερέβη την εξουσία του, περιλαμβάνοντας τον προσφεύγοντα στον συνημμένο στην προσβαλλομένη απόφαση κατάλογο.

(¹) ΕΕ L 169, σ. 58.

(²) ΕΕ L 344, 28.12.2001, σ. 70.

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-342/07)

(2007/C 269/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair Holdings Plc (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: J. Swift, QC, V. Power, Solicitor, A. McCarthy, Solicitor, G. Berrish, lawyer, D. Hull, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση προσφυγή, ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2007) 3104 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου

2007, που χαρακτηρίζει πράξη συγκέντρωσης ως μη συμβατή προς την κοινή αγορά και τη λειτουργία της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/M.4439 — Ryanair/Aer Lingus).

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως και δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η συγχώνευση μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στο πλαίσιο της κοινής αγοράς. Επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως και δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η συγχώνευση, όπως τροποποιήθηκε κατόπιν δεσμεύσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας κατά το στάδιο της έρευνας, μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

Η προσφεύγουσα, προς στήριξη της προσφυγής της, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εκτίμησε προδήλως εσφαλμένως α) την ανταγωνιστική σχέση μεταξύ των δύο μεταφορέων· β) τα εμπόδια στη διέλευση/επέκταση· γ) την ανάλυση των δρομολογίων, την απόδοση της συγχώνευσης και τις δεσμεύσεις της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — allsafe Jungfalk κατά ΓΕΕΑ (ALLSAFE)

(Υπόθεση T-343/07)

(2007/C 269/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: D. Jestaedt και J. Bühling, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 454/2006-4).
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «ALLSAFE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 6, 12, 22, 35, 39 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 2 940 534).

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, καθόσον το προς καταχώριση σήμα έχει διακριτικό και όχι περιγραφικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — O2 (Germany) κατά ΓΕΕΑ (Homezone)

(Υπόθεση T-344/07)

(2007/C 269/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Fottner και M. Müller, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 5ης Ιουλίου 2007, στην υπόθεση R 1583/2006-4, κατά το μέρος κατά το οποίο με την απόφαση αυτή απορρίφθηκε η προσφυγή,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Homezone» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42 (αίτηση υπ' αριθ. 4 677 506).

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — La Banque Postale κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-345/07)

(2007/C 269/109)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: La Banque Postale (εκπρόσωποι: S. Hautbourg και J.-E. Skovron, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση εξ ολοκλήρου βάσει του άρθρου 230, παράγραφος 4, ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 2110 τελικό, της 10ης Μαΐου 2007, που κηρύσσει ασυμβίβαστες με το άρθρο 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 43 και 49 ΕΚ, τις διατάξεις του Γαλλικού Νομισματικού και Οικονομικού Κώδικα που επιφυλάσσουν σε τρία πιστωτικά ιδρύματα, την προσφεύγουσα, τις Caisses d'Épargne et de Prévoyance και το Crédit Mutuel, ειδικά δικαιώματα για τη διανομή βιβλιαρίων Α και κυανού.

Στο πλαίσιο της προσφυγής της, προβάλλει τέσσερις ισχυρισμούς.

Με τον πρώτο ισχυρισμό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμά της να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της κατά τη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθότι δεν της δόθηκε η ευκαιρία να υποβάλει παρατηρήσεις επί δύο εκθέσεων που διαβίβασαν στην Επιτροπή οι καταγγέλλοντες και οι οποίες, κατά την προσφεύγουσα, αποδείχθηκαν ουσιώδεις για την απόδειξη της Επιτροπής.

Δεύτερον, καταλογίζει στην Επιτροπή νομική πλάνη κατά την εκτίμηση καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι το σύστημα διανομής του βιβλιαρίου Α συνιστά περιορισμό στην άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Κατά την προσφεύγουσα η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη ερμηνεύοντας κατ' ευρύτατη έννοια τον όρο «περιορισμός» κατά την έννοια των άρθρων 43 και 49 ΕΚ καθώς και τις περιστάσεις υπό τις οποίες μπορούν να προβληθούν οι δύο αρχές. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή αβασίμως θεώρησε ότι το ειδικό δικαίωμα καθιστά δυσχερέστερη και δαπανηρότερη την εγκατάσταση στην αγορά τραπεζικής αποταμίευσης στη Γαλλία.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμφανίζει περιπτώσεις νομικής πλάνης και πλάνης εκτιμήσεως καθόσον η Επιτροπή θεώρησε ότι το παρόν σύστημα διανομής του βιβλιαρίου Α δεν δικαιολογείται βάσει του άρθρου 86, παράγραφος 2, ΕΚ. Η προσφεύγουσα καταλογίζει στην Επιτροπή νομική πλάνη και πλείονες περιπτώσεις πλάνης εκτιμήσεως κατά τον ορισμό της γενικού συμφέροντος υπηρεσίας της πρόσβασης στις τραπεζικές υπηρεσίες που αντιπροσωπεύει το βιβλιάριο Α και στην ανάλυση του αναγκαίου και αναλόγου χαρακτήρα του ειδικού δικαιώματος για την παροχή της γενικού συμφέροντος υπηρεσίας της πρόσβασης στην τράπεζα και της εργατικής κατοικίας.

Με τον τέταρτο ισχυρισμό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι αντιφατική και ανεπαρκής.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Duro Sweden κατά ΓΕΕΑ (EASYCOVER)

(Υπόθεση T-346/07)

(2007/C 269/110)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Duro Sweden AB (Gävle, Σουηδία) (εκπρόσωπος: R. Bird, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Ιουλίου 2007 στην υπόθεση R 1065/2005-4·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, και
- να διατάξει την καταχώριση του ζητούμενου σήματος ως κοινοτικού σήματος σύμφωνα με τον κανονισμό.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «EASYCOVER» για προϊόντα των κλάσεων 19, 24 και 27 — αίτηση υπ' αριθ. 4 114 567.

Απόφαση του εξεταστή: Άρνηση της καταχώρισεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 καθόσον το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι η αίτηση καταχώρισεως αντιβαίνει προς το άρθρο 7,

παράγραφος 1, στοιχείο β', βασιζόμενο στο ότι η αίτηση καταχώρισεως παραβιάζει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', χωρίς να παραθέσει χωριστή αιτιολογία όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β'.

Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού διότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη όλες τις πτυχές του ζητούμενου κοινοτικού σήματος.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 — Al-Aqsa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-348/07)

(2007/C 269/111)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Stichting Al-Aqsa (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. Pauw, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου κατά το μέρος που έχει εφαρμογή επί του προσφεύγοντος και να αναγνωρίσει ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 δεν έχει εφαρμογή επί του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η απόφαση 2007/445/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93) είναι ανίσχυρη κατά το μέρος που το αφορά.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει, πρώτον, ότι η κοινή θέση του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για την εφαρμογή ειδικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 93) δεν έχει εφαρμογή επί του προσφεύγοντος (1).

Δεύτερον, ισχυρίζεται ότι ουδεμία αρμόδια αρχή έχει λάβει έναντι του προσφεύγοντος απόφαση κατά το άρθρο 1, παράγραφος 4, της κοινής θέσεως του Συμβουλίου της 27ης Δεκεμβρίου 2001.

Τρίτον, διατείνεται ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε πρόθεση, ενοχή ή επίγνωση σχετικά με τη στήριξη τρομοκρατικών δραστηριοτήτων.

Τέταρτον, κατά το προσφεύγον, ούτε από την αιτιολογία της προσβαλλομένης απόφασης ούτε από τη σχετική εθνική απόφαση προκύπτει ότι μπορεί ακόμα να θεωρείται ότι διευκολύνει τρομοκρατικές πράξεις.

Τέλος, το προσφεύγον προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, παράβαση ουσιωδών τύπων καθόσον το Συμβούλιο δεν επανεξέτασε αν είναι επιθυμητό να παραμείνει το προσφεύγον εγγεγραμμένο στον σχετικό κατάλογο, προσβολή του δικαιώματος απρόσκοπτης απολαύσεως της ιδιοκτησίας και παράβαση της υποχρέωσης παραθέσεως προσήκουσας αιτιολογίας.

(¹) 2001/931/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 344, σ. 93).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2007 — FMC Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-349/07)

(2007/C 269/112)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: FMC Chemical SPRL (Βρθξέλλες, Βέλγιο), Satec Handlungsgesellschaft mbH (Elmshorn, Γερμανία), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Βέλγιο), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Ισπανία), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratislava, Σλοβακία), F&N Agro Ceska republika s.r.o. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) και FMC Corp. (Φιλαδέλφεια, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, lawyers)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2007/415/EK·
- να αναγνωρίσει την έλλειψη νομιμότητας και τη μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) 1490/2002 της Επιτροπής έναντι των προσφευγουσών και να επανεξετάσει τον φάκελό τους για τη δραστική ουσία carbosulfan·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα των προσφευγουσών είναι όμοια ή παρόμοια με τα αντιστοιχα στην υπόθεση T-326/07 *Chemiona κ.λπ. κατά Επιτροπής*.

Αγωγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή κατά Rednap

(Υπόθεση T-352/07)

(2007/C 269/113)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και J. Enegren)

Εναγομένη: Rednap (Malmö, Σουηδία)

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να υποχρεώσει την εναγομένη
 - να καταβάλει στη ενάγουσα ποσό 516 329,63 EUR (πεντακοσίων δεκαέξι χιλιάδων τριακοσίων είκοσι εννέα ευρώ και εξήντα τριών λεπτών), το οποίο αντιστοιχεί σε κεφάλαιο 334 375,49 EUR (τριακοσίων τριάντα τεσσάρων χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα πέντε ευρώ και σαράντα εννέα λεπτών) και σε τόκους υπερημερίας 181 954,14 EUR (εκατόν ογδόντα μίας χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα τεσσάρων ευρώ και δεκατεσσάρων λεπτών), για το διάστημα από την τελική ημερομηνία καταβολής του κεφαλαίου, σύμφωνα με το αντιστοιχο χρεωστικό σημείωμα, μέχρι και τις 31 Ιουλίου 2007·
 - για το διάστημα από την 1η Αυγούστου 2007 μέχρι και την ημερομηνία αποπληρωμής του χρέους στο σύνολό του, όσον αφορά το χρέος από τη σύμβαση DE 3010 (DE) «RISE», να καταβάλει τόκους υπερημερίας ποσού 72,04 EUR (εβδομήντα δύο ευρώ και τεσσάρων λεπτών) ημερησίως και, όσον αφορά το χρέος από τη σύμβαση HC 4007 (HC) «HEALTHLINE», να καταβάλει τόκους υπερημερίας ποσού 37,89 EUR (τριάντα επτά ευρώ και οδόντα εννέα λεπτών) ημερησίως·
 - να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα ζητεί με την υπό κρίση αγωγή, η οποία βασίζεται σε ρήτρα διαιτησίας, να υποχρεωθεί η εναγομένη να αποδώσει το πέραν του δέοντος ποσό το οποίο κατέβαλε η Επιτροπή στην εναγομένη για την εκτέλεση των συμβάσεων DE 3010 (DE) «RISE» και HC 4007 (HC) «HEALTHLINE» που αφορούν το σχέδιο τεχνολογίας των πληροφοριών στο οποίο η Επιτροπή μετέσχε μαζί με την εναγομένη υπό την ιδιότητα της τελευταίας ως μέλους κοινοπραξίας.

Κατόπιν ελέγχου της καταστάσεως δαπανών της εναγομένης για τις συμβάσεις, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι εναγομένη δεν χρησιμοποίησε ολόκληρο το ποσό που της είχε καταβληθεί για την εφαρμογή του σχεδίου. Η ενάγουσα ζήτησε επανειλημμένως την καταβολή του οφειλομένου ποσού το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση αγωγής.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Ester κατά ΓΕΕΑ — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)**(Υπόθεση T-353/07)**

(2007/C 269/114)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Esber, S.A. (Vizcaya, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni και A. Yañez Manglano, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Coloris Global Coloring Concept, S.A.S.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R-1060/2006-1·
- κατά συνέπεια, δεχόμενο την απόφαση του τμήματος προσφυγών, να απορρίψει την ασκηθείσα ανακοπή και να δεχθεί το σήμα κατά του οποίου ασκήθηκε η ανακοπή·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα που προκύπτουν από την παρούσα διαδικασία καθώς και από τη διαδικασία ανακοπής και να απορρίψει τα αιτήματα του αντιδίκου.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τη λέξη «COLORIS» (αίτηση καταχώρισης υπ' αριθ. 2.817.732) για προϊόντα της κλάσεως 2.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: COLORIS GLOBAL COLORING CONCEPT, S.A.S.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Εθνικό γαλλικό λεκτικό σήμα «COLORIS», για προϊόντα της κλάσεως 2 (αριθ. 98/717642).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)**(Υπόθεση T-354/07)**

(2007/C 269/115)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pfizer Ltd (Sandwich, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, δικηγόροι, και M. Hawkins, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Isdin, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R 567/2006-1 και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το λεκτικό σήμα «FOTOPROTECTOR ISDIN» για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 5 — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 075 597

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Isdin, SA

Αιτών την ακύρωση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το εθνικό λεκτικό σήμα «ISTIN» για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική ακύρωση του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, κατά το μέτρο που ακυρώνει το κοινοτικό σήμα

Λόγοι ακυρώσεως: Προσβολή του δικαιώματος ακρόασης που διαθέτει η προσφεύγουσα σύμφωνα με το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94 και παράβαση του άρθρου 52 σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού.

Προσφυγή της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (ISDIN Pediatrics)

(Υπόθεση T-355/07)

(2007/C 269/116)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pfizer Ltd (Sandwich, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. Von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, δικηγόροι, και M. Hawkins, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Isdin, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R 566/2006-1· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το εικονιστικό σήμα «ISDIN Pediatrics» για προϊόντα υπαγόμενα, μεταξύ άλλων, στην κλάση 5 — κοινοτικό σήμα αριθ. 1 243 807.

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Isdin, SA.

Αιτούσα την ακύρωση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η αιτούσα την ακύρωση: Το εθνικό λεκτικό σήμα «ISTIN» για προϊόντα της κλάσεως 5.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική ακύρωση του κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως κατά το μέρος που κηρύσσει άκυρο το κοινοτικό σήμα.

Λόγοι ακυρώσεως: Προσβολή του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας βάσει του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94 και παράβαση του άρθρου 52 σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — Pfizer κατά ΓΕΕΑ — Isdin (ISDIN 14-8.000)

(Υπόθεση T-356/07)

(2007/C 269/117)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pfizer Ltd (Sandwich, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, δικηγόροι, και M. Hawkins, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Isdin, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Ιουνίου 2007 στην υπόθεση R 565/2006-1· και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: Το λεκτικό σήμα «ISDIN 14-8.000» για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 5 — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 1 243 633

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Isdin, SA

Αιτούσα την ακύρωση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: Το εθνικό λεκτικό σήμα «ISTIN» για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική ακύρωση του κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως, κατά το μέτρο που με την απόφαση αυτή ακυρώθηκε το κοινοτικό σήμα

Λόγοι ακυρώσεως: Προσβολή του δικαιώματος ακρόασης της προσφεύγουσας, κατά την έννοια του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94, και παράβαση του άρθρου 52 σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — Focus Magazin Verlag κατά ΓΕΕΑ — Editorial Planeta (FOCUS Radio)

(Υπόθεση T-357/07)

(2007/C 269/118)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Focus Magazin Verlag GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B.C. Müller, δικηγόρος).

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών: Editorial Planeta, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τα σημεία 1, 3 και 4 της αποφάσεως που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), στις 20 Ιουλίου 2007, επί της διαδικασίας ανακοπής B 516 742 (αίτηση υπ' αριθ. 2 340 289).

— να μεταρρυθμίσει την ως άνω προσβαλλόμενη απόφαση και να καταχωρίσει το σήμα το οποίο αφορά η αίτηση για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κλάση 9: Ηλεκτρονικοί υπολογιστές και συσκευές επεξεργασίας δεδομένων· μνήμες για συστήματα επεξεργασίας δεδομένων· μέσα δεδομένων κάθε είδους εφοδιασμένα με πληροφορίες και αναγνώσιμα από μηχανήματα, καθώς και μέσα εγγραφής ήχου και εικόνας, ειδικότερα δισκέτες, σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROM), ψηφιακοί βιντεοδίσκοι (DVD), κάρτες με πλινθίο, μαγνητικές κάρτες, κασέτες βίντεο, σύμπυκνοι δίσκοι και δίσκοι βίντεο· συλλογές πληροφοριών εγγεγραμμένων σε μέσα δεδομένων·

— κλάση 16: Έντυπο υλικό, έντυπα, περιοδικά, εφημερίδες, βιβλία, υλικό βιβλιοδεσίας, αφίσες, αυτοκόλλητα, ημεροδείκτες, φωτογραφίες και φωτογραφικά προϊόντα· και είδη γραφείου (εκτός των επίπλων), υλικό διδασκαλίας και εκπαίδευσης (εκτός συσκευών), περιλαμβανόμενα στην κλάση 16

— κλάση 41: Ψυχαγωγία, ειδικότερα ραδιοφωνική ψυχαγωγία· διεξαγωγή ψυχαγωγικών, ζωντανών, εκπαιδευτικών, επιμορφωτικών, καθώς και πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων, περιλαμβανόμενων στην κλάση 41

— να καταδικάσει την ανακόπτουσα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων και εκείνων της παρούσας προσφυγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «FOCUS Radio» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38, 41 και 42 — αίτηση υπ' αριθ. 2 340 289.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Editorial Planeta, SA.

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Τα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα «FOCUS MILENIUM», «PLANETA FOCUS» και «PLANETA FOCUS 99» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 41.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωσε εν μέρει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και απέρριψε εν μέρει την αίτηση καταχωρίσεως.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, καθόσον τα επίμαχα σήματα δεν ομοιάζουν σε βαθμό που να προκαλείται κίνδυνος συγχύσεως.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — El Fatmi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-362/07)

(2007/C 269/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. Pauw, advocaat)

Καθού: Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει ανεφάρμοστο τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 και/ή να ακυρώσει την απόφαση 2007/445 κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές έχουν εφαρμογή επί του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70), δεν έχει εφαρμογή επ' αυτού, καθόσον ουδεμία απολύτως σχέση υφίσταται μεταξύ του προσφεύγοντος και της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 δεν έχει εφαρμογή επ' αυτού, καθόσον δεν διαπράττει αδικήματα που συνιστούν τρομοκρατία, δεν προσπαθεί να διαπράξει τέτοια αδικήματα, δεν έχει συμμετοχή σε τέτοια αδικήματα ή δεν διευκολύνει την τέλεση τέτοιων αδικημάτων.

Τέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας και είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

Προσφυγή της 14ης Σεπτεμβρίου 2007 — Hamdi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-363/07)

(2007/C 269/120)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ahmed Hamdi (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. Pauw, δικηγόρος)

Καθού: Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει ανεφάρμοστο τον κανονισμό (ΕΚ) 2580/2001 και/ή να ακυρώσει την απόφαση 2007/445 κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές έχουν εφαρμογή επί του προσφεύγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει, πρώτον, ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Δεκεμβρίου 2001, για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (ΕΕ L 344, σ. 70), δεν έχει εφαρμογή επ' αυτού, καθόσον ουδεμία απολύτως σχέση υφίσταται μεταξύ του προσφεύγοντος και της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

Δεύτερον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 δεν έχει εφαρμογή επ' αυτού, καθόσον δεν διαπράττει αδικήματα που συνιστούν τρομοκρατία, δεν προσπαθεί να διαπράξει τέτοια αδικήματα, δεν έχει συμμετοχή σε τέτοια αδικήματα ή δεν διευκολύνει την τέλεση τέτοιων αδικημάτων.

Τέλος, ο προσφεύγων διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και θίγει θεμελιώδη δικαιώματά του, και ειδικότερα το δικαίωμα απρόσκοπτης απολαύσεως της ιδιοκτησίας του και το δικαίωμα να είναι σεβαστή η ιδιωτική ζωή του.

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2007 — Λεττονία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-369/07)

(2007/C 269/121)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: E. Balode-Buraka, K. Bārdiņa)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2007)3409 της 13ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την τροποποίηση του εθνικού σχεδίου κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που κοινοποίησε η Λεττονία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως C/2006/5612 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2006 (τελικό κείμενο), σχετικά με το εθνικό σχέδιο κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που η Λεττονία είχε κοινοποιήσει σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, και
- να εκδικάσει την προσφυγή με την ταχεία διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, η Δημοκρατία της Λεττονίας, θεωρεί ότι η Επιτροπή, ερμηνεύοντας εξαιρετικά ευρέως τις αρμοδιότητες που της παρέχει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/EK, περιόρισε σημαντικά τα κυριαρχικά δικαιώματά της στον τομέα της ενέργειας, δηλαδή όσον αφορά την επιλογή των ενεργειακών πηγών της και την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας, υπερβαίνοντας με τον τρόπο αυτό την αρμοδιότητα που προβλέπει το άρθρο 175, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, διότι εξαιτίας της εφαρμογής του τρόπου υπολογισμού που η τελευταία ακολούθησε για τον καθορισμό του συνολικού όγκου των επιτρεπομένων δικαιωμάτων εκπομπής αερίων, τα κράτη μέλη με περιορισμένο όγκο συνολικών εκπομπών περιέρχονται σε μειονεκτική θέση.

Η προσφεύγουσα θεωρεί επίσης ότι το πρώτο κριτήριο του παραρτήματος III της οδηγίας 2003/87/EK παραβιάστηκε, διότι η Επιτροπή έλαβε την απόφασή της χωρίς να λάβει υπόψη τις διεθνείς υποχρεώσεις που επιβάλλει στη Δημοκρατία της Λεττονίας το Πρωτόκολλο του Κιότο.

Τέλος, η απόφαση ελήφθη κατά παράβαση ουσιώδους τύπου, διότι δεν τηρήθηκε η προθεσμία που ορίζει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/87/EK, για την απόρριψη του σχεδίου.

(¹) Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 4ης Οκτωβρίου 2007 — *de la Cruz* κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία

(Υπόθεση F-32/06) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Μεταρρύθμιση του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Πρώην τοπικοί υπάλληλοι — Καθορισμός της κατατάξεως σε βαθμό και των αποδοχών κατά την πρόσληψη — Αντιστοιχία θέσεων εργασίας — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού)

(2007/C 269/122)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: *María del Carmen de la Cruz* (*Galdakao*, Ισπανία) κ.λπ. (εκπρόσωποι: *G. Vandersanden* και *L. Levi*, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός οργανισμός για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία (εκπρόσωποι: *E. Ortega*, *C. Georges* και *J. G. Blanch*, επικουρούμενοι από τους *S. Orlandi*, *A. Coolen*, *J.-N. Louis* και *E. Marchal*, δικηγόρους)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, ακύρωση των αποφάσεων της ΑΔΑ με τις οποίες αυτή αρνήθηκε να κατατάξει στην ομάδα εργασίας III τους προσφεύγοντες, συμβασιούχους υπαλλήλους καταταχθέντες στην ομάδα II, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1. Ακυρώνει τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία περί κατατάξεως των προσφευγόντων στην ομάδα II βάσει των συμβάσεων εργασίας τους που υπεγράφησαν στις 28 και 29 Απριλίου 2005.
2. Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
3. Καταδικάζει τον Ευρωπαϊκό οργανισμό για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 131 της 3.6.2006, σ. 51.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2007 — *Tuomo Talvela* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-43/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Αξιολόγηση — Έκθεση εξελιξέως σταδιοδρομίας — Αξιολόγηση για το έτος 2004 — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης της εκθέσεως — Διοικητική έρευνα)

(2007/C 269/123)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: *Tuomo Talvela* (Όσλο, Νορβηγία) (εκπρόσωπος: *É. Boigelot*, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: *G. Berscheid* και *M. Velardo*)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Υπαλληλική υπόθεση — Αφενός, ακύρωση της εκθέσεως εξελιξέως σταδιοδρομίας του προσφευγόντος για το έτος 2004 και, αφετέρου, αίτημα καταβολής αποζημιώσεως

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 143 της 17.6.2006, σ. 38.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 18ης Σεπτεμβρίου 2007 — Botos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-10/07) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ασθενείας — Κάλυψη των ιατρικών εξόδων — Σοβαρή ασθένεια — Επιτροπή διαχειρίσεως — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη)

(2007/C 269/124)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Patricia Botos (Meise, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Vogel, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και K. Herrmann)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση αποφάσεως της ΑΔΑ της 30ής Οκτωβρίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα κατά έξι διοικητικών αποφάσεων αφορωσών, μεταξύ άλλων, την αναγνώριση της ασθένειάς της ως σοβαρής προκειμένου να καθορισθεί το ποσοστό επιστροφής των ιατρικών εξόδων που προβλέπεται από το άρθρο 72, παράγραφος 1, του Κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των κοινοτικών υπαλλήλων.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της 23ης Ιανουαρίου 2006 και της 30ής Οκτωβρίου 2006 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο μέτρο που αρνούνται την επιστροφή στην P. Botos των εξόδων για τις εξετάσεις που πραγματοποιήθηκαν από το RED Laboratories et Ategis με τον συνήθη συντελεστή που εφαρμόζει το κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η P. Botos φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της.
- 4) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της P. Botos.

⁽¹⁾ ΕΕ C 69 της 24.3.2007, σ. 31.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 10ης Σεπτεμβρίου 2007 — Speiser κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-146/06) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Έκτακτοι υπάλληλοι — Αποδοχές — Επίδομα αποδημίας — Εκπρόθεσμη διοικητική ένσταση — Προδήλως απαράδεκτη προσφυγή)

(2007/C 269/125)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: F. Theumer, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Lukosiute και N. Lorenz)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος που στρέφεται κατά της αρνήσεως να του χορηγηθεί επίδομα αποδημίας.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
2. Ο M. Speiser φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών του εξόδων.
3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων του M. Speiser.

⁽¹⁾ ΕΕ C 56 της 10 Μαρτίου 2007, σ. 42.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — O'Connor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-12/07 AJ)

(Ευεργέτημα της πενίας)

(2007/C 269/126)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elizabeth O'Connor (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Martin και M. Velardo)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση παροχής του ευεργετήματος της πενίας.

Διατακτικό της διατάξεως

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

Η αίτηση παροχής του ευεργετήματος της πενίας στην υπόθεση F-12/07 AJ, O'Connor κατά Επιτροπής, απορρίπτεται.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2007 — Aayhan κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-65/07)

(2007/C 269/127)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Laleh Aayhan (Στρασβούργο, Γαλλία) και άλλοι (Εκπρόσωπος: R. Blindauer, avocat)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τη ρητή απορριπτική απόφαση του Κοινοβουλίου, της 20ης Απριλίου 2007, επί της ενστάσεως των προσφευγόντων της 19ης Δεκεμβρίου 2006·
- να κρίνει όλες τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου που είχαν συνάψει οι προσφεύγοντες με το Κοινοβούλιο ως μία ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου·
- να αποφανθεί ότι το Κοινοβούλιο έχει την υποχρέωση να αναπροσλάβει το σύνολο των εν λόγω υπαλλήλων δυνάμει συμβάσεως αορίστου χρόνου·
- να κρίνει και να αποφανθεί ότι οι λεγόμενοι επικουρικοί υπάλληλοι συνόδου του Κοινοβουλίου δικαιούνται, για το σύνολο των περιόδων κατά τις οποίες εργάστηκαν από την έναρξη της απασχολήσεώς τους, αμοιβής που αντιστοιχεί στο δικαίωμα άδειας μετ' αποδοχών το οποίο απέκτησαν με την εργασία τους·
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο να καταβάλει σε έκαστο των προσφευγόντων το ποσό των 2 000 ευρώ για τα μη δυνάμενα να αναζητηθούν έξοδα διαδικασίας·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι επικουρικοί υπάλληλοι συνόδου που απασχολούνται από το Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της ολομέλειας στο Στρασβούργο, έως 12 ολομέλειες ετησίως.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγοντες προβάλλουν την έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 78 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, κατά το μέρος που η εν λόγω διάταξη έχει ως αποτέλεσμα η κατηγορία των επικουρικών υπαλλήλων συνόδου να μην εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής καμίας πηγής δικαίου, είτε κρατικής είτε κοινοτικής.

Εν συνεχεία, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων όπως αυτή κατοχυρώνεται, μεταξύ άλλων, στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη και στη σύμβαση C 111 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) σχετικά με τις διακρίσεις σε θέματα απασχόλησης και άσκησης του επαγγέλματος. Επιπλέον, ισχυρίζονται ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε την αρχή που υποχρεώνει τον εργοδότη να αιτιολογεί τις αποφάσεις περί απολύσεως, αρχή η οποία αναγνωρίζεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 4 της συμβάσεως C 158 της ΔΟΕ σχετικά με τη λήξη της εργασιακής σχέσης με πρωτοβουλία του εργοδότη.

Τέλος, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, όπως προβλέπεται ιδίως από την οδηγία 1999/70 (1), ο συνήθης τύπος της συμβάσεως εργασίας είναι η σύμβαση αορίστου χρόνου.

(1) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (EE L 175, σ. 43).

Αγωγή της 16ης Ιουλίου 2007 — Καρατζόγλου κατά ΕΥΑ

(Υπόθεση F-71/07)

(2007/C 269/128)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: Γεώργιος Καρατζόγλου (Πρέβεζα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Σ. Α. Παππάς, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκροτήσεως (ΕΥΑ)

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να υποχρεώσει την ΕΥΑ να καταβάλει το ποσό των 348 965,96 ευρώ ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που αυτός υπέστη λόγω μη εκτελέσεως της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση T-471/04 (Γεώργιος Καρατζόγλου κατά Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκροτήσεως) (1)·
- να υποχρεώσει την ΕΥΑ να καταβάλει το ποσό των 100 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη λόγω μη εκτελέσεως της αποφάσεως T-471/04·

- να υποχρεώσει την ΕΥΑ να καταβάλει το ποσό των 100 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη λόγω του υπηρεσιακού πταίσματος που διέπραξε η ΕΥΑ καθόσον αρνήθηκε να λάβει οποιοδήποτε ειδικό μέτρο για την εκτέλεση της απόφασης T-471/04·
- να υποχρεώσει την ΕΥΑ σε καταβολή τόκων 3 % επί των ανωτέρω ποσών από της εκδόσεως της απόφασης T-471/04·
- να καταδικάσει την ΕΥΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι η ΕΥΑ παρέβη το άρθρο 233 ΕΚ, καθόσον δεν έλαβε τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση της προαναφερθείσας απόφασης του Πρωτοδικείου.

(¹) ΕΕ C 96, της 22.4.2006, σ. 13.

Προσφυγή της Ana Anselmo κλπ κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 22 Αυγούστου 2007

(Υπόθεση F-85/07)

(2007/C 269/129)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ana Anselmo (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και λοιποί (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει, αφενός, τις από 11 Μαΐου 2007 αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), περί απορρίψεως των διοικητικών ενστάσεων των προσφευγόντων, με αντικείμενο τη διαφορετική μεταχείριση των επιτυχόντων του εσωτερικού διαγωνισμού B/277 και των υπαλλήλων που θα τύχουν της διαδικασίας πιστοποίησης, όπως καθορίζεται με την από 2 Δεκεμβρίου 2004 απόφαση του Συμβουλίου, περί των λεπτομερειών εφαρμογής της διαδικασίας πιστοποίησης και, αφετέρου, τις προσβαλλόμενες με τις διοικητικές αυτές ενστάσεις αποφάσεις·
- Να διαπιστώσει την παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ) λόγω της μη αναγνωρίσεως της αρχαιότητας σε βαθμό στους επιτυχόντες του εσωτερικού διαγωνισμού B/277·
- Να διαπιστώσει την προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, που απορρέει από την παράλειψη να ληφθεί υπόψη η αρχαιότητα σε βαθμό και από

την υποχρέωση κινητικότητας που επιβάλλεται μόνο στους επιτυχόντες του διαγωνισμού·

- Κατά συνέπεια, να αναγνωρίσει την αρχαιότητα σε βαθμό στους επιτυχόντες του διαγωνισμού ακυρώνοντας τις προσβαλλόμενες πράξεις·
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες, επιτυχόντες του εσωτερικού διαγωνισμού B/277, δημοσιευθέντος στις 9 Ιουλίου 2007 από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, διορίστηκαν αρχικώς στην κατηγορία Β, διατηρώντας την κτηθείσα αρχαιότητα σε βαθμό στις κατηγορίες C και D. Στη συνέχεια, η αρχαιότητά τους σε βαθμό περιορίστηκε στην ημερομηνία αναλήψεως των νέων καθηκόντων, ενώ το προσωπικό που είχε φθάσει στην κατηγορία Β δυνάμει της διαδικασίας πιστοποίησης και όχι μέσω της επιτυχίας σε διαγωνισμό, μπόρεσε να διατηρήσει την επίμαχη αρχαιότητα. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προσφεύγοντες προβάλλουν την παράβαση των διατάξεων και αρχών που αναφέρονται στα αιτήματά τους ανωτέρω.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 — Kuchta κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση F-89/07)

(2007/C 269/130)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Jan Kuchta (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Karthaus, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση ύψους 1,00 EUR·
- να ακυρώσει την από 31.12.2006 απευθυνόμενη προς τον προσφεύγοντα απόφαση περί annual salary & bonus review (ASBR) για το έτος 2006·
- να υποχρεώσει την καθής να επιστρέψει στον προσφεύγοντα τα έξοδα στα οποία αυτός υποβλήθηκε κατά την εξώδικη διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στρέφεται κατά της παραβάσεως διατάξεων σχετικών με την προστασία δεδομένων, καθόσον η αξιολόγησή του για το έτος 2006, χωρίς να το γνωρίζει ο ίδιος κοινοποιήθηκε εξ ολοκλήρου στον νέο προϊστάμενό του.

Επιπροσθέτως, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, όσον αφορά τη διαδικασία *annual salary & bonus review* (ASBR) καθώς και την παράλειψη μιας, σύμφωνης με τους ισχύοντες κανόνες, ακρόασεως των εκπροσώπων του προσωπικού της καθής αναφορικά με την κατάρτιση της ASBR του προσφεύγοντος για το έτος 2006.

κατάχρηση εξουσίας και παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της εξέλιξης της σταδιοδρομίας.

Ο προσφεύγων/ενάγων προβάλλει εξάλλου ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 1ε, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, στο μέτρο που απέρριψε τις αιτήσεις υποψηφιότητάς του λόγω της αφρικανικής καταγωγής του.

(¹) Απόφαση του ΔΔΔ, της 14ης Δεκεμβρίου 2006, F-122/05, ΕΕ C 331 της 30.12.2006, σ. 47.

Προσφυγή/αγωγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2007 — Traore κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-90/07)

(2007/C 269/131)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Amadou Traore (Rhodes Saint Genève, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: E. Boigelot, avocat)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος/ενάγοντος για τη θέση του επιτετραμμένου *ad intérim* στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Τόγκο, στην οποία διορίστηκε ο Χ·
- να ακυρώσει τον διορισμό του Χ στην εν λόγω θέση·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος/ενάγοντος για τη θέση του προϊσταμένου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στην Τανζανία, στην οποία διορίστηκε ο Υ·
- να ακυρώσει τον διορισμό του Υ στην εν λόγω θέση·
- να υποχρεώσει την καθής/εναγόμενη να του καταβάλει προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και προς αποκατάσταση της βλάβης στη σταδιοδρομία του, το ποσό των 3 500 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής/εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής του, ο προσφεύγων/ενάγων προβάλλει πρώτον την πλημμελία της διαδικασίας πληρώσεως θέσεως, αφενός, όσον αφορά τον καθορισμό των επίδικων θέσεων στους βαθμούς AD9 έως AD14, κατά παράβαση των αρχών που τέθηκαν ιδίως με την απόφαση Οικονομικής κατά Επιτροπής (¹), και, αφετέρου, στον βαθμό που δεν τηρήθηκε η ανακοίνωση κενής θέσεως της πρώτης από τις εν λόγω θέσεις και η σειρά προτεραιότητας που ορίζεται με το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ΚΥΚ των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Προσθέτει ότι δεν έλαβε χώρα συγκριτική εξέταση των προσόντων, γεγονός που αποδεικνύει

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2007 — Torijano Montero κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-91/07)

(2007/C 269/132)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Javier Torijano Montero (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, R. Albelice και Ch. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 31 Οκτωβρίου 2006 προκήρυξη κενής θέσεως, η οποία δημοσιεύθηκε από τη Γενική Διεύθυνση του Συμβουλίου, με την αριθ. 171/06 ανακοίνωση προς το προσωπικό, για την πρόσληψη προϊσταμένου στην υπηρεσία «εξωτερική ασφάλεια» του γραφείου ασφαλείας του Συμβουλίου,
- να ακυρώσει την από 31 Μαΐου 2007 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: «ΑΔΑ»), με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος,
- να επισημάνει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλόμενων αποφάσεων και, ιδίως, την επανεξέταση του όρου της προκήρυξης κενής θέσεως περί κατοχής συγκεκριμένου βαθμού, προκειμένου να δοθεί στον προσφεύγοντα η δυνατότητα να θέσει υποψηφιότητα,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος με βαθμό AD 6, προβάλλει την προαναφερόμενη προκήρυξη κενής θέσεως, επειδή αυτή παρέχει μόνο σε υπαλλήλους με βαθμό τουλάχιστον AD 8 τη δυνατότητα υποβολής υποψηφιότητας για τη θέση του προϊσταμένου της υπηρεσίας «εξωτερική ασφάλεια» του γραφείου ασφαλείας του Συμβουλίου, βαθμού AD 11.

Αφού υπέμνησε ότι ζητεί την κατάταξη του στον βαθμό AD 8 στο πλαίσιο της υποθέσεως F-76/05 ⁽¹⁾, ο προσφεύγων επικαλείται την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η πλήρωση της εν λόγω θέσεως συνεπάγεται την εκ μέρους του απώλεια της υφιστάμενης ιδιότητας του προϊστάμενου του τομέα «εξωτερική ασφάλεια/ προστασία αποστολών», προς όφελος του υποψηφίου που θα επιλεγεί.

Ο προσφεύγων επικαλείται επίσης την προσβολή του συμφέροντος της υπηρεσίας, καθόσον ο όρος της προκήρυξης κενής θέσεως να κατέχει συγκεκριμένο βαθμό του στερεί τη δυνατότητα να υποβάλει υποψηφιότητα, παρά το γεγονός ότι είναι το πλέον κατάλληλο πρόσωπο για την πλήρωση της εν λόγω θέσεως. Επιπλέον, η διοίκηση δεν εξήγησε πώς το συμφέρον της υπηρεσίας δικαιολογεί την παρέκκλιση από το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με το οποίο οι υπάλληλοι διορίζονται στους βαθμούς AD 5 έως AD 8.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διοίκηση παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 281 της 12.11.2005, σ. 23 (υπόθεση η οποία αρχικώς εισήχθη ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αριθμό T-302/05 και παραπέμφθηκε στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την από 15.12.2005 διάταξη).

Προσφυγή που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2007 — Τσιριμιάγκος κατά Επιτροπής των Περιφερειών

(Υπόθεση F-100/07)

(2007/C 269/133)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Κυριάκος Τσιριμιάγκος (Kraainem, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

- Να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2006 του Διευθυντή Διοικήσεως της ΕτΠ να αναζητήσει τα ποσά που του καταβλήθηκαν κατ' εφαρμογή του διορθωτικού συντελεστή επί του μέρους των αποδοχών του το οποίο μετέφερε στη Γαλλία μεταξύ Απριλίου 2004 και Μαΐου 2005, ύψους 2 120,16 ευρώ.
- να ακυρώσει, κατά το μέτρο του αναγκαίου, την απόφαση της 21ης Ιουνίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε η από 21 Φεβρουαρίου 2007 διοικητική του ένσταση κατά της αποφάσεως της 21ης Νοεμβρίου 2006, καθ' όσον επικυρώνει την αναζήτηση ποσού 2 038,61 ευρώ.

- να υποχρεώσει την Επιτροπή των Περιφερειών να του επιστρέψει το ποσό των 2 038,61 ευρώ, το οποίο παρακράτησε επί των αποδοχών του, με τόκους υπερημερίας προς 8 % ετησίως από της 1ης Δεκεμβρίου 2006, αφότου διενεργήθηκε η επιστροφή του ποσού και μέχρι πλήρους αποπληρωμής.
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται λόγους παρόμοιους με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση F-59/07 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 199 της 25.8.2007, σ. 51.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2007 — Cova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-101/07)

(2007/C 269/134)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Philippe Cova (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ζητεί από το Δικαστήριο ΔΔ:

- Να ακυρώσει την από 29 Ιουνίου 2007 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), κατά το μέτρο που δεν του χορηγεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ) εξισωτική αποζημίωση λόγω αναλήψεως διευθυντικών καθηκόντων για διάστημα πέραν του έτους.
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ από την ΑΔΑ:
 - Σκοπός του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ είναι η εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας της υπηρεσίας σε περίπτωση χηρείας μιας θέσεως κατ' ορθήν ερμηνεία της διατάξεως αυτής, η προσωρινή κατοχή μιας θέσεως πρέπει να διαρκεί όσο το δυνατόν λιγότερο χρόνο, γι' αυτό και η διοίκηση παρωθείται να θέσει το ταχύτερο δυνατόν τέρμα στην προσωρινή κατοχή της θέσεως διορίζοντας σ' αυτήν προϊστάμενο μονάδος.

- Η διάταξη κατά την οποία «Η διάρκεια της προσωρινής τοποθέτησης δεν υπερβαίνει το ένα έτος» αναφέρεται αποκλειστικά στη διάρκεια της προσωρινής τοποθέτησης και δεν επηρεάζει τις αποδοχές που αυτή συνεπάγεται σε περίπτωση που η προσωρινή τοποθέτηση παρατείνεται πέρα του έτους.
 - Η ετήσια προθεσμία δεν έχει απόλυτο χαρακτήρα, εφόσον δεν έχει ως αποδέκτη τον υπάλληλο, αλλά τη διοίκηση, χωρίς άλλωστε να προσδιορίζεται αν είναι υποχρεωτική ή δεσμευτική ή αναγκαστική· επομένως, πρέπει αυτή να νοείται ως έντονη παρότρυνση προς τη διοίκηση να πληρώσει την κενή θέση το ταχύτερο δυνατόν.
2. Παράβαση της υποχρέωσης πρόνοιας υπέρ των υπαλλήλων και προσβολή της αρχής της χρηστής διοικήσεως
- Η εν λόγω υποχρέωση συνεπάγεται ότι, όταν η αρχή λαμβάνει μια απόφαση αφορώσα την κατάσταση του υπαλλήλου, οφείλει να λαμβάνει υπόψη όλους τους παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάσουν την απόφασή της αυτή και να συνεκτιμά όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας αλλά και το συμφέρον του ενδιαφερομένου υπαλλήλου.
 - Συναφώς η αρχή της χρηστής διοικήσεως συναρτάται συχνάκις με την υποχρέωση πρόνοιας υπέρ των υπαλλήλων.
 - Εν προκειμένω, η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις της, εφόσον ε γνώριζε ότι ο προηγούμενος προϊστάμενος τμήματος επρόκειτο να τοποθετηθεί σε άλλη θέση και άφησε να παραταθεί η προσωρινή τοποθέτηση του Ph. Cova για χρονικό διάστημα πέραν του έτους. Η παρεχόμενη από την Επιτροπή ερμηνεία καταλήγει στο παράδοξο ο προσφεύγων να λαμβάνει εξισωτική αποζημίωση λόγω αναλήψεως διευθυντικών καθηκόντων για ένα μόνον έτος, ενώ άσκησε τα καθήκοντα αυτά επί μακρότερο χρονικό διάστημα.